

NOU

Norges offentlige utredninger **2008:13**

Eierkontroll i finansinstitusjoner

Utredning nr. 19 fra Banklovkommissjonen

Norges offentlige utredninger 2008

Seriens redaksjon:
Departementenes servicesenter
Informasjonsforvaltning

1. Kvinner og homofile i trossamfunn.
Barne- og likestillingsdepartementet.
2. Fordeling av inntekter mellom regionale helseforetak.
Helse- og omsorgsdepartementet.
3. Sett under ett.
Kunnskapsdepartementet.
4. Fra ord til handling.
Justis- og politidepartementet.
5. Retten til fiske i havet utenfor Finnmark.
Fiskeri- og kystdepartementet.
6. Kjønn og lønn.
Barne- og likestillingsdepartementet.
7. Kulturmomsutvalget.
Finansdepartementet.
8. Bourbon Dolphins forlis den 12. april 2007.
Justis- og politidepartementet.
9. Med barnet i fokus.
Barne- og likestillingsdepartementet.
10. Om grunnlaget for inntektsoppgjørene 2008.
Arbeids- og inkluderingsdepartementet.
11. Yrkessykdommer.
Arbeids- og inkluderingsdepartementet.
12. Revisjonsplikten for små foretak.
Finansdepartementet.
13. Eierkontroll i finansinstitusjoner.
Finansdepartementet.

NOU

Norges offentlige utredninger **2008: 13**

Eierkontroll i finansinstitusjoner

Utredning nr. 19 fra Banklovkommisjonen

Utredning fra Banklovkommisjonen oppnevnt ved kongelig resolusjon 6. april 1990.
Avgitt til Finansdepartementet 6. august 2008.

Departementenes servicesenter
Informasjonsforvaltning

Oslo 2008

ISSN 0333-2306
ISBN 978-82-583-0977-9

Lobo Media AS

Til Finansdepartementet

Banklovkommissjonen legger med dette frem sin Utredning nr. 19, NOU 2008: 13 Eierkontroll i finansinstitusjoner, med utkast til endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner.

I brev av 29. april 2008 fra Finansdepartementet fikk Banklovkommissjonen i oppdrag å utarbeide utkast til de endringer i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 følgende som vil være påkrevd ved gjennomføringen av direktiv 2007/44/EF i finanslovgivningen. Dette direktivet innebærer endringer i flere ulike direktiv om finansinstitusjoner og omhandler prosedyregler og kriterier ved behandlingen av erverv og forhøyelse av eierandeler i finansinstitusjoner innenfor EØS-området (eierkontrollregler).

Banklovkommissjonens utkast til endringer i finansieringsvirksomhetsloven reflekterer at de nye bestemmelsene om eierkontroll ved erverv av eierandeler i direktiv 2007/44/EF er meget omfattende, og utkastet innebærer endringer i lovens §§ 2-2 til 2-6. Banklovkommissjonen har sett det som en fordel å kunne videreføre systematikken og opplegget i gjeldende lov så langt dette er mulig uten vesentlige endringer. Endringene av bestemmelsene er begrenset til det som er nødvendig for en forsvarlig gjennomføring av endringsdirektivet i norsk rett. Direktiv 2007/44/EF gjør ikke endringer i gjeldende regler om eierkontroll ved konsesjonstildelingen. I tidligere regler var egnethetsvurderingene ved henholdsvis konsesjonstildeling og erverv av eierandeler basert på de samme kriterier. I norsk rett var dette gjort ved at konsesjonstildelingsreglene henviste til eierkontrollreglene ved erverv. Endringsbestemmelsene i direktiv 2007/44/EF medfører her et skille. For å markere denne forskjellen har Banklovkommissjonen derfor også foreslått mindre justeringer i finansieringsvirksomhetsloven § 3-3, forretningsbankloven og forsikringsloven.

Banklovkommissjonens forslag er enstemmig.

Oslo, 17. juni 2008

Erling Selvig
leder

Olav Breck	Ottar Dalsøren	Sverre Dyrhaug
Kjersti Elvestad	Eystein Gjelsvik	Arnhild Dordi Gjønnnes
Øivind Fegth Knutsen	Øystein Løining	Anne-Lise Løfsgaard
Per Melsom	Anne Nesheim Egeberg	Solveig Nordkvist
Astrid Nyberget	Erling G. Rikheim	Marius Ryel
Rolf A. Skomsvold	Kristin Skrede	Per Anders Stalheim
Liv Synnøve Taraldsrud	Bente Øverli	

Lise Ljungmann Haugen
(hovedsekretær)
Jørgen Keiserud
Kari Lærum

Innhold

0	Sammendrag	7	4	Oversikt over gjeldende lovregler	30
0.1	Sammendrag	7	4.1	Finansieringsvirksomhetsloven	
0.1.1	Innledning	7		§ 2-2 første, annet og femte ledd	30
0.1.2	Bakgrunnen for arbeidet	7	4.2	Beregningsregler.	
0.1.3	Banklovkomisjonens vurderinger og forslag	8	4.3	Konsolideringsregler	31
0.2	Summary	8	4.4	Egnethetsvurderingen	32
0.2.1	Introduction	8	4.5	Sanksjonsregler	33
0.2.2	The background for this work	9		Forskrift om eierkontroll i finansinstitusjoner	33
0.2.3	The assessments and proposals of the Banking Law Commission	9	5	Alminnelige bemerkninger	35
0.3	Banklovkomisjonens sammen- setning	10	5.1	Endringene i EU/EØS-regelverket ..	35
1	Bakgrunnen for utredningen	11	5.2	Behovet for lovendringer	36
1.1	Oppdraget	11	5.3	Endringer i finansieringsvirksom- hetsloven §§ 2-2 til 2-6	36
1.2	Skjønnsbasert kontroll med eierforhold i finansinstitusjoner	12	5.3.1	Utgangspunkter	36
1.3	Et nytt EU/EØS-direktiv	13	5.3.2	Opplegget	37
1.4	Norsk gjennomføring	14	5.3.3	Forhåndsmelding om erverv mv.	37
2	EU/EØS' tidligere eierkontroll- regler	15	5.3.4	Saksbehandlingsregler	38
2.1	EU/EØS-regelverket om kontroll med kvalifiserte eierandeler	15	5.3.5	Egnethetsvurderingen	39
2.2	Forhåndskontrollen ved erverv av kvalifiserte eierandeler	16	5.3.6	Tillatelsen	40
2.3	Minstekrav og nasjonal handlefrihet	18	5.3.7	Konsolidering	40
2.4	Gjennomføringen i en del EU-stater .	19	5.3.8	Sanksjoner	40
3	Endringene i EU/EØS-systemet for eierkontroll	21	5.4	Eierkontroll ved konsesjonstildeling	40
3.1	Hovedpunkter	21	6	Administrative og økonomiske konsekvenser	43
3.2	Kvalifisert eierandel. Beregnings- regler	21	6.1	Innledning	43
3.3	Meldeplikt og eierkontroll ved erverv av kvalifisert eierandel mv.	22	6.2	Administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige	43
3.4	Saksbehandlingen	23	6.3	Administrative og økonomiske konsekvenser for det private	43
3.5	Egnethetsvurderingen	24	7	Merknader til de enkelte bestemmelser	44
3.6	Myndighetenes vedtak	26	8	Utkast til endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirk- somhet og finansinstitusjoner (eierkontroll i finansinstitusjoner) og visse andre lover	47
3.7	Samarbeid med utenlandske myndigheter	28			
3.8	Sanksjoner	28			
3.9	Nasjonal handlefrihet	28			

Vedlegg			
1	Utdrag av LOV 1988-06-10 nr 40: Lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansierings- virksomhetsloven).	50	4 Utdrag av lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) 56
2	Ukast til endringer i forskrift av 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner	52	5 Direktiv 2007/44/EC – engelsk utgave 57
3	Utdrag av lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapir- handelloven)	55	6 Direktiv 2007/44/EF – dansk utgave 73
			7 Tekst i dir. 2006/48/EF kreditt- institusjonsdirektivet, som er endret ved dir. 2007/44/EF 89

Kapittel 0

Sammendrag

0.1 Sammendrag

0.1.1 Innledning

Banklovkommisjonens utredning nr. 19 Eierkontroll i finansinstitusjoner inneholder forslag til endringer av reglene i finansieringsvirksomhetsloven om eierkontroll ved erverv av eierandeler i finansinstitusjoner. Dette er endringer som etter *Banklovkommisjonens* vurdering er nødvendige for å gjennomføre EUs direktiv om prosedyreregler og kriterier for tilsynsmessig vurdering av erverv i den finansielle sektor, Rådsdirektiv 2007/44/EF, i norsk finanslovgivning.

Ved brev av 29. april 2008 fra Finansdepartementet ble Banklovkommisjonen bedt om å utarbeide utkast til de endringer i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 følgende, som vil være påkrevd ved gjennomføringen av direktiv 2007/44/EF i norsk rett. Mandatet er inntatt i avsnitt 1.1 nedenfor. I mandatet ba Finansdepartementet om at Banklovkommisjonens utkast ble ferdigstilt innen 15. september 2008.

For å få best mulig grunnlag for sin behandling og vurdering av hvordan de nødvendige endringer i finanslovgivningen som følge av en gjennomføring av direktiv 2007/44/EF bør utformes, har *Banklovkommisjonen* overlatt en del av det forberedende arbeidet til en arbeidsgruppe bestående av blant annet representanter fra en del store finansinstitusjoner, Finansnæringens Hovedorganisasjon, Sparebankforeningen, Kredittilsynet og Norges Bank.

0.1.2 Bakgrunnen for arbeidet

I 2003 ble det gjort endringer i finansieringsvirksomhetsloven som innebar en oppheving av lovens bestemmelser om eierbegrensning og konkrete grenser for eierandeler i finansinstitusjoner. Disse reglene ble i stedet erstattet av et regelverk basert på skjønnsmessig eierkontroll i samsvar med det system som var lagt til grunn i EU/EØS-direktiver på bank- og forsikringsområdet. Dette systemet var etablert gjennom i hovedsak like bestemmelser i det konsoliderte direktiv 2000/12/EF om kredittinstitusjoner (senere avløst av direktiv 2006/

48/EF), direktiv 92/49/EF om skadeforsikring og direktiv 92/96/EF om livsforsikring (senere avløst av det konsoliderte direktiv om livsforsikring 2002/83/EF). Direktiv 2007/44/EF gjør endringer i samtlige av disse direktivene. I kapittel 2 i utredningen er det gitt en oversikt over de tidligere eierkontrollreglene i EU/EØS, og i kapittel 3 er endringene som følge av det nye direktivet nærmere beskrevet. En oversikt over gjeldende norske lovregler er gitt i utredningens kapittel 4.

Direktiv 2007/44/EF innebærer en vesentlig endring og utbygging av bestemmelsene om eierkontroll ved erverv av eierandeler i finansinstitusjoner. Det innføres blant annet nye saksbehandlingsregler og kriterier for den tilsynsmessige vurdering av erverv av kvalifiserte eierandeler i finansforetak. Fristen for gjennomføring av direktivet er satt til 21. mars 2009. Det ventes at direktivet vil bli gjort til en del av EØS-avtalen.

Banklovkommisjonen har de siste to år arbeidet med utkast til en samlet lovgivning for finansforetak og finanskonsern (finansloven). Formålet er å etablere et felles regelverk når det gjelder konsekvenser, eierforhold, organisatoriske forhold og andre institusjonelle forhold for de viktigste typer av foretak på finansområdet. Dette utredningsarbeidet er en videreføring og fornyet gjennomgang av det utredningsarbeidet som tidligere har ligget til grunn for Banklovkommisjonens utredning nr. 4, NOU 1998: 14 Finansforetak m.v. med endringer i Utredning nr. 8, NOU 2002: 14 Finansforetakenes virksomhet II. Målsetningen med det lovopplegg som Banklovkommisjonen nå har under arbeid, er å få utarbeidet en ny samlet lovgivning om finansforetak og finanskonsern som skal kunne avløse gjeldende forretningsbanklov, sparebanklov, samt de institusjonelle deler av finansieringsvirksomhetsloven og forsikringsloven. Etter den foreliggende fremdriftsplan beregnes utredningsarbeidet med en samlet finanslov å være sluttført våren 2009. På bakgrunn av at fristen for gjennomføring av direktiv 2007/44/EF er satt til utgangen av mars 2009, fant Banklovkommisjonen i samråd med Finansdepartementet, å kunne gi arbeidet med regelverket om eierforhold i finansforetak særlig prioritet i form av en egen avgrenset utredning om

behovet for endringer i finansieringsvirksomhetsloven ved en gjennomføring av direktiv 2007/44/EF i norsk rett. Endringene i finansieringsvirksomhetsloven som er foreslått i denne utredningen, vil bli innarbeidet i senere utkast til samlet finanslov.

0.1.3 Banklovkomisjonens vurderinger og forslag

Direktiv 2007/44/EF gjør bare endringer i de bestemmelsene som gjelder eierkontroll ved erverv av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner eller erverv som medfører økning av slike eierandeler. Direktivet gjør ikke endringer i gjeldende direktivbestemmelser om egnethetsvurdering av eiere ved konsesjonstildeling. Gjeldende norske bestemmelser om egnethetsvurdering ved konsesjonstildeling henviser til bestemmelsene om egnethetsvurdering ved erverv av eierandeler. På bakgrunn av at direktiv 2007/44/EF nå etablerer et skille mellom disse regelsettene, har *Banklovkomisjonen* foreslått mindre justeringer av konsesjonsbestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven, forretningsbankloven og forsikringsloven som opphever koblingen mellom de to ulike regelsettene om egnethetsvurdering. Det er således ikke ment å foreslå noen realitetsendringer i reglene om egnethetsvurdering ved konsesjonstildeling.

Direktiv 2007/44/EF gjør heller ikke endringer i bestemmelsene i EU/EØS-direktivene som gjelder eierkontroll ved konsesjon ved overtakelse, sammenslåing eller deling av finansinstitusjoner. *Banklovkomisjonen* har derfor ikke foreslått endringer i de norske lovbestemmelsene på dette området.

Hovedtrekkene hva gjelder systematikken i de nye direktivbestemmelsene om eierkontroll ved erverv av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner, stemmer godt med det systematiske opplegget som ligger til grunn for gjeldende bestemmelser om eierkontroll ved erverv av eierandeler i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. *Banklovkomisjonen* har derfor så langt som mulig beholdt dette opplegget i sitt utkast til endringer av loven, og utkastet til endringer er begrenset til det som er ansett nødvendig for å oppnå en forsvarlig gjennomføring av direktivet. *Banklovkomisjonens* vurdering av behovet for lovendringer og en nærmere beskrivelse av de enkelte forslag til endringer er inntatt i utredningens kapittel 5.

Banklovkomisjonens utkast til endringer av finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. innebærer at det innføres et skille mellom forhåndsmelding av erverv eller økning av en kvalifisert eieran-

del, og et krav om at ervervet bare kan gjennomføres etter tillatelse av myndighetene. Det er videre innført tidsfrister for myndighetenes slutføring av behandlingen og vurderingen av en forhåndsmelding. Myndighetene vil i utgangspunktet måtte avgjøre om det skal gis tillatelse til ervervet beskrevet i en forhåndsmelding innen 60 arbeidsdager. Dersom det ikke er truffet vedtak innen utgangen av denne fristen, vil tillatelse være ansett som gitt.

Myndighetenes avgjørelse skal treffes på grunnlag av en samlet vurdering av de momenter som skal eller kan tillegges vekt. I utkastet til endringer i finansieringsvirksomhetsloven § 2-4 er det i samsvar med direktivet gitt en oppstilling av forhold som myndighetene i særlig grad skal ta i betraktning.

Utkastet til lovendringer omfatter også bestemmelsene om konsolidering av eierandeler og myndighetenes muligheter for treffe pålegg om tvangs salg og lignende ved erverv av eierandeler i strid med regelverket. For å bidra til sammenheng i regelverket og lette Finansdepartementets arbeid med saken, har *Banklovkomisjonen* i vedlegg 2 i utredningen tatt inn et forslag til nødvendige endringer i forskrift 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner.

0.2 Summary

0.2.1 Introduction

The Banking Law Commission's Report No. 19, *Ownership in financial institutions*, contains proposed amendments to the rules in the Financial Institutions Act concerning ownership in connection with acquisitions of holdings in financial institutions. These are amendments that in the view of *the Banking Law Commission* are necessary for implementing EU Directive 2007/44/EC in Norwegian financial sector legislation.

In a letter dated 29 April 2008 from the Ministry of Finance the Banking Law Commission was asked to prepare draft amendments to Sections 2-2 ff. of the Financial Institutions Act that would be required to implement Directive 2007/44/EC in Norwegian law. The terms of reference are included in Section 1.1 below. In its terms of reference the Ministry of Finance requests that the Banking Law Commission's draft be ready by 15 September 2008.

To obtain the best possible basis for its consideration and assessment of the way to formulate amendments to financial sector legislation necessitated by the implementation of Directive 2007/44/

EC, the *Banking Law Commission* has entrusted some of the preparatory work to a working group consisting of representatives of a number of large financial institutions, the Norwegian Financial Services Association, the Norwegian Savings Banks' Association, Kredittilsynet (the Financial Supervisory Authority of Norway) and Norges Bank, among others.

0.2.2 The background for this work

In 2003, amendments were made to the Financial Institutions Act repealing the Act's provisions concerning limitations on ownership and specific thresholds for holdings in financial institutions. Instead, these rules were replaced by rules based on discretionary control of ownership in accordance with the system set forth in EU/EEA directives in the areas of banking and insurance. This system had been established by virtually identical provisions of the consolidated Directive 2000/12/EC concerning credit institutions (subsequently superseded by Directive 2006/48/EC), Directive 92/49/EC concerning direct non-life insurance and Directive 92/96/EC concerning life assurance (subsequently superseded by the consolidated directive on life assurance, 2002/83/EC). Directive 2007/44/EC amends all of these directives. Chapter 2 of the report provides an overview of the earlier control of ownership rules in the EU/EEA, and Chapter 3 describes in detail the amendments that are required as a consequence of the new directive. Chapter 4 of the report provides an overview of the rules in current Norwegian legislation.

Directive 2007/44/EC entails a substantial change to and structure of the provisions relating to control of ownership connected with acquisitions of holdings in financial institutions. For example, it introduces new rules of procedure and criteria for the prudential assessment of acquisitions of qualified holdings in financial undertakings. The deadline for implementing the directive has been set at 21 March 2009. It is expected that the directive will be made a part of the EEA Agreement.

During the past two years the Banking Law Commission has been working on a draft of consolidated legislation for financial undertakings and financial groups (Finance Act). The purpose is to establish a common set of rules for licences, ownership, organisational matters and other institutional matters for the most important types of undertaking in the area of finance. This work is a continuation and re-review of the studies on which the Banking Law Commission based its Report No. 4, Official Norwegian Report, NOU 1998: 14 Finan-

cial undertakings, etc., with amendments in Report No. 8, Official Norwegian Report NOU 2002: 14 Activity of financial undertakings II. The aim of the legislative programme the Banking Law Commission is now working on is to draft new consolidated legislation concerning financial undertakings and financial groups that is to be able to supersede the current Commercial Banks Act and Savings Banks Act as well as the institutional portions of the Financial Institutions Act and the Insurance Act. According to the current schedule, the report on a consolidated act relating to financial undertakings is slated for completion in the spring of 2009. In view of the fact that the deadline for the implementation of Directive 2007/44/EC has been set at the end of March 2009, the Banking Law Commission, in consultation with the Ministry of Finance, found that it could give its work on the rules regarding ownership in financial undertakings particular priority in the form of a separate, limited report on amendments to the Financial Institutions Act necessitated by the implementation of Directive 2007/44/EC in Norwegian law. The amendments to the Financial Institutions Act that are proposed in this report will be incorporated into a subsequent draft of a consolidated act relating to financial undertakings and financial groups.

0.2.3 The assessments and proposals of the Banking Law Commission

Directive 2007/44/EC amends only the provisions concerning ownership in connection with acquisitions of qualified holdings in financial institutions or acquisitions that entail an increase in such holdings. The directive does not amend current directive provisions concerning assessments of the suitability of owners in connection with the granting of licences. Current Norwegian provisions relating to assessments of suitability in connection with the granting of licences refer to the provisions relating to assessments of suitability in connection with acquisitions of holdings. In light of the fact that Directive 2007/44/EC now establishes a separation between these sets of rules, the *Banking Law Commission* has now proposed minor adjustments of the licensing provisions of the Financial Institutions Act, the Commercial Banks Act and the Insurance Act that repeal the linkage between the two sets of rules pertaining to assessments of suitability. The idea is therefore not to propose any changes of substance to the rules pertaining to assessments of suitability in connection with licences.

Nor does Directive 2007/44/EC amend the provisions of the EU/EEA directives pertaining to

the control of ownership for licensing in connection with the acquisition, merger or split-up of financial institutions. For that reason *the Banking Law Commission* has not proposed amendments to Norwegian legislation in these areas.

The main features of the system underlying the new directive provisions pertaining to control of ownership in connection with acquisitions of qualified holdings in financial institutions are in harmony with the system underlying the current provisions of Sections 2-2 ff. of the Financial Institutions Act regarding ownership in connection with acquisitions of holdings. For that reason, in its draft amendments to the Act *the Banking Law Commission* has retained this set-up as much as possible, and the draft amendments are restricted to what is deemed necessary to achieve a proper implementation of the directive. The assessment of *the Banking Law Commission* of the need for amendments to the Act and a detailed account of the individual draft amendments appear in Chapter 5 of the report.

The Banking Law Commission's draft amendments to Sections 2-2 ff. of the Financial Institutions Act entail the introduction of a separation between prior notification of the acquisition or increase of a qualified holding and a requirement whereby the acquisition may be implemented only when authorised by the authorities. Furthermore, time limits are introduced for the authorities' completion of consideration and assessment of a prior notification. In principle the authorities will have to decide within 60 working days whether to authorise the acquisition described in a prior notification. If no decision is reached by the end of this time period, authorisation will be regarded as having been granted.

The authorities are to reach their decision on the basis of an overall assessment of the criteria that shall or may be accorded weight. In accordance with the directive, the draft amendments to Section 2-4 of the Financial Institutions Act contain a list of criteria that the authorities shall take into particular consideration.

The draft amendments also include provisions concerning consolidation of holdings and the power of authorities to issue administrative orders regarding compulsory sale and similar in the event of acquisitions at variance with the rules. To help make the rules more consistent and facilitate the work of the Ministry of Finance on this matter, in Appendix 2 to the report *the Banking Law Commission* has included proposals for necessary amendments to Regulations No. 1639 of 18 December 2003 concerning ownership of financial institutions.

0.3 Banklovkomisjonens sammensetning

Banklovkomisjonen har ved avgivelsen av denne utredning følgende 21 medlemmer:

- Professor dr. juris Erling Selvig, leder (Universitetet i Oslo)
- Avdelingsdirektør Olav Breck (Sparebankforeningen i Norge)
- Banksjef Ottar Dalsøren (Sparebanken Sogn og Fjordane/Finansforbundet)
- Direktør Sverre Dyrhaug (Finansnæringens Hovedorganisasjon)
- Seksjonssjef Kjersti Elvestad (Kredittilsynet)
- Økonomisk rådgiver Eystein Gjelsvik (Landsorganisasjonen i Norge)
- Advokat Arnhild Dordi Gjønnes (Næringslivets Hovedorganisasjon)
- Advokat Øivind Fegth Knutsen (Advokatfirmaet Fegth Knutsen & Co. DA)
- Administrerende direktør Anne-Lise Løfsgaard (Finansieringsselskapenes forening)
- Avdelingsdirektør Øystein Løining (Finansdepartementet)
- Direktør Per Melsom, Oslo
- Rådgiver Anne Nesheim Egeberg (Forbrukerrådet)
- Autorisert regnskapsfører Solveig Nordkvist (Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon)
- Seniorrådgiver Astrid Nyberget (Konkurransetilsynet)
- Avdelingsdirektør Erling G. Rikheim (Finansdepartementet)
- Direktør Marius Ryel (Norges Bank)
- Generalsekretær Rolf A. Skomsvold (Norske Pensjonskassers Forening)
- Advokat Kristin Skrede (DnB NOR ASA)
- Seniorrådgiver Per Anders Stalheim (Barne- og likestillingsdepartementet)
- Sorenskriver Liv Synnøve Taraldsrud (Eiker, Modum og Sigdal tingrett)
- Seksjonssjef Bente Øverli (Forbrukerombudet).

Sekretariatet har, ved utarbeidelsen av denne utredningen, bestått av:

- Seniorrådgiver Lise Ljungmann Haugen, hovedsekretær (Kredittilsynet)
- Førstekonsulent Jørgen Keiserud, juridisk sekretær (Finansdepartementet)
- Bankrådgiver Kari Lærum (Norges Bank).

Kapittel 1

Bakgrunnen for utredningen

1.1 Oppdraget

Banklovkommisjonen har i de siste to år arbeidet med et utkast til en samlet lovgivning for finansforetak og finanskonsern (finansloven). Formålet er å etablere et felles regelverk når det gjelder konsesjoner, eierforhold, organisatoriske forhold og andre institusjonelle forhold for de viktigste typer foretak på finansområdet. Dette utredningsarbeidet er en videreføring og fornyet gjennomgang av det utredningsarbeidet som tidligere har ligget til grunn for Utredning nr. 4, NOU 1998: 14 Finansforetak m.v. med endringer i Utredning nr. 8, NOU 2002: 14 Finansforetakenes virksomhet II. Målsetningen med det lovopplegg som *Banklovkommisjonen* nå har under arbeid, er således å få utarbeidet en ny samlet lovgivning om finansforetak og finanskonsern som skal kunne avløse de nå gjeldende banklover fra 1961, samt de institusjonelle deler av finansieringsvirksomhetsloven fra 1988 og forsikringsloven fra 2005. Et samlet utkast til en ny finanslov har vært forelagt *Banklovkommisjonen* til en førstegangsbehandling, og *kommisjonen* har sluttet seg til hovedlinjene i lovopplegget. Etter foreliggende fremdriftsplan beregnes utredningsarbeidet med en samlet finanslov å være sluttført våren 2009.

Banklovkommisjonen la opprinnelig til grunn at reglene om eierforhold i finansinstitusjoner i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 til 2-6 kunne – uten materielle endringer – innarbeides rent redaksjonelt i utkastet til ny konsolidert finanslov. Det dreier seg her om lovregler som var utarbeidet på EU/EØS-rettslig grunnlag, og som dessuten var vedtatt for få år siden ved lov 20. juni 2003 nr. 42 på grunnlag av Ot.prp. nr. 50 (2002-2003) og NOU 2002: 3 Eierbegrensning og eierkontroll i finansinstitusjoner. Hovedbegrunnelsen for lovendringen var at en var kommet til at en i norsk rett burde gå over til det skjønnsbaserte system for eierkontroll som var gjennomført i EU/EØS-direktiver på finansområdet. Dette regelverket ble imidlertid høsten 2007 vesentlig endret og bygget ut ved direktiv 2007/44/EF (se vedlegg 5 (engelsk utgave) og vedlegg 6 (dansk utgave)) hvor det fastsettes nye saksbehandlingsregler og kriterier for

den tilsynsmessige vurdering av erverv av kvalifiserte eierandeler i finansforetak. Fristen for gjennomføring er 21. mars 2009.

Direktiv 2007/44/EF må ventes å bli gjort til del av EØS-avtalen. EØS-avtalen omfatter allerede samtlige direktiver som endres ved det nye direktivet. Av særlig betydning her er at dette gjelder direktiv 92/44/EF om skadeforsikring mv., direktiv 2002/83/EF om livsforsikring, direktiv 2005/68/EF om gjenforsikring, og direktiv 2006/48/EF om kredittinstitusjoner. I tillegg endrer direktivet også direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, herunder verdipapirforetak. Banklovkommisjonens arbeidsoppgaver omfatter imidlertid ikke spørsmål som gjelder verdipapirhandelloven, og i utredningen her går en derfor ikke inn på spørsmål vedrørende gjennomføringen av endringene i direktiv 2004/39/EF i verdipapirlovgivningen. For øvrig nevnes at en arbeidsgruppe oppnevnt av Finansdepartementet 28. juni 2007, avga sin utredning 14. desember 2007, med utkast til ny lovgivning om eierforholdene i børser, Verdipapirsentralen og annen finansiell infrastruktur.

Da *Banklovkommisjonen* drøftet det generelle opplegget i utkastet til en ny konsolidert finanslov, ble det på denne bakgrunn reist spørsmål om ikke *Banklovkommisjonen* burde gi særlig prioritet til arbeidet med det avsnitt i lovutkastet som omfatter regelverket om eierforhold i finansforetak. En antok at en utredning avgrenset til behovet for endringer i bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven i forbindelse med norsk gjennomføring av bestemmelsene i direktiv 2007/44/EF, ville – utskilt som egen sak – i hovedsak kunne være sluttført over sommeren 2008 og i tilfelle gi grunnlag for nødvendige lovendringer innen utløpet av gjennomføringsfristen 21. mars 2009. Det ble pekt på at denne fristen neppe ville kunne overholdes dersom *Banklovkommisjonen* som planlagt sluttførte sitt arbeid med utkastet til ny finanslov våren 2009.

Ved brev av 29. april 2008 fra Finansdepartementet fikk *Banklovkommisjonen* deretter i oppdrag å utarbeide utkast til de endringer i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. som vil være

påkrevd ved gjennomføringen av direktiv 2007/44/EF i finanslovgivningen. I brevet uttaler departementet:

«EU vedtok 5. september 2007 direktiv 2007/44/EF om prosedyreregler og kriterier ved konsesjonsbehandling av erverv og forhøyelse av eierandeler i finansinstitusjoner innenfor EØS-området (eierkontrollregler). Direktivet er EØS-relevant og forventes innlemmet i EØS-avtalen. Fristen for å gjennomføre kommende EØS-regler som svarer til direktivet vil sannsynligvis bli 21. mars 2009.

Direktivet innebærer formelt endringer i direktivene 92/49/EØF (tredje skadeforsikringsdirektiv), 2002/82/EF (livsforsikringsdirektiv), 2004/39/EF (MiFID), 2005/68/EF (gjenforsikringsdirektiv) og 2006/48/EF (revidert bankdirektiv). Materielt innebærer direktivet endringer i forhold til den egnethetsvurderingen som kompetente myndigheter skal foreta ved oppkjøp og fusjoner i finanssektoren, herunder prosessuelle regler som tidsfrist for vurderingen, og de kriterier som myndighetene kan legge til grunn ved egnethetsvurderingen. Gjennomføringen av direktivet vil etter departementets vurdering kreve lovendring.

Banklovkommisjonen bes om å utarbeide høringsnotat med forslag til lov- og forskrifts- endringer som er nødvendige for å gjennomføre de kommende EØS-reglene. Høringsnotatet skal inneholde en vurdering av de økonomiske og administrative konsekvenser som reglene vil antas å medføre.

Det bes om at Banklovkommisjonen tar kontakt med departementet dersom det ligger an til at høringsnotatet ikke kan ferdigstilles til 15. september 2008.»

1.2 Skjønnsbasert kontroll med eierforhold i finansinstitusjoner

Endringene i finansieringsvirksomhetsloven i 2003, medførte at lovens opprinnelige regler om eierbegrensning og de konkrete grenser for eierandeler i finansinstitusjoner som der var fastsatt, ble opphevet og erstattet av et regelverk basert på skjønnsmessig eierkontroll i samsvar med det system som var lagt til grunn for de da gjeldende EU/EØS-direktiver på bank- og forsikringsområdet. EUs system for eierkontroll var fastlagt gjennom i hovedsak like bestemmelser i det konsoliderte direktiv 2000/12/EF om kredittinstitusjoner (senere avløst av direktiv 2006/48/EF), direktiv 92/49/EF om skadeforsikring og direktiv 92/96/EF om livsforsikring (senere avløst av det konsoliderte direktiv om livsforsikring 2002/83/EF).

Som det fremgår nedenfor i kapittel 2, var bestemmelsene om eierkontroll i disse direktivene meget knappe, utformet nærmest som prinsipper for kontroll med eiere av såkalte kvalifiserte eierandeler ved henholdsvis meddelelse av konsesjon og ved særskilte erverv av slike eierandeler. I det konsoliderte direktiv for kredittinstitusjoner (2000/12/EF) var bestemmelsene tatt inn i henholdsvis artikkel 7 og artikkel 16, og inngikk uten materielle endringer i det senere direktivet 2006/48/EF i artiklene 12 og 19. I det konsoliderte direktiv om livsforsikring (2002/83/EF) finnes de tilsvarende bestemmelser i artikkel 15, jf. artikkel 7.

Med utgangspunkt i disse bestemmelsene, og etter forbilde av nasjonal gjennomføringslovgivning i enkelte EU-land, ble dette systemet for skjønnsbasert kontroll med eierforholdene i finansinstitusjoner gjennomført i norsk rett ved til dels mer utførlige bestemmelser i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. (se vedlegg 1.) Som påpekt i NOU 2002: 3 Eierbegrensning og eierkontroll i finansinstitusjoner s. 43 flg., ville direktivene generelt utformede bestemmelser åpne for at de enkelte medlemsstatene gjennomfører bestemmelsene i nasjonal lovgivning på nokså forskjellig måte, samt at systemet med skjønnsbasert eierkontroll ville bli praktisert til dels vesentlig forskjellig i de enkelte land. I de senere år har en innenfor EU fått bekreftet, særlig i tilfelle av oppkjøp innen banksektoren, at medlemslandene her har atskillig spillerom, blant annet når det gjelder å motsette seg oppkjøp som de nasjonale myndigheter av ulike grunner måtte anse uønsket.

Bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. gjelder «*erverv*» av kvalifiserte eierandeler. Direktivbestemmelsene som gjelder eierkontroll ved *konsesjonstildelingen*, er inntatt i de relevante lovbestemmelser vedrørende meddelelse av konsesjon til å drive virksomhet som henholdsvis bank, forsikringsselskap og finansieringsforetak, se forretningsbanklovens § 8a tredje ledd, forsikringsloven § 2-1 første ledd og finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 femte ledd. Disse bestemmelsene fastsetter generelt at konsesjon skal nektes med mindre «Kongen er overbevist om at eiere av kvalifisert eierandel og innehav av slike eierandeler er i samsvar med finansieringsvirksomhetsloven § 2-3». At egnethetsvurderingen ble basert på samme kriterier ved erverv av eierandeler og ved konsesjonstildeling, hadde sin bakgrunn i at de da gjeldende bestemmelser i EU/EØS-direktivene i hovedsak var likelydende (se nedenfor i avsnitt 2.1).

Etter at den norske gjennomføringslovgivningen ble vedtatt i 2003, er det vedtatt nye EU/EØS-direktiver om markeder for finansielle instrumenter (direktiv 2004/39/EF) og om gjenforsikringsvirksomhet (direktiv 2005/68/EF). Direktivet om markeder for finansielle instrumenter som inneholder tilsvarende knappe bestemmelser om eierkontroll, er gjennomført i norsk rett ved lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (se vedlegg 3) og lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) (se vedlegg 4). Bestemmelser om eierkontroll er for verdipapirforetak inntatt i verdipapirhandelloven § 9-10 og for regulert marked inntatt i børsloven §§ 17 og 18. Når det gjelder enkeltbetene, avviker disse lovbestemmelsene noe fra reglene i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. Direktivet om gjenforsikring ble gjennomført ved lov 14. mars 2008 nr. 6 om endringer i innskuddspensjonsloven, forsikringsformidlingsloven, forsikringsloven mv. Reglene om eierforhold i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. gjelder også gjenforsikringsselskaper.

1.3 Et nytt EU/EØS-direktiv

EUs erfaringer med det skjønnsbaserte system for eierkontroll førte til at det i 2007 ble vedtatt et nytt direktiv (2007/44/EF) vedrørende saksbehandlingen og kriteriene for tilsynsmessig vurdering av erverv eller økning av eierandeler i finansforetak. Det ble imidlertid ikke foretatt tilsvarende endringer i de tidligere bestemmelsene om eierkontroll ved konsesjonstildelingen. Begrunnelsen for dette lovtiltaket fremgår av formålsparagraf 2 i direktivet, hvor det heter:

Engelsk versjon:

«(2) The legal framework has so far provided neither detailed criteria for a prudential assessment of the proposed acquisition nor a procedure for their application. A clarification of the criteria and the process of prudential assessment is needed to provide the necessary legal certainty, clarity and predictability with regard to the assessment process, as well as the result thereof.»

Dansk versjon:

«(2) I disse retlige rammer er ikke hidtil fastsat hverken detaljerede kriterier for tilsynsmessig vurdering af den påtænkte erhvervelse eller en procedure for anvendelsen af dem. Der er behov for en præcisering af kriterierne og processen i forbindelse med tilsynsmessig vurdering for at tilvejebringe den nødvendige retssikkerhed, klarhed og forudsigelighed med

hensyn til vurderingsprocessen samt med hensyn til resultaterne heraf.»

Ved det nye direktivet er det på samme tid foretatt i hovedsak likelydende endringer i det konsoliderte direktivet om kredittinstitusjoner, samtlig tre direktiver på forsikringsområdet, og direktivet om markeder for finansielle instrumenter. Materielt og formelt innebærer disse endringene at det nå inntas et så å si enslydende og meget detaljert system for skjønnsbasert kontroll med erverv av kvalifiserte eierandeler i institusjoner som omfattes av disse fem direktivene.

Direktiv 2007/44/EF er i alt vesentlig utformet som et fullharmoniseringsdirektiv, begrunnet først og fremst i prinsippet om fri bevegelse av kapital innenfor det indre marked. Dette fremgår av formålsparagraf 6, hvor det uttales:

Engelsk versjon:

«(6) For markets that are increasingly integrated and where group structures may extend to various Member States, the acquisition of a qualifying holding is subject to scrutiny in a number of Member States. Maximum harmonisation throughout the Community of the procedure and the prudential assessment, without the Member States laying down stricter rules, is therefore critical. The thresholds for notifying a proposed acquisition or a disposal of a qualifying holding, the assessment procedure, the list of assessment criteria and other provisions of this Directive to be applied to the prudential assessment of proposed acquisitions should therefore be subject to maximum harmonisation.»

Dansk versjon:

«(6) For markeder, som bliver mere og mere integrerede, og hvor koncernstrukturer kan brede sig over forskellige medlemsstater, underkastes erhvervelsen af en kvalificeret deltagelse vurdering i en række medlemsstater. Det er derfor helt afgørende at sikre størst mulig harmonisering i hele Fællesskabet af proceduren og de tilsynsmæssige vurderinger, uden at medlemsstaterne fastsætter strengere regler. Tærsklerne for underretning om en påtænkt erhvervelse eller en afhændelse af en kvalificeret deltagelse, vurderingsproceduren, listen over vurderingskriterier og andre bestemmelser i dette direktiv, som skal anvendes på den tilsynsmæssige vurdering af påtænkte erhvervelser, bør derfor harmoniseres i størst muligt omfang.»

Det fremgår videre av formålsparagraf 6 at medlemslandene likevel ikke er avskåret fra å gi nasjonal gjennomføringslovgivning anvendelse

også på eierandeler som ikke er store nok til å fylle direktivets krav til en kvalifisert eierandel, dvs. utgjør mindre enn 10 prosent av kapitalen eller stemmene i finansforetaket. Medlemslandene kan også fastsette retningslinjer for vurderingen av om en slik eierandel skal anses å gi vesentlig innflytelse i foretaket.

En viktig endring i samtlige direktiver er også at EU-Kommisjonen er tillagt kompetanse – i samsvar med komitologi-prosedyren – til å fastsette utfyllende regler for å tilpasse regelverket til den fremtidige utvikling og for å sikre at medlemslandene i praksis anvender bestemmelsene i det enkelte direktiv på en ensartet måte. Det vises i denne sammenheng til formålsparagraf til direktiv 2007/44/EF der det uttales følgende:

«(12) The assessment criteria may, in the future, need adjustments to take into account market developments and the need for a uniform application throughout the Community. Such technical adjustments should be adopted in accordance with Council Decision 1999/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission.»

Dette er blant annet fulgt opp i direktivets artikkel 5(6), der det er foreslått endring i det konsoliderte kredittinstitusjonsdirektivet (2006/48/EC) artikkel 150 nr. 2 som innebærer at nasjonale myndigheter skal innarbeide endringer i de fastsatte kriteriene som utarbeides av kompetente myndigheter i EU.

1.4 Norsk gjennomføring

Banklovkommisjonen har lagt til grunn at direktiv (2007/44/EF) vil bli gjort til del av EØS-avtalen og derfor skal gjennomføres i norsk rett så vidt mulig innen fristen 21. mars 2009. *Banklovkommisjonen* legger derfor i utredningen her frem et utkast til de endringer i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 til 2-6 om erverv av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner som det antas å være behov for ved gjennomføringen i norsk rett av direktivet 2007/44/EF. Som nevnt, medfører ikke direktiv 2007/44/EF endringer av betydning når det gjelder eierkontroll ved konsesjonstildelingen.

For bedre å tilpasse innholdet i bestemmelsene om eierkontroll ved konsesjonstildeling til innhol-

det i bestemmelsene i direktivene på finansområdet, har *Banklovkommisjonen* også fremmet utkast til endringer i de relevante bestemmelser i forretningsbankloven § 8a, forsikringsloven § 2-1 og finansieringsvirksomhetsloven § 3-3.

Banklovkommisjonen antar at det lovgivningsbehov som foreligger på dette området i alt vesentlig vil være bestemt av de endringer som direktiv 2007/44/EF medfører i de bestemmelser om skjønnsbasert eierkontroll i EU/EØS-direktivene på finansområdet som i sin tid ble lagt til grunn for gjeldende bestemmelser om eierforhold i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. En vil derfor i kapittel 2 først gi en oversikt over det systemet for eierkontroll som hittil har vært gjeldende innenfor EU/EØS-området, basert på fremstillingen i NOU 2002: 3 av bestemmelsene i det konsoliderte direktiv for kredittinstitusjoner i direktiv 2000/12/EF. Deretter vil det i kapittel 3 bli gitt en fremstilling av regelverket i det nye direktivet (2007/44/EF) med henblikk på å avklare hvilke endringer i, og tillegg til, EU/EØS-regelverket som dette direktivet medfører. Fremstillingen her er knyttet til de nye bestemmelsene i direktivet om kredittinstitusjoner, dvs. artiklene 12, 19, 19a, 19b, 20 og 21. Det vises særskilt til Vedlegg 7 i utredningen, som gjengir bestemmelsene i direktivet om kredittinstitusjoner slik de lyder etter endringene i direktiv 2007/44/EF, samt de tidligere bestemmelser som samtidig ble opphevet eller erstattet av nye bestemmelser.

På bakgrunn av en oversikt over bestemmelsene i gjeldende lovgivning (nedenfor kapittel 4), vil *Banklovkommisjonen* i kapittel 5 redegjøre for, og vurdere, de spørsmål som oppstår i forbindelse med utformingen av ny norsk lovgivning om eierforhold i finansinstitusjoner. Det bemerkes at det ligger utenfor *Banklovkommisjonens* oppgaver å vurdere spørsmål knyttet til lovgivningen om verdipapirhandelen og regulerte markeder. Som nevnt medfører imidlertid direktiv 2007/44/EF de samme endringer i direktivet 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter som i de øvrige direktiver på finansområdet. En antar derfor at det utkast til ny lovgivning som *Banklovkommisjonen* fremlegger i utredningen også vil kunne danne utgangspunkt for departementets egen vurdering av de spørsmål som gjelder endring av reglene for verdipapirforetak i verdipapirhandelloven.

Kapittel 2

EU/EØS' tidligere eierkontrollregler

Dette kapittel bygger i hovedsak på den fremstilling av eierkontrollreglene i direktiv 2000/12/EF om kredittinstitusjoner artikkel 7 og 16 som er gitt i NOU 2002: 3. Disse bestemmelsene er senere overført til direktiv 2006/48/EF artikkel 12 og 19, som det her vil bli vist til. Tilsvarende bestemmelser er inntatt i direktivene på forsikringsområdet.

2.1 EU/EØS-regelverket om kontroll med kvalifiserte eierandeler

EU/EØS-direktivene vedrørende banker og forsikringsselskaper inneholder to former for kontroll av egnethet når det gjelder eiere av kvalifiserte eierandeler i institusjonen. Begrepet «kvalifisert eierandel» er definert i direktivet artikkel 4 nr. 10, men i tillegg inneholder både artikkel 12 og 19 bestemmelser om hva som skal forstås med kvalifisert eierandel i forhold til bestemmelsene i disse artiklene. Eierandeler som gir rett til 10 prosent eller mer av kapital eller stemmer, utgjør alltid en kvalifisert eierandel. Etter omstendighetene kan imidlertid også mindre eierandeler være omfattet, og dessuten vil ulike rettigheter til eierandel som ikke bygger på eiendomsrett, også omfattes av definisjonen, se nedenfor avsnitt nr. 3).

1) For det første fastsetter artikkel 12 at konsesjonsmyndigheten i en medlemsstat skal avstå fra å meddele en institusjon *konsesjon til å drive virksomhet som kredittinstitusjon* så lenge den ikke har mottatt opplysninger om hvilke fysiske eller juridiske personer som, direkte eller indirekte, har såkalte kvalifiserte eierandeler i institusjonen, og om hvor store eierandelene er. Blir det gitt uriktige opplysninger, kan en konsesjon senere tilbakekalles.

Konsesjonsmyndigheten skal videre avslå konsesjonssøknaden dersom den, ut fra nødvendigheten av å sikre at kredittinstitusjonens virksomhet vil bli drevet på forsvarlig måte, ikke er overbevist («not satisfied») når det gjelder egnethet («suitability») til de personer som er opplyst å ha kvalifiserte eierandeler. Ved vurderingen skal «the need to ensure the sound and prudent management of a credit institution» tas i betraktning, men bestem-

melsen sier for øvrig intet om hvilke synspunkter som skal eller kan legges til grunn ved konsesjonsvurderingen.

Videre skal konsesjonsmyndigheten i medlemsstatene i tilfelle hvor «close links exist between the credit institution and other natural or legal persons», bare meddele konsesjon dersom slik nær tilknytning ikke er til hinder for effektivt tilsyn («the effective exercise of their supervisory functions»). Med «close links» forstår direktivet blant annet «the ownership, direct or by way of control, of 20 percent or more » av stemmer eller kapital i et foretak.

Konsesjonsmyndigheten skal også kreve at kredittinstitusjonene fortløpende gir de opplysninger som er påkrevd for å påse at de krav til eiere av kvalifiserte eierandeler som følger av bestemmelsene i artikkel 12, er oppfylt til enhver tid.

2) For det annet fastsetter artikkel 19 at medlemsstatene skal kreve at enhver *person som tar sikte på, direkte eller indirekte, å erverve en kvalifisert eierandel* i en kredittinstitusjon som har konsesjon, skal gi melding på forhånd til konsesjonsmyndigheten. Meldingen skal inneholde opplysning om hvor stor eierandel vedkommende tar sikte på å erverve. Slik forhåndsmelding skal også gis dersom en person som allerede er innehaver av en kvalifisert eierandel, tar sikte på å øke andelen ved å erverve ytterligere andeler slik at personens samlede eierandel vil nå opp i, eller overstige, henholdsvis 20, 33 eller 50 prosent, eller slik at kredittinstitusjonen blir datterselskap. Også i tilfelle av økning må forhåndsmeldingen angi hvor stor økning som tilsiktes.

Den myndighet som mottar forhåndsmeldingen, skal ha en frist på høyst tre måneder fra mottagelsen til å motsette seg det planlagte ervervet dersom, «in view of the need to ensure sound and prudent management of the credit institution, they are not satisfied as to the suitability» (egnet) som eier når det gjelder avsenderen av meldingen. Heller ikke denne bestemmelsen sier noe nærmere om hvilke synspunkter som skal eller kan inngå i egnethetsvurderingen. Dersom det er en kredittinstitusjon eller forsikringsselskap hjemmehørende i annen medlemsstat som vil erverve slik

eierandel, og ervervet vil etablere et konsernforhold, skal imidlertid myndighetene i hjemlandet konsulteres. Gir myndigheten ikke tilbakemelding innen fristen, må vel det planlagte ervervet anses godtatt, men etter artikkel 21(2) kan myndigheten gripe inn for å sikre at kravene til eiere av kvalifiserte eierandeler fortsatt er oppfylt.

Medlemsstatene skal fastsette rettsvirkningene av at meldeplikten ikke blir overholdt eller at ervervet gjennomføres til tross for at konsesjonsmyndigheten har motsatt seg dette (artikkel 21). En sanksjon kan være at ervervet anses ugyldig, men også tvangssalg og straffesanksjoner kan tenkes.

3) Med *kvalifisert eierandel* menes (artikkel 4(11)) først og fremst en eierandel som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i institusjonen, men definisjonen omfatter også mindre eierandeler som gir adgang til å utøve vesentlig innflytelse («to exercise a significant influence over the management of the undertaking»). Det dreier seg altså her om eierandeler som etter sin størrelse generelt må anses som «strategiske» – ikke kortsiktige «finansielle» plasseringer. Etter omstendighetene kan altså eierandeler på mindre enn 10 prosent også ha en slik karakter.

Ved avgjørelsen av om en eierandel er en «kvalifisert eierandel», skal en ta hensyn både til aksjer/eierandeler som aksjeeieren har eieomsrett til, og til ulike *rettigheter til aksjer med stemmerett* som aksjeeieren har i tillegg. Dessuten skal det tas hensyn til aksjer/rett til aksjer som vedkommende «indirekte» eier eller kontrollerer, samt, via regler om konsolidering, til aksjer/rett til aksjer som eies/kontrolleres av ulike grupper av såkalt nærstående personer. Begge deler fremgår av at både artikkel 12 og artikkel 19 henviser til bestemmelsene i artikkel 92 i direktiv 2001/34/EF, som inneholder EUs «flaggingsregler». I norsk lovgivning finnes de tilsvarende reglene nå i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel § 4-2, særlig tredje til femte ledd. Hvilke personer aksjeeieren skal «konsolideres» med fordi de anses som aksjeeierens «nærstående» (konsolideringsreglene), er inntatt i lovens § 4-2 sjette ledd, jf. § 2-5.

De viktigste tilfellene som dermed inngår ved beregningen av kvalifisert eierandel, omfatter tilfeller hvor vedkommende har rett knyttet til aksjene som innebærer at han – selv om han ikke eier aksjene – likevel kan gjøre bruk av stemmeretten knyttet til dem, jf. finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 tredje og fjerde ledd. De viktigste gruppetilfellene er:

- vedkommende har bruksrett til aksjene, eller etter avtale mot vederlag har fått rett til å bruke stemmeretten,
- vedkommende kan på eget initiativ erverve aksjene i henhold til avtale, for eksempel ved utøvelse av kjøpsrett, opsjon, konverteringsrett knyttet til obligasjoner mv.,
- vedkommende har mottatt aksjene i pant/depot mv. med adgang til å benytte stemmeretten etter eget skjønn, i mangel av instruks fra eieren.

Konsolideringsreglene i finansieringsvirksomhetsloven § 2-6 dekker i hovedsak de grupper av tilfeller som er oppregnet i direktivet 88/627/EF artikkel 7, og som senere er avløst av direktiv 2001/34/EF artikkel 92.

4) Det fremgår av direktiv 2006/48/EF formålsbetraktning nr. 15 at bestemmelsene i direktivet artikkel 12 og 19 fastsetter minstekrav. En medlemsstat har således adgang til å fastsette strengere regler for institusjoner som er hjemmehørende i medlemsstaten enn reglene fastsatt i direktivet. Hva som kan ligge i dette, omtales nedenfor i avsnitt 2.3.

2.2 Forhåndskontrollen ved erverv av kvalifiserte eierandeler

1) EU/EØS-direktivene etablerer altså et system for skjønnsbasert *forhåndskontroll* eller *forhåndsklarering* av fysiske og juridiske personer som skal ha eller erverve eierandeler, eller reell kontroll over eierandeler, som normalt vil være strategiske aksjeposter i vedkommende institusjon. Kontrollen foretas enten under konsesjonsbehandlingen og før konsesjon meddeles, eller i forbindelse med forhåndsmelding til myndighetene fra den som planlegger å erverve eller å øke en kvalifisert eierandel. Direktivet inneholder imidlertid ikke særskilte regler om konsesjon knyttet til erverv av eierandeler ved overtakelse, fusjon, fisjon eller andre vesentlige endringer i institusjonenes eierforhold, virksomhet eller organisering. Slike regler må i tilfelle fastsettes ved nasjonal lovgivning.

Forhåndskontrollen av eierforhold som ledd i behandlingen av søknader om konsesjon til å drive virksomhet som kredittinstitusjon etter direktivet artikkel 12, står prinsipielt i en annen stilling enn forhåndskontrollen av de enkelte erverv av kvalifiserte eierandeler i kredittinstitusjoner etter direktivet artikkel 19. Medlemsstatene er pålagt å ha et konsesjonssystem, men de nærmere regler om

behandlingen og vurderingen av konsesjonssøknader forutsettes som hovedregel fastsatt i hjemlandets lovgivning. Direktivet fastsetter bare enkelte minstevilkår for konsesjon. Det stilles blant annet krav om opplysninger om identiteten til de personer som skal ha kvalifiserte eierandeler, og størrelsen av andelene, og konsesjon skal avslås dersom konsesjonsmyndigheten ikke er overbevist om slike personers egnethet (artikkel 12). Ved konsesjonsbehandlingen er det imidlertid vanskelig å skille vurderingen av eiergruppens egnethet fra de øvrige forhold som konsesjonsmyndigheten kan eller vil vektlegge ved vurderingen av om konsesjon skal gis.

I tilfelle av et påtenkt erverv av eierandel i en kredittinstitusjon, blir skjønnstemaet mer begrenset og saksbehandlingen en annen. Vurderingen gjelder da erververens egnethet ut fra behovet for å sikre «sound and prudent management» av institusjonen, og ervervet skal nektes gjennomført hvis myndighetene ikke er overbevist om erververens egnethet. Direktivets system er etter artikkel 19 og 21 følgende:

- enhver som tar sikte på («proposes») å erverve en kvalifisert eierandel i en kredittinstitusjon, skal gi melding til institusjonens hjemlandsmyndighet før ervervet gjennomføres og angi størrelsen av den eierandel som det tas sikte på å oppnå («the size of the intended holding»). Om det tas sikte på å erverve en eierandel på 15 prosent eller 100 prosent er således uten betydning for selve meldeplikten, men ikke nødvendigvis for konsesjonsmyndighetens vurdering,
- slik forhåndsmelding skal også gis dersom en person som allerede er eier av en kvalifisert eierandel, har til hensikt («proposes») å øke eierandelen slik at den del av stemmene eller kapitalen han vil kontrollere når ervervet er gjennomført, vil utgjøre eller overstige henholdsvis 20, 33 eller 50 prosent, eller medføre at kredittinstitusjonen vil bli eierens datterselskap. Det er den enkelte, planlagte økningen som engangsoperasjon som utløser meldeplikt, forutsatt at økningen vil innebære at en av terskelverdiene vil bli overskredet. Økning fra for eksempel 15 prosent til 100 prosent vil som engangsoperasjon således bare kreve én melding, men ved etappevis oppbygging av eierandel, vil meldeplikt kunne utløses flere ganger,
- i direktivet artikkel 19 angis det ikke hvilke øvrige opplysninger som skal medfølge meldingen, og dette må fastsettes nasjonalt,
- erverves en eierandel som overstiger den størrelse meldingen angir, eller er meldeplikten for øvrig ikke overholdt, kommer de sanksjoner

medlemsstatene har fastsatt til anvendelse, jf. artikkel 21 nr. 2, for eksempel at ervervet er ugyldig, tvangssalg, eller suspensjon av aksjonærrettigheter,

- konsesjonsmyndigheten har inntil tre måneder fra meldingen på seg til å motsette seg at ervervet gjennomføres dersom myndigheten ikke er overbevist om egnetheten til den person meldingen kommer fra («to oppose such a plan if, in view of the need to ensure sound and prudent management of the credit institution, they are not satisfied as to the suitability of» den som har til hensikt å erverve eierandelen). I den engelske versjonen av tredje livdirektiv artikkel 14 benyttes uttrykket «not satisfied as to the qualifications of the person». Vurderingen må knyttes til den enkelte erververs «egnethet» som eier med den innflytelse som følger av (1) den eierandel som han har meddelt at han har til hensikt å erverve, og (2) den samlede eierandel han i så fall deretter vil inneha,
- hvis konsesjonsmyndigheten ikke motsetter seg det erverv meldingen omhandler, kan den fastsette en frist for gjennomføringen av ervervet,
- hvis det planlagte ervervet vil føre til at kredittinstitusjonen vil bli et datterselskap av en kredittinstitusjon hjemmehørende i en annen medlemsstat eller av dennes morselskap (= utenlandsk oppkjøp), skal myndigheten i kredittinstitusjonens hjemland konsultere myndigheten i den andre medlemsstaten før den tar standpunkt i saken. Forsikringsdirektivene har ingen slik bestemmelse, men stenger selvsagt ikke for slik kontakt,
- meldeplikt foreligger også dersom en innehaber av en kvalifisert eierandel vil avhende eller redusere sin kvalifiserte eierandel, men en går her ikke nærmere inn på dette.

2) Begrepet «suitability» (egnethet) er meget generelt, og kan vanskelig konkretiseres med mindre tolkingen knyttes opp mot en slags målestokk eller særskilte formålsangivelser. Direktivet selv inneholder ingen definisjon av «suitability» eller «egnethet». Det er derfor usikkert hvilken ramme for forvaltningsskjønnet bestemmelsene i direktivet må antas egentlig å trekke opp. Den eneste veiledning som gis, er at myndigheten ved sin vurdering skal ta i betraktning/se hen til behovet for å sikre «sound and prudent management» av institusjonen, og det ligger nær å anta at i hvert fall forhold som gjelder omdømme, faglig kompetanse og økonomiske ressurser vil være relevante. Ut fra ordlyden kan en imidlertid ikke dermed slutte mot-

setningsvis at dette også er de eneste relevante vurderingstema. Det blir derfor et viktig spørsmål hva som egentlig vil kunne legges inn i bestemmelsen om at myndigheten kan motsette seg det planlagte ervervet dersom «they are not satisfied as to the suitability» (egnet) av en erverver. Som det fremgår av avsnitt 2.3 nedenfor, åpner direktivet for at det kan fastsettes strengere regler ved nasjonal lovgivning.

Språklig synes bestemmelsen imidlertid å forutsette at myndighetene må komme til – *positivt* konkludere – at *erververen må anses som egnet* som innehaver av den aksjepost han vil ha etter ervervet, med den innflytelse aksjeposten vil gi. Ellers skal eller kan myndighetene motsette seg det planlagte ervervet. Det synes altså ikke å være et vilkår for at myndighetene skal kunne motsette seg det planlagte ervervet, at den må være kommet til at den person det gjelder *vil være uegnet* som aksjeeier. Rettslig sett kan dette uttrykkes slik at den som har til hensikt å erverve en kvalifisert eierandel, må godtgjøre at han vil være egnet som aksjeeier, og at han derfor vil ha *bevisbyrden for at han er egnet som eier av den eierandel han vil ha etter at ervervet er gjennomført*.

3) Dette systemet suppleres av regler i artikkel 21 nr. 2 vedrørende ulike sanksjoner hvor det senere viser seg at en godkjent innehaver av en kvalifisert eierandel bruker den innflytelse eierandelen gir «to the detriment of the prudent and sound management of the institution». En går ikke nærmere inn på dette her.

2.3 Minstekrav og nasjonal handlefrihet

Det fremgår av direktivets formålsbetraktning nr. 12 at direktivets artikkel 12 og 19 fastsetter minstekrav, og at en medlemsstat kan som hjemland fastsette «rules stricter than» de regler som disse artiklene inneholder. Hvilke av de elementer reglene omhandler kan i tilfelle presiseres eller gjøres strengere ved nasjonal lovgivning. Dette vil kunne gjelde:

- prosentsatsen i definisjonen av kvalifisert eierandel,
- hvilke rettigheter til aksjer som skal likestilles med eie,
- regler om «indirekte» kontroll og andre konsolideringsregler,
- regler om hvilke opplysninger som skal gis,
- formen på myndighetskontrollen, for eksempel krav om konsesjon (forhåndstillatelse), melding om at en ikke motsetter seg ervervet, eller særskilt pålegg om å avstå fra ervervet,

- hvilke momenter som kan inngå i den skjønnsmessige vurdering,
- fastsettelse av konsesjonsvilkår,
- klargjøring av at ingen bindende avtaler eller forhåndstilsagn som gjelder erverv kan innhen-tes før forhåndsklarering foreligger,
- sanksjoner i tilfelle av forsømmelse av meldeplikt eller gjennomføring av erverv i strid med myndighetsvedtak,
- sanksjoner ved misbruk av innflytelse som innehaver av kvalifisert eierandel,
- supplerende objektivt virkende regler eller presumpsjoner, for eksempel minstekrav på 2/3 eierandel for å erverve en institusjon som datterselskap.

Uavhengig av hvilken form de nasjonale regler måtte gi, må en på dette området også regne med at spørsmål om proporsjonalitet og forholdet til EØS-avtalens bestemmelser om etableringsrett og frie kapitalbevegelser vil kunne oppstå i forhold til de nasjonalt fastsatte regler. I denne sammenheng vil EU-landenes egen praksis når det gjelder gjennomføringen av direktivets bestemmelser, kunne gi gode holdepunkter for hvilken nasjonal handlefrihet som foreligger.

En utførlig oversikt over EU-landenes gjennomføring av bestemmelsene i direktivet artikkel 12 og 19 er presentert i en rapport behandlet av EUs Banking Advisory Committee i 1999 (Ref.: XV/1079/99-EN). Rapporten konkluderer:

«There is a wide variation in the transposition of articles 5 and 11 SBD [= det konsoliderte bankdirektiv art. 12 og 19] into national law. In particular the implementation of the term 'suitability' of shareholders and 'sound and prudent management' ... vary considerably between Member States. This variety follows from the fact that the Directive only sets out the broad objective to be achieved and leaves the precise means and details to the Member States. The main question to be asked is whether this is an issue in a situation of increasing EU cross-border mergers and acquisitions which requires further attention.»

Rapporten viser for øvrig at mange land har gitt regelverket sitt nasjonale særpreg, for eksempel knyttet meldeplikten for erverv av eierandeler til en grense på 5 prosent eller mer, eller etablert et konsesjonssystem. En del stater har imidlertid også ganske enkelt fulgt direktivets ordlyd. Når det særskilt gjelder selve vurderingstemaet, dvs. om en person er «suitable» som eier, henvises det i rapporten til direktivets generelle ordlyd og uttales:

«A vast majority of Member States have followed this approach in their implementing legislation, leaving a wide discretionary power to the supervisory authorities under the control of the courts. Other Member States have defined the suitability requirement in their legislation. As the SBD only enshrines the objective to be achieved, this wide variation in implementation can only be expected.»

Ut fra hvordan direktivets bestemmelser om eierkontroll er gjennomført i EU-landene, må det antas å foreligge et ganske vidt nasjonalt handlingsrom. Det synes således på det rene at det kan oppstilles krav om uttrykkelig forhåndstillatelse til ervervet. Det synes også på det rene at en medlemsstat kan definere begrepet «kvalifisert eierandel» slik at det omfatter en eierandel på 5 prosent eller mer, eller fastsette andre terskelgrenser enn direktivets bestemmelse gjør. Konsolideringsreglene mv. kan også utvides. Det er også noen medlemsland som har definert «egnethetskravet» i nasjonalt regelverk.

2.4 Gjennomføringen i en del EU-stater

Mange EU-stater har gjennomført bestemmelsene i direktivet artikkel 19 med krav om forhåndsmelding av planlagt erverv av kvalifisert eierandel, og et forbud mot å gjennomføre noe erverv før konsesjonsmyndigheten har gitt uttrykkelig tilbakemelding i form enten av

1. tillatelse (konsesjon) for ervervet, eller av
2. melding om at myndigheten ikke har noen innvending mot at ervervet gjennomføres («statement of no-objection»).

Forutsetningen er at erverv som skjer uten godkjenning i henhold til slike myndighetsvedtak, vil være ugyldig og kunne rammes også av andre sanksjoner. Like med godkjenning regnes at myndigheten har oversett fristen på tre måneder for behandling av meldingen.

Til den første gruppen hører Danmark, Frankrike, Italia og Sverige som alle krever at meldepliktig erverv bare kan skje i henhold til tillatelse. I den andre gruppen inngår Irland, Nederland og Storbritannia som alle krever at erververen må ha mottatt melding om «no-objection» før ervervet kan gjennomføres. Denne forskjell når det gjelder form er imidlertid uten reell betydning. Det avgjørende er at ervervet ikke kan gjennomføres før tilbakemelding fra konsesjonsmyndigheten er mottatt eller behandlingsfristen utløpt. Myndighetene kan i alle tilfelle fastsette frist for gjennomføringen av ervervet.

I den *danske* lov sies det uttrykkelig at det planlagte ervervet bare kan skje i henhold til godkjenning fra Finanstilsynet. Ervervet skal bare godkjennes dersom det ikke strider mot hensynet til å sikre forsvarlig drift av vedkommende institusjon, og bestemmelsen sier for øvrig intet om hvilke synspunkter som i tilfelle kan begrunne avslag. I tilfelle av overtakelse eller fusjon av finansinstitusjoner vil det imidlertid i tillegg til tillatelse til ervervet, også bli foretatt en bredere vurdering innenfor rammen av de alminnelige konsesjonsregler.

Det *franske* regelverk krever generelt at enhver må skaffe seg tillatelse fra banktilsynsmyndigheten før det utføres noen transaksjoner knyttet til («prior to carrying out any operation relating to») erverv av kvalifisert eierandel. Reglene sier likevel intet om hvilke momenter som i tilfelle skal legges til grunn ved avgjørelsen av om tillatelse skal meddeles. Det er opplyst at franske myndigheter vil legge vekt på blant annet «the financial situation, professional records, or guarantee of a durable cohesion of the shareholder [sikkerhet for stabile eierforhold]».

Også *Italia* har etablert et konsesjonssystem, men sier intet om hvilke forhold som i tilfelle skal vurderes. Loven selv krever kun at konsesjon gis med vilkår som har til formål å sikre forsvarlig virksomhet. Den italienske konsesjonsmyndighet (Sentralbanken) kan fastsette forskrifter om hva som ligger i begrepet «egnethet».

Den *svenske* lov fastsetter generelt at erverv av kvalifisert eierandel «får ske bara efter tilstånd av Finansinspektionen», og legger til at tillatelsen skal være meddelt før ervervet. Tillatelse skal gis om det kan antas at erververen ikke kommer til å motvirke en sunn utvikling av bankens virksomhet og om erververen også ellers er egnet som utøver av en vesentlig innflytelse på ledelsen av banken. Tillatelse skal nektes dersom erververen i vesentlig grad har tilsidesatt sine plikter i næringslivsforhold eller i andre økonomiske forhold, eller har gjort seg skyldig i straffbare handlinger.

Den *irske* lovgivningen sier generelt at en person ikke kan erverve en kvalifisert eierandel med mindre Sentralbanken har meddelt at den ikke har «objection» mot ervervet. Grunnlag for slik «objection» er imidlertid ikke angitt i loven.

Nederland har et lignende system. Også der setter loven forbud mot erverv av kvalifiserte eierandeler med mindre tilsynsmyndigheten på forhånd har avgitt en erklæring om «no objection». Den nederlandske loven fastsetter at erklæring om «no-objection» skal gis med mindre ervervet etter Sentralbankens oppfatning

- «would or could lead to an influence on the credit institution concerned which would conflict with sound banking policy,
- would or could lead to the credit institution concerned forming or becoming part of a group within which the formal or actual structure is so lacking in transparency as to constitute an impediment to the adequate exercise of supervision,
- would or could lead to an undesirable development of the credit system.»

Også departementet kan gripe inn dersom det er av den oppfatning at ervervet «would or could lead to an undesirable development of the credit system».

Den *britiske* lovgivningen fastslår også generelt at erverv av kvalifisert eierandel bare kan skje etter at Sentralbanken skriftlig har meddelt at den ikke vil motsette seg ervervet. Loven gir også visse retningslinjer når det gjelder grunnlaget for et ved-

tak om å forby ervervet, blant annet hensynet til innskytterne.

Oversikten over lovgivningen i disse syv landene viser at et system for forhåndskontroll av eierskap i banker kan gjennomføres med utgangspunkt i et *generelt forbud* mot å erverve en eierandel på 10 prosent eller mer i en bank med mindre ervervet først skjer etter, og i henhold til, en form for direkte eller indirekte forhåndstillatelse fra konsesjonsmyndighet/tilsynsmyndighet. Sett i forhold til det norske regelverket, vil hovedproblemene derfor være:

- overgang til et forvaltningsbasert system i stedet for et lovbasert system,
- hvilke momenter som i tilfelle kan tas i betraktning ved vurderingen av om tillatelse skal meddeles,
- håndteringen av ulike former for oppkjøp av institusjoner,
- utformingen av et nytt regelverk om forhold som trengs til utfylling og gjennomføring av direktivet artikkel 19, jf. listen foran i avsnitt 2.3.

Kapittel 3

Endringene i EU/EØS-systemet for eierkontroll

3.1 Hovedpunkter

Ved direktiv 2007/44/EF gjennomføres det betydelige endringer i, og utbygging av, bestemmelsene om eierkontroll i direktiv 2006/48/EF om kredittinstitusjoner. Direktivet gjennomfører formelt og materielt det samme opplegget i de øvrige direktiver på finansområdet, men den lovtekniske innpassing av endringene i de enkelte direktiver vil nødvendigvis være noe forskjellig. Det bør merkes at heller ikke direktiv 2007/44/EF inneholder bestemmelser som omhandler spørsmål om sammenslåing, deling eller overtagelse av finansinstitusjoner eller deres virksomhet, og det samme gjelder spørsmål om etablering og organisering av finanskonsern.

Bestemmelsene om eierkontroll i direktiv 2006/48/EF om kredittinstitusjoner slik de lyder etter endringene ved direktiv 2007/44/EF, er gjengitt i Vedlegg 7. Det fremgår der at det i bestemmelsene om eierkontroll i direktiv 2007/44/EF prinsipielt skilles mellom (1) eierkontroll ved behandlingen av søknad om tillatelse til å drive virksomhet som kredittinstitusjon, og (2) eierkontroll i forbindelse med erverv eller avhendelse av kvalifisert eierandel, herunder majoritetsandel, i en kredittinstitusjon som har tillatelse til å drive slik virksomhet (foran avsnitt 2.1).

De endringer som direktiv 2007/44/EF har gjennomført i direktivet om kredittinstitusjoner, gjelder i alt vesentlig *eierkontrollen ved særskilt erverv av eierandeler* (artiklene 19, 19a, 19b, 20 og 21). Her har det skjedd en betydelig utbygging av regelverket. Bakgrunnen er at det innenfor EU nettopp på dette området var oppstått et markert behov for å motvirke til dels restriktiv og treg forvaltningspraksis i medlemslandene. Utbyggingen av regelverket om eierkontroll ved erverv av eierandeler i finansinstitusjoner har utvilsomt nær sammenheng med den betydelige vekt det nå legges på prinsippet om frie kapitalbevegelser innenfor EU/EØS-området.

Ved direktiv 2007/44/EF er det derimot ikke gjennomført noen tilsvarende utbygging av, eller endringer i, de bestemmelser om *eierkontroll ved konsesjonstildelingen* som direktivene på finansom-

rådet hittil har inneholdt. I direktiv 2006/48/EF artikkel 12, som er del av konsesjonssystemet for kredittinstitusjoner, er det således bare foretatt enkelte endringer og tilføyelser nærmest av rent lovteknisk karakter. Eierkontrollen ved konsesjonstildelingen vil således fortsatt være basert på de meget knappe og generelt utformede bestemmelser som lenge har inngått i direktivene på finansområdet.

Dette kan umiddelbart virke noe overraskende. Videre er det verken i direktiv 2007/44/EF eller i dets formålsparagrafer etablert noen formell eller reell sammenheng mellom det nye og omfattende regelverket om eierkontroll ved erverv av kvalifiserte eierandeler (kredittinstitusjonsdirektivet artiklene 19, 19a, 19b, 20 og 21), og bestemmelsen om eierkontroll ved konsesjonstildelingen (kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 12). Slik direktiv 2007/44/EF er utformet, synes det her prinsipielt å dreie seg om to atskilte regelsett. En kan således ikke legge til grunn at de endringer som nå er gjennomført i regelverket om eierkontroll ved erverv av kvalifiserte eierandeler, er ment eller forutsatt også å skulle gjelde tilsvarende ved eierkontroll i forbindelse med konsesjonstildelingen. En del av de nye bestemmelsene er for øvrig innholdsmessig tilpasset tilfelle av enkeltstående erverv av eierandeler i finansinstitusjoner, og slike regler kan alene av den grunn ikke komme tilsvarende til anvendelse.

3.2 Kvalifisert eierandel. Beregningsregler

Direktiv 2007/44/EF medfører ingen prinsipiell endring i selve definisjonen av *kvalifisert eierandel* (foran avsnitt 2.1). Etter direktivet om kredittinstitusjoner artikkel 4(11) omfattes først og fremst en direkte eller indirekte eierandel som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i institusjonen, men definisjonen omfatter også mindre eierandeler som gir adgang til å utøve vesentlig innflytelse i institusjonen («a significant influence over the management of the undertaking»). Det følger imidlertid av formålsparagraf 6 i direktiv

2007/44/EF at direktivet ikke skal være til hinder for at den enkelte medlemsstat fastsetter at det også skal gis forhåndsmelding ved erverv som gjelder eierandeler på mindre enn 10 prosent, forutsatt at det ikke fastsettes mer enn en terskelverdi på mindre enn 10 prosent. Eksempelvis kan en slik regel knyttes til eierandeler som utgjør eller overstiger 5 prosent av kapitalen eller stemmene i kredittinstitusjonen. Direktivet er heller ikke til hinder for at en medlemsstat fastsetter retningslinjer for når en eierandel som ikke utgjør minst 10 prosent, eller en fastsatt lavere terskelverdi, skal anses å gi adgang til å utøve vesentlig innflytelse i institusjonen.

Av generell betydning for EU/EØS-systemet for kontroll med eierforhold, er at det i direktiv 2007/44/EF nå er positivt angitt en del tilfeller hvor aksjer og stemmerettigheter skal, eller ikke skal, inngå i beregningen av størrelsen av en eierandel, og ved avgjørelsen av om eierandelen utgjør en kvalifisert eierandel. I direktivet om kredittinstitusjoner er disse bestemmelsene tatt inn dels i artikkel 12 nr. 1 annet og tredje ledd og dels i artikkel 21 nr. 3.

For det første, ved beregningen av eierandeler skal det tas hensyn til de aksjer, rettigheter til aksjer og stemmerettigheter som omfattes av direktiv 2004/109/EF artiklene 9 og 10. Også de særlige konsolideringsreglene i direktivets artikkel 12 nr. 4 og 5 skal legges til grunn. Disse bestemmelsene inneholder regler om «flagging» av erverv av eierandeler i børsnoterte selskaper. Det dreier seg her ikke bare om en lovteknisk endring, dvs. en henvisning til et nyere EU/EØS-direktiv. Direktiv 2004/109/EF innebærer en viss utbygging av enkeltheter i «flaggingsreglene» i forhold til det tidligere direktiv 2001/34/EF. Direktiv 2004/109/EF er inntatt som vedlegg 2 til NOU 2006: 3 Om markeder for finansielle instrumenter,

De direktivbestemmelser det her gjelder, er gjennomført i norsk rett i «flaggingsreglene» i verdipapirhandelloven (2007) § 4-2 annet til sjette ledd, se NOU 2006: 3 s. 205 flg. Det fremgår av Finansdepartementets bemerkninger i Ot.prp. nr. 34 (2006-2007) s. 315-19, jf. s. 422, at § 4-2 innebærer en utvidelse på visse punkter når det gjelder hvilke aksjer og rettigheter til aksjer som skal inngå i beregningen ved avgjørelsen av om flaggeplikt foreligger, særlig når det gjelder hvilke stemmerettigheter som skal medregnes. Av departementets bemerkninger i Ot.prp. nr. 34 s. 322-23 fremgår videre at konsolideringsreglene er noe utvidet. Departementets bemerkninger viser også at flaggeplikten etter vphl. § 4-2 i enkelte henseender rekker noe videre enn påkrevd av hensyn til

gjennomføringen av direktivets bestemmelser, og at en her har ønsket å videreføre hittil gjeldende norske regler. Direktivet er ikke til hinder for dette.

For det annet, ved beregningen av kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks eierandeler, skal det ikke tas hensyn til aksjer eller stemmerettigheter som er overtatt som følge av avgitt fulltappingsgaranti eller plasseringsgaranti for finansielle instrumenter i samsvar med direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter Annex I, avsnitt A pkt. 6, jf NOU 2006: 3 s. 27-28. Men vilkårene for dette er at slike aksjer eller rettigheter ikke brukes eller disponeres på annen måte for å påvirke utstederens virksomhet, og at aksjene og stemmerettighetene er avhendet senest ett år etter at de ble ervervet. Disse bestemmelsene synes å innebære blant annet at reglene i finansieringsvirksomhetsloven § 2-5 vanskelig vil kunne videreføres.

3.3 Meldeplikt og eierkontroll ved erverv av kvalifisert eierandel mv.

Hovedelementene i EU/EØS' system for kontroll med erverv av eierandeler i finansinstitusjoner, er nå – etter direktivet om kredittinstitusjoner artikkel 19(1), (5) og (6), artikkel 19a(1) og (2), og artikkel 21(2) annet og tredje ledd – følgende:

- ingen kan lovlig gjennomføre et direkte eller indirekte erverv av en kvalifisert eierandel, eller et erverv av en eierandel som vil øke en kvalifisert eierandel slik at den vil utgjøre eller overstige en av flere terskelverdier eller føre til at institusjonen blir datterforetak, uten på forhånd å ha sendt melding til myndighet i det landet der den institusjon det gjelder hører hjemme,
- meldingen skal angi størrelsen på den eierandel som det tas sikte på å erverve («the proposed acquisition») og for øvrig inneholde nødvendige opplysninger,
- myndigheten skal foreta en egnethetsvurdering av den person som etter meldingen vil erverve slik eierandel («the proposed acquirer») og en vurdering av om ervervet er finansielt forsvarlig («the financial soundness of the proposed acquisition»),
- hovedformålet med egnethetsvurderingen er å sikre at kredittinstitusjonens ledelse og virksomhet vil være forsvarlig og betryggende,
- myndigheten kan motsette seg at ervervet gjennomføres dersom en egnethetsvurdering med utgangspunkt i fastsatte kriterier gir rimelig grunn til det,

- myndigheten må innen fastsatt frist (vurderingsperioden) avgjøre om det skal gis tillatelse til at ervervet gjennomføres, eller om myndigheten vil motsette seg at ervervet gjennomføres fordi det ikke er godtgjort at vedkommende oppfyller egnethetskravene, og
- det planlagte ervervet kan ikke lovlig gjennomføres før det, senest ved utløpet av vurderingsperioden, er avklart om myndighetene vil motsette seg at ervervet gjennomføres.

Erverv som vil medføre økning av en kvalifisert eierandel, er meldepliktig dersom samlet eierandel etter at ervervet er gjennomført, minst vil representere henholdsvis 20, 30 eller 50 prosent av kapitalen eller stemmene i institusjonen, eller innbære at institusjonen blir datterselskap. En medlemsstat som i henhold til direktiv 2004/109/EF artikkel 9(3) – «flaggingsreglene» – benytter terskelverdien en tredel (1/3) i stedet for 30 prosent, kan gjøre det samme her. Dette kan være av betydning blant annet for Norge, jf. verdipapirloven § 4-2 annet ledd.

Etter artikkel 19(1) foreligger meldeplikt også når flere personer etter samråd («persons acting in concert») akter å gjennomføre et ellers meldepliktig erverv. Dette vil være tilfelle dersom flere personer i forståelse med hverandre akter å erverve hver sine eierandeler i institusjonen. En definisjon av dette begrepet er inntatt i direktiv 2004/25/EF artikkel 2(1) bokstav d:

«persons acting in concert shall mean natural or legal persons who cooperate with the offeror or the offeree company on the basis of an agreement, either express or tacit, either oral or written, aimed either at acquiring control of the offeree company or at frustrating the successful outcome of a bid;»

Bestemmelsen er nærmere omtalt i Ot.prp. nr. 34 (2006-2007) s. 367-68, og førte til endring i verdipapirhandellovens definisjon av «nærstående» (konsolideringsreglene), se nå verdipapirhandelloven § 2-5 nr. 5.

Uavhengig av om ervervet skal gjennomføres av én eller flere personer etter samråd, er det uten betydning om det dreier seg om et «direkte» eller et «indirekte» erverv av eierandelen, for eksempel erverv via datterselskaper eller tilknyttede selskaper. Spørsmålet om når det foreligger et «indirekte erverv», oppstår også i forbindelse med bestemmelsene om eierforhold i verdipapirhandelloven § 9-10. I Ot.prp. nr. 34 (2006-2007) s. 88 drøftes således spørsmålet om én eller flere personer som kan utøve betydelig innflytelse i, eller sammen kontrol-

lerer et selskap, skal tilregnes en forholdsmessig del av eierandeler som dette selskapet tar sikte på å erverve. Dette har vært antatt av Kredittilsynet, som har lagt til grunn at «indirekte» erverv ikke forutsetter majoritetskontroll over det selskap som skal stå for ervervet. Finansdepartementet sluttet seg til denne tolkingen, jf. Ot.prp. nr. 34 (2006-2007) s. 88. Et annet eksempel på indirekte erverv er at et selskap som allerede har en eierandel i en finansinstitusjon, erverver et foretak som datterselskap og slik at det nye konsernet dermed øker sin eierandel i så stor grad at det samlet deretter har en kvalifisert eierandel, eller øker den kvalifiserte eierandel slik at en av terskelgrensene vil nås, jf. Ot.prp. nr. 34 (2006-2007) s. 316.

Meldingen etter artikkel 19(1) skal – foruten størrelsen av den eierandel som tilsiktes ervervet – også så vidt mulig inneholde de opplysninger som hjemlandsmyndighetene anser påkrevd som grunnlag for egnethetsvurderingen. Etter artikkel 19a(4) skal hjemlandsmyndighetene utarbeide en liste over hvilke opplysninger som de normalt vil trenge ved egnethetsvurderinger. Kravene til opplysninger må stå i forhold til – og tilpasses – den påtenkte erverver og det påtenkte ervervet («the nature of the proposed acquirer and the proposed acquisition»), og skal ikke omfatte forhold som ikke vil være relevant ved en vurdering ut fra generelle tilsynsmessige hensyn. Av formålsparagraf 9 i direktiv 2007/44/EF fremgår at kravene til opplysninger kan lempes etter omstendighetene.

Hjemlandets myndigheter har adgang til å be om ytterligere opplysninger i vurderingsperioden, men dette vil bare i begrenset utstrekning føre til at den vurderingsperiode som direktivet fastsetter for egnethetsvurderingen, blir forlenget, jf. artikkel 19(3) og nedenfor i avsnitt 3.4. Artikkel 19a(2) gir imidlertid myndighetene adgang til å motsette seg at ervervet gjennomføres dersom de opplysninger som er gitt av den påtenkte erverver er utilstrekkelige, slik at det ved utløpet av vurderingsperioden ikke foreligger de opplysninger som er påkrevd for en forsvarlig tilsynsmessig egnethetsvurdering.

3.4 Saksbehandlingen

I formålsparagraf 7 i direktiv 2007/44/EF fremheves betydningen av at saksbehandlingsreglene vil gi forutsigbarhet, og at det fastsettes en maksimum tidsramme for slutføringen av den tilsynsmessige egnethetsvurderingen. Den fastsatte periode skal derfor bare kunne avbrytes én gang og bare i forbindelse med krav om tilleggsopplysning-

ger. I samsvar med dette fastsetter direktivet om kredittinstitusjoner et meget stramt tidsskjema for myndighetenes behandling av meldinger om påtenkte erverv av eierandeler i kredittinstitusjonen.

For det første, etter artikkel 19(2) skal myndighetene innen to arbeidsdager etter mottagelsen sende en bekreftelse på at meldingen og i tilfelle de dokumenter som skal vedlegges denne, er mottatt. For det annet, denne bekreftelsen er utgangspunktet for en vurderingsperiode på 60 arbeidsdager som er fastsatt for gjennomføringen av egnethetsvurderingen fra myndighetenes side, og i bekreftelsen skal det angis når denne perioden normalt vil utløpe. For det tredje, mens vurderingsperioden løper, men ikke senere enn etter 50 arbeidsdager, har myndighetene adgang til skriftlig å fremsette krav om de ytterligere opplysninger som trengs i forbindelse med egnethetsvurderingen. I så fall avbrytes vurderingsperioden i tiden fra myndighetene har fremsatt kravet og til svaret er mottatt, men avbruddsperioden kan normalt ikke overstige 20 arbeidsdager, jf. artikkel 19(3). Dette er ikke til hinder for at myndighetene også senere ber om ytterligere opplysninger, men kravet medfører da ikke – unntatt i et par særlige tilfeller – at fristen for slutføringen av egnethetsvurderingen utsettes.

Hvis myndighetene beslutter å motsette seg at det påtenkte ervervet gjennomføres, skal den som vil gjennomføre ervervet, innen to arbeidsdager og før utløpet av vurderingsperioden, gis en skriftlig underretning med opplysning om begrunnelsen for beslutningen, jf. artikkel 19(5). Med mindre annet følger av nasjonal lov, kan den person beslutningen gjelder, kreve at en sammenfatning av begrunnelsen blir offentliggjort. Også myndighetene kan gjøre dette på eget initiativ.

Dersom myndighetene ikke har besluttet å motsette seg ervervet før utløpet av vurderingsperioden i det enkelte tilfellet, skal gjennomføringen av det påtenkte ervervet anses tillatt, jf. artikkel 19(6). I så fall, eller hvis det er gitt uttrykkelig tillatelse til å gjennomføre ervervet, kan tilsynsmyndigheten fastsette en frist for gjennomføringen, eventuelt forlenge fristen, jf. artikkel 19(7). Myndighetene kan imidlertid ikke fastsette vilkår knyttet til størrelsen av den eierandel som faktisk blir ervervet ved gjennomføringen, jf. artikkel 19a(3).

3.5 Egnethetsvurderingen

I formålsparagraf 2 i direktiv 2007/44/EF understrekes behovet for en presisering av kriteriene for den tilsynsmessige egnethetsvurdering ved

ervert av eierandeler i finansinstitusjoner slik at det foreligger den nødvendige rettsikkerhet, klarhet og forutberegnelighet når det gjelder vurderingsprosessen. Dette følges opp i formålsparagraf 3 hvor det uttales at myndighetenes oppgave skal være å foreta en tilsynsmessig vurdering innenfor rammen av en begrenset gruppe av klare kriterier som utelukkende er av alminnelig tilsynsmessig karakter. Resultatet av disse overordnede betraktninger fremgår i direktivet om kredittinstitusjoner i artikkel 19a(1) som er vesentlig bygget ut i forhold til den tidligere direktivbestemmelse. Som det fremgår av ordlyden i artikkel 19a(1), dreier det seg imidlertid her om kriterier eller retningslinjer som i betydelig – om enn varierende – grad gir rom for skjønn.

1) Hovedformålet med forhåndsprøving av egnetheten til den som vil erverve en kvalifisert eierandel eller øke størrelsen av en kvalifisert eierandel, er likevel fortsatt det samme. Det overordnede mål er «to ensure the sound and prudent management of the credit institution», dvs. å få visshet for at den som vil være eier av en betydelig eierandel, ikke vil utgjøre en risiko for at kredittinstitusjonens fremtidige virksomhet ikke blir drevet på forretningsmessig og tilsynsmessig forsvarlig og betryggende vis. Bestemmelsen krever derfor – på samme måte som de hittil gjeldende direktivbestemmelser – at den som vil erverve og inneha en betydelig eierandel i institusjonen, først må undergis en egnethetsvurdering av myndighetene, som skal «appraise the suitability of the proposed acquirer» (foran avsnitt 2.2).

I motsetning til tidligere bestemmelser, sier artikkel 19a(1) nå uttrykkelig at det i denne sammenheng skal tas i betraktning hvilken innflytelse som erververen i tilfelle må ventes å kunne utøve på institusjonen og dennes virksomhet («the likely influence of the proposed acquirer on the credit institution»). Dette er forhold som blant annet vil bero på størrelsen av den eierandel som kontrolleres etter at ervervet er gjennomført. I formålsparagraf 5 i direktiv 2007/44/EF uttales det derfor at myndighetenes vektlegging av de ulike forhold som vil inngå i egnethetsvurderingen, bør være tilpasset den påtenkte erververs deltagelse og innflytelse («involvement») i institusjonens ledelse og virksomhet.

2) Et annet hovedtema som skal være gjenstand for myndighetenes vurdering når det gjelder å sikre at kredittinstitusjonen vil bli drevet etter forsvarlige og betryggende prinsipper, er «the financial soundness of the proposed acquisition», dvs. om det er finansielt forsvarlig at ervervet gjennomføres. Dette er et nytt vurderingstema, men også

denne vurderingen har til formål å sikre forsvarlig og betryggende ledelse og virksomhet i institusjonen. Det fremgår imidlertid ikke om de finansielle forhold skal vurderes i forhold til det påtenkte erverv som sådant, eller om vurderingen gjelder ervervets betydning for institusjonens aktuelle og fremtidige finansielle stilling sett i forhold til dens fremtidige virksomhet vurdert i markedsmessig sammenheng.

Formålsparagraf 3 i direktiv 2007/44/EF gir holdepunkter for at vurderingen i hvert fall må omfatte virkningene av ervervet for institusjonens finansielle stilling og virksomhet. Det uttales der at direktivet ikke er til hinder for at myndighetene tar i betraktning tilsagn gitt av den påtenkte erverver for å imøtekomme tilsynsmessige hensyn og krav, noe som blant annet også vil omfatte tiltak som vil styrke institusjonens soliditet i forhold til den aktuelle eller fremtidige virksomhet for øvrig. Slike tolkingsspørsmål vil også kunne oppstå i tilfelle hvor ervervet fører til at institusjonen blir datterselskap, hvoretter denne virksomhet kan ventes tilpasset og integrert på ulike måter innenfor rammen av et nytt konsernforhold. For øvrig vil det være av betydning om det foreligger «close links» mellom den påtenkte erverver og tredjemenn som kan vanskeliggjøre effektivt tilsyn, jf. artikkel 12(3).

3) Av artikkel 19a(1) følger videre at myndighetene skal vurdere den påtenkte erververs egnethet, samt om det påtenkte erverv er finansielt forsvarlig, på bakgrunn av alle de forhold som oppregnes i retningslinjer for den tilsynsmessige vurdering i artikkel 19a(1) bokstavene a) til e). Også disse bestemmelsene er nye, og det dreier seg – i hvert fall formelt – om tillegg til tidligere gjeldende EU/EØS-bestemmelser. Reelt omfatter retningslinjene forhold som generelt sett også ville være av betydning ved en egnethetsvurdering etter de tidligere EU/EØS-bestemmelser.

For det første skal myndighetene etter bokstav a) vurdere den påtenkte erververs alminnelige omdømme («reputation»). Det fremgår av formålsparagraf 8 i direktiv 2007/44/EF at formålet med vurderingen av omdømmet er å få fastslått om det kan herske tvil om den påtenkte erververs integritet og/eller faglige kompetanse i forhold til den virksomhet som finansinstitusjonen driver, og om det er grunnlag for slik tvil:

Engelsk versjon:

«(8) With regard to the prudential assessment, the criterion concerning the 'reputation of the proposed acquirer' implies *the determination of whether any doubts exist about the integrity and professional competence of the proposed acquirer and whether these doubts are*

founded. Such doubts may arise, for instance, from past business conduct.» (Emphasis added).

Dansk versjon:

«(8) I forbindelse med den tilsynsmessige vurdering innebærer kriteriet om den påtenkte erhververs omdømme en fastlæggelse af, om der hersker tvivl om den påtenkte erhververs integritet og faglige kompetence, og om denne tvivl er velbegrunnet. En sådan tvivl kan f.eks. opstå som følge af tidligere erhvervsmæssige adfærd.»

Eksempelvis kan det ha vist seg at den påtenkte erverver ofte handler som en kortsiktig investor eller som en aksjeeier som utøver sin innflytelse med henblikk på å oppnå fordeler for egen virksomhet eller indirekte øve innflytelse på annen næringsvirksomhet. Dette vil være relevant. Direktivet om kredittinstitusjoner artikkel 21(2) første avsnitt pålegger således myndighetene generelt å gripe inn dersom en betydelig eier utøver sin innflytelse på en måte som «is likely to operate to the detriment of the prudent and sound management of the institution.»

For det annet, myndighetene skal etter bokstav b) vurdere omdømmet og erfaringen til enhver person som kommer til å lede eller delta i ledelsen av kredittinstitusjonens virksomhet som følge av det påtenkte erverv. Det dreier seg her i første rekke om en vurdering av personer som må antas å ville bli satt inn eller tre inn i styret og ledergruppen i institusjonen. I samsvar med formålsparagraf 8 i direktiv 2007/44/EF som er gjengitt ovenfor, må formålet med vurderingen av «omdømme» også i denne sammenheng være å få fastslått om det hersker tvil om en slik persons integritet eller faglige kompetanse. I tillegg vil vedkommendes erfaring sett i forhold til institusjonens virksomhet måtte tas i betraktning.

For det tredje, etter bokstav c) skal myndighetenes vurdering omfatte den påtenkte erververs økonomiske stilling og soliditet («the financial soundness of the proposed acquirer»), særlig sett i forhold til de typer av virksomhet som kredittinstitusjonen driver eller må forutsettes å ville drive etter ervervet. Den påtenkte erververs økonomiske ressurser vil være av betydning for eksempel i forbindelse med fremtidig kapitaltilførsel for å styrke institusjonens soliditet, og i forhold til risikoen for at institusjonens utbyttepolitikk eller øvrige disposisjoner søkes tilpasset erververens egne formål. Dette vil også være forhold av betydning ved vurderingen av om selve ervervet kan anses finansielt forsvarlig («the financial sound-

ness of the proposed acquisition»), jf. bemerkningene ovenfor om dette vurderingstema.

For det fjerde, myndighetene skal etter bokstav d) vurdere om kredittinstitusjonen vil være i stand til å oppfylle og fortsette å oppfylle de tilsynsmessige soliditetskrav i henhold til direktivet om kredittinstitusjoner og i tilfelle andre direktiver, særlig direktiver som gjelder anvendelsen av soliditetskrav på konsolidert basis:

- direktiv 2000/46/EF om e-pengeforetak,
- direktiv 2002/87/EF om supplerende bestemmelser for tilsynet med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og verdipapirforetak i finansielt konglomerat, og
- direktiv 2006/49/EF om krav til ansvarlig kapital i verdipapirforetak og kredittinstitusjoner.

I denne sammenheng skal det særlig legges vekt på om den konserngruppe som kredittinstitusjonen i tilfelle vil bli en del av, har eller får en struktur som muliggjør utøvelse av effektivt tilsyn, samt effektiv informasjonsutveksling og fordeling av tilsynsansvaret mellom tilsynsmyndighetene. Konsernstrukturen kan tenkes å skape problemer i så henseende.

For det femte skal myndighetene etter bokstav e) vurdere om det i forbindelse med det påtenkte ervervet er rimelig grunn til å anta at det har forekommet, forekommer eller vil bli gjort forsøk på hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, eller at det påtenkte erverv vil kunne øke risikoen for dette. Tidligere handlemåte i forretningsmessige forhold vil her kunne ha betydning.

4) Bestemmelsen i artikkel 19a(1) krever som nevnt at vurderingen av den påtenkte erververs «suitability» og «the financial soundness of the proposed acquisition» skal vurderes opp mot alle de forhold som er nevnt i artikkel 19(1) bokstavene a) til e). Av bestemmelsen fremgår det imidlertid ikke om dette betyr at det ikke skal kunne tas hensyn til andre forhold enn de der nevnte. I formålsparagraf 3 i direktiv 2007/44/EF henvises det til «a limited set of clear assessment criteria of strictly prudential nature». I formålsparagraf 8 uttales det på samme måte at den liste over nødvendige opplysninger som myndighetene utarbeider, skal knytte seg til disse forhold. Dette kan gi støtte for det syn at artikkel 19a(1) bør oppfattes som en uttømmende angivelse av hvilke forhold som er relevante. Tatt på ordet gir artikkel 19a(2) også støtte for dette.

Andre bestemmelser i direktivet tyder imidlertid på at det ikke kan gjelde ubetinget. Etter formålsparagrafene 8 og 9 skal det således legges vekt på om den påtenkte erverver er «unregulated

entity», dvs. et rettssubjekt som ikke er undergitt finansielt og annet tilsyn, jf. også artikkel 19(4). Direktivets artikkel 12(3) omhandler også tilsynsmessige forhold som ikke omfattes av oppregningen i artikkel 19a(1). Også artikkel 19a(4) som omhandler den liste over relevant informasjon som den påtenkte erverver skal fremlegge, er forholdsvis bredt formulert, og utelukker bare krav om opplysninger som ikke vil være tilsynsmessig relevante generelt sett. En må også gå ut fra at myndighetene i alle tilfelle vil ha rett og plikt til å vurdere de opplysninger som gis av den påtenkte erverver, i forhold til de hensyn og krav generelt sett som myndighetene normalt vil legge vekt på for å sikre at institusjonen drives på forsvarlig og betryggende vis. En slik bredere tilnæringsmåte er dessuten i samsvar med artikkel 21(2) som generelt pålegger myndighetene å treffe tiltak overfor en eier som kan antas å ville benytte sin eierinnflytelse «to the detriment of the prudent and sound management of the institution».

Av artikkel 19a(3) følger at myndighetene ikke vil ha adgang til å vurdere det påtenkte ervervet ut fra «the economic needs of the market». En tilsvarende bestemmelse inngår i bestemmelsene om konsesjonstildeling i de fleste EU/EØS-direktivene på finansområdet, og vil være til hinder for at konsesjon avslås for eksempel fordi det ut fra markedsforholdene ikke foreligger noe behov for ytterligere nye markedsaktører. Innenfor rammen av EU/EØS-systemet for eierkontroll kan et tilsvarende synspunkt i og for seg være relevant ved erverv av eierandeler i en institusjon som vil innebære at institusjonen blir datterselskap, og deretter vil få større slagkraft i et marked som allerede er preget av tilstrekkelig konkurranse. Fortolket på bakgrunn av de tilsvarende konsesjonsbestemmelsene, er imidlertid bestemmelsen i artikkel 19a(3) neppe til hinder for at det omvendt legges vekt på om ervervet av institusjonen som datterselskap etter omstendighetene må ventes å føre til økt konsentrasjon på aktørsiden eller til begrensninger, avvikling eller avhendelse av virksomhet slik at fremtidig markedskonkurranse reduseres.

3.6 Myndighetenes vedtak

Det er på det rene at spørsmålet om et påtenkt erverv av en eierandel i en finansinstitusjon skal kunne gjennomføres eller ikke, skal avgjøres av myndighetene i den stat som har meddelt institusjonen tillatelse til å drive virksomhet som finansinstitusjon. Dette gjelder uavhengig av om erverve-

ren er hjemmehørende i annen stat i eller utenfor EU/EØS-området.

Disse forhold fremgår både av formålsparagraf 10 i direktiv 2007/44/EF, og av bestemmelsene om informasjonsutveksling mellom ulike lands myndigheter i tilfelle hvor erververen er en institusjon som har tillatelse til å drive virksomhet som finansinstitusjon fra en annen EØS-stat. I kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 19b(2) tredje punktum vises det uttrykkelig til den avgjørelse som er truffet av «the competent authority that has authorised the credit institution in which the acquisition is proposed».

Det følger av kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 19(2) at myndigheten må avgjøre om det skal gis tillatelse til det påtenkte ervervet før utløpet av vurderingsperioden (foran avsnitt 3.4). Utløper vurderingsperioden uten at uttrykkelig vedtak er truffet, skal det påtenkte ervervet anses godkjent, slik at ervervet kan gjennomføres i samsvar med det som er opplyst i meldingen til myndighetene (foran avsnitt 3.3). Dette fremgår av artikkel 19(6).

Tillatelsen kan etter artikkel 19(7) fastsette en frist for gjennomføringen av ervervet. Etter artikkel 19a(2) har imidlertid myndighetene ikke adgang til å sette som vilkår at den påtenkte erverver faktisk klarer å oppnå en eierandel av en bestemt størrelse. Dette gjelder uavhengig av om vilkåret knyttes til størrelsen av den eierandel som tilsiktes ervervet i henhold til meldingen til myndighetene, eller til et annet minstekrav. Ervervet må imidlertid ikke overstige den eierandel som i sin tid ble angitt i meldingen til myndighetene, eller et annet maksimum fastsatt i tillatelsen til den påtenkte erverver.

Bestemmelsene i artikkel 19(5) og (6), sammenholdt med artikkel 19a(2), synes å gi myndighetene valget mellom å gi tillatelse til det påtenkte ervervet eller å motsette seg at ervervet gjennomføres. Samtidig fremgår det av artikkel 19a(1) at det ved egnethetsvurderingen skal tas hensyn til hvilken innflytelse den påtenkte erverver vil kunne utøve på kredittinstitusjonens virksomhet og ledelse etter at ervervet er gjennomført. Det forutsettes også i formålsparagraf 5 i direktiv 2007/44/EF at graden av innflytelse skal tillegges vekt ved vurderingen. Dette er det redegjort for foran i avsnitt 3.5. Hvilken innflytelse en erverver vil kunne utøve vil imidlertid først og fremst bero på eierandelens størrelse, og det kan meget vel tenkes at egnethetsvurderingen av den påtenkte erverver vil gi grunnlag for forskjellig konklusjon alt etter hvor stor eierandel denne vil inneha etter

at ervervet er gjennomført. Disse forhold tilsier at myndighetenes egnethetsvurdering bør kunne gi som resultat at det nok gis tillatelse til ervervet, men samtidig fastsettes et maksimum for ervervet som er lavere enn størrelsen av det påtenkte erverv etter meldingen til myndighetene.

Etter artikkel 19a(2) er myndighetene gitt adgang til å motsette seg det påtenkte ervervet bare dersom det foreligger et rimelig grunnlag for dette etter en egnethetsvurdering ut fra bestemmelsene i artikkel 19a(1), eller de opplysninger som den påtenkte erverver har gitt er utilstrekkelige og ufullstendige. Ordlyden forutsetter at egnethetsvurderingen gir som resultat at myndighetene positivt konkluderer at disse personer må anses som egnede eiere, og disse personer har således bevisbyrden når det gjelder å godtgjøre egnethet (foran avsnitt 2.2). Direktivet om kredittinstitusjoner artikkel 19(1) hadde tidligere en tilsvarende bestemmelse, men denne er nå opphevet og erstattet av artikkel 19a(2) hvor det er fastsatt at myndighetene kan motsette seg det påtenkte ervervet hvis det foreligger rimelig grunnlag for å gjøre det. Dette innebærer imidlertid neppe noen realitetsendring. Myndighetene må fortsatt ha grunnlag for å motsette seg ervervet når myndighetene ikke er blitt overbevist om den påtenkte erververs egnethet som innehaver av den eierandel som tilsiktes ervervet. I formålsparagraf 8 i direktiv 2007/44/EF er det således uttalt at formålet med en tilsynsmessig vurdering av «the reputation of the proposed acquirer» er å få fastslått «whether any doubts exist about the integrity and professional competence of the proposed acquirer and whether these doubts are founded» (foran avsnitt 3.5). I tilfelle hvor egnethetsvurderingen etterlater rimelig tvil om den påtenkte erververs egnethet som innehaver av den samlede eierandel etter gjennomføringen av ervervet, må derfor myndighetene ha rimelig grunn til å motsette seg at ervervet gjennomføres. Det følger av artikkel 19(5) at myndighetene før utløpet av vurderingsperioden må gi skriftlig melding om at myndighetene motsetter seg det påtenkte ervervet og der begrunne hvorfor myndighetene ikke er overbevist om den påtenkte erververs egnethet (foran avsnitt 3.4).

Har myndighetene mottatt melding fra to eller flere påtenkte erververe om erverv av eiendeler i samme kredittinstitusjon, skal myndighetene gjennomføre sin egnethetsvurdering av erververne på en ikke-diskriminerende måte, se artikkel 19a(5).

3.7 Samarbeid med utenlandske myndigheter

Før myndighetene i landet til den kredittinstitusjon det påtenkte ervervet gjelder, fatter sitt vedtak på grunnlag av egnethetsvurderingen, skal myndighetene i en del tilfelle først ha innhentet informasjon og synspunkter fra myndighetene i det land hvor den påtenkte erverver hører hjemme, se artikkel 19b. Dette gjelder hvor:

- den påtenkte erverver er en kredittinstitusjon, forsikringsforetak, verdipapirforetak eller et forvaltningsselskap for verdipapirfond som er gitt tillatelse til å drive virksomhet i en annen medlemsstat innenfor EU/EØS-området,
- den påtenkte erverver er morselskap for en slik institusjon, eller en person som har den bestemmende innflytelse i en slik institusjon.

Artikkel 19b(2) inneholder bestemmelser om konsultasjoner mellom de to lands myndigheter og om deres plikt – på forespørsel eller etter eget initiativ – til å gi relevant informasjon. Av det vedtak som treffes av myndighetene i det land hvor institusjonen er etablert, skal en kunne se hvilke synspunkter og betenkeligheter som den annen myndighet har gitt uttrykk for. Som nevnt foran i avsnitt 3.6, fremgår det imidlertid av formålsparagraf 10 i direktiv 2007/44/EF at «the responsibility for the final decision regarding the prudential assessment remains with the competent authority responsible for the supervision of the entity in which the acquisition is proposed».

3.8 Sanksjoner

Direktivet om kredittinstitusjoner artikkel 21(2) annet ledd inneholder bestemmelser om myndighetenes plikt til å iverksette sanksjoner overfor den som uten å gi forhåndsmelding til myndighetene gjennomfører et erverv av eierandel som omfattes av meldepliktreglene i artikkel 19(1). Det samme gjelder etter artikkel 21(2) tredje ledd dersom noen gjennomfører et erverv til tross for at myndighetene har vedtatt å motsette seg at ervervet blir gjennomført. Sanksjonene kan blant annet bestå av midlertidige forbud eller pålegg, eller av suspensjon av stemmerettigheter knyttet til eierandeler som vedkommende allerede eier, eventuelt at de stemmer som er avgitt ved bruk av stemmerett er ugyldige. Disse bestemmelsene er ikke endret ved direktiv 2007/44/EF.

Artikkel 21(2) første ledd gir også myndighetene adgang til å benytte slike sanksjoner dersom

personer som innehar kvalifisert eierandel i en kredittinstitusjon, utøver en innflytelse som sannsynligvis vil ha uheldige virkninger for forsvarlig ledelse av institusjonen. Det påligger myndighetene å treffe nødvendige tiltak for å sette en stopper for slik atferd.

3.9 Nasjonal handlefrihet

Det fremgår av formålsparagraf 6 i direktiv 2007/44/EF at dette er et fullharmoniseringsdirektiv. Formålet med direktivet er å få gjennomført at medlemslandenes lovbestemmelser om skjønnsbasert eierkontroll på finansområdet bygger på et felles EU-fastsatt regelverk, og at lovreglene så vidt mulig blir anvendt og praktisert på samme måte i medlemslandene, jf. formålsparagraf 12 i direktiv 2007/44/EF. Dette er det redegjort for foran i avsnitt 1.3.

I samsvar med dette fastsetter nå direktivet om kredittinstitusjoner artikkel 19(8) at medlemslandene ikke har adgang til å fastsette «requirements for notifications to and approval by the competent authorities of direct or indirect acquisitions of voting rights and capital that are more stringent than those set out in this Directive.» Det fremgår imidlertid av formålsparagrafene 3, 6 og 9 i direktiv 2007/44/EF at det på enkelte områder likevel er plass for nasjonal regulering. Generelt er det også opp til den nasjonale lovgiver å avgjøre hvordan de materielle krav til nasjonal lovgivning som stilles i direktivets bestemmelser, skal gjennomføres i egen lovgivning. Ordlyden i et direktivs bestemmelser er således ikke nødvendigvis bestemmende for hvordan de nasjonale regler formelt utformes. I denne sammenheng vil EU-landenes egen praksis når det gjelder gjennomføringen og praktisering av direktivets bestemmelser, kunne gi gode holdepunkter for hvilken nasjonal handlefrihet som foreligger. Generelt gjelder imidlertid at ulike EU-rettslige prinsipper, blant annet prinsippet om proporsjonalitet og prinsippene om frie kapitalbevegelser og etableringsrett, på forskjellig vis vil kunne sette grenser for hvordan den nasjonale gjennomføringslovgivning kan utformes, jf. Professor Dr. Peter-Christian Müller-Graffs utredning inntatt som Vedlegg 1 i NOU 2002: 3 s. 57 flg.

Bestemmelsene i direktiv 2007/44/EF er, som tidligere nevnt, langt mer omfangsrike og utførlige enn de tidligere bestemmelser om egnethetsvurdering av personer som tar sikte på erverv av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner eller erverv som vil føre til økning av slik eierandel. Prinsipielt må det likevel fastholdes at det her

dreier seg om et skjønnbasert system for eierkontroll, og at egnethetsvurderingen forutsetter en bred vurdering av tilsynsmessig relevante forhold. Det er derfor ikke til å unngå at direktivets bestemmelser i hovedsak har karakter av retningslinjer for myndighetenes skjønnsutøvelse. Dette fremgår

således klart av bestemmelsene om dette i artikkel 19a(1) i direktivet om kredittinstitusjoner som er behandlet foran i avsnitt 3.5. De regler og rammer som er fastsatt for myndighetenes saksbehandling av enkeltsaker gir derimot liten fleksibilitet.

Kapittel 4

Oversikt over gjeldende lovregler

Det hittil gjeldende EU/EØS-regelverk om skjønnsbasert kontroll med eierforholdene i finansinstitusjoner er en tosporet ordning (foran avsnitt 2.1). En oversikt over den norske gjennomføringslovgivningen er gitt foran i avsnitt 1.4.

Den ene delen av systemet gjelder eierkontroll ved erverv som gir eieren en kvalifisert eierandel i institusjonen, eller som medfører en nærmere angitt økning av en kvalifisert eierandel. Eierkontrollen med erverv av eierandeler er hos oss gjennomført ved bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 til 2-6, slik disse bestemmelsene lyder etter lovendring i 2003. Med utgangspunkt i gjennomføringslovgivningen i andre EU-land (foran avsnitt 2.4), ble det utformet et norsk regelverk som var mer utførlig og omfattende enn de forholdsvis knappe og generelle bestemmelser i direktivene på finansområdet. Det gjelder særlig prinsippene for egnethetsvurderingen i finansieringsvirksomhetsloven § 2-3, som her er den sentrale bestemmelse. For erverv av grunnfondsbevis er dette fulgt opp i forskrift 7. februar 2001 nr. 108 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskap § 15, som gir bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven om eierkontroll ved erverv tilsvarende anvendelse så langt de passer. I avsnittene 4.1 til 4.4 vil det bli gitt en oversikt over dette regelverket.

Den annen del av EU/EØS-systemet – eierkontroll ved konsesjonstildelingen – er hos oss gjennomført ved utformingen av de ulike konsesjonsordningene i bank- og forsikringslovgivningen, se forretningsbankloven § 8a tredje ledd, jf. sparebankloven § 3, forsikringsloven § 2-1 første ledd og finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 femte ledd. Etter direktivenes bestemmelser skal konsesjon nektes når konsesjonsmyndigheten ikke er overbevist om at eier av kvalifiserte eierandeler er egnet som eier i institusjonen, jf. direktiv 2006/48/EF artikkel 12. Det fremgår foran i avsnitt 2.1 at disse bestemmelsene er utformet på samme knappe og generelle måte som direktivbestemmelsene om kontroll med erverv av eierandeler i finansinstitusjoner som er meddelt konsesjon. Bestemmelsene om nekting av konsesjon ble derfor hos oss innarbeidet i de ulike lovbestemmelser

om konsesjon ved en generell henvisning til reglene om egnethetsvurdering i finansieringsvirksomhetsloven § 2-3. Konsesjon skal altså nektes når konsesjonsmyndigheten ikke er overbevist om at «eiere av kvalifiserte eierandeler og innehav av slike eierandeler er i samsvar med finansieringsvirksomhetsloven § 2-3».

Dette innebærer at egnethetsvurderingen ved konsesjonstildelingen i prinsippet forutsettes bygget på de samme momenter som gjelder ved eierkontroll ved erverv av kvalifisert eierandel. Som nevnt foran i avsnitt 2.2, vil det imidlertid ved konsesjonsbehandlingen være vanskelig å skille en vurdering av eiergruppens egnethet fra de øvrige forhold som norske konsesjonsmyndigheter kan eller vil vektlegge ved vurderingen av om konsesjon skal gis. Om konsesjon skal meddeles eller ikke, vil nødvendigvis måtte bygge på en samlet vurdering av relevante momenter, men etter direktivbestemmelsene – og de tilsvarende norske bestemmelsene – vil norske konsesjonsmyndigheter være avskåret fra å meddele konsesjon, alene av den grunn at de ikke er overbevist om at eier av kvalifiserte eierandeler i institusjonen er egnet til å utøve den eierinnflytelse i institusjonen som slike eierandeler gir grunnlag for.

Bestemmelsene i EU/EØS-direktivene om eierkontroll omhandler ikke spørsmål om konsesjon ved sammenslåing eller deling av institusjoner, eller ved overtagelse av deres virksomhet. Det samme gjelder spørsmål om etablering og organisering av finanskonsern. De norske lovbestemmelsene på disse områdene ble derfor ikke endret.

4.1 Finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 første, annet og femte ledd

Finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 inneholder i første, annet og femte ledd de sentrale bestemmelser om eierkontroll ved erverv av eierandeler i finansinstitusjoner. Det fastslås der at erverv av en kvalifisert eierandel bare kan skje i henhold til tilatelse gitt av Kongen. Definisjonen av kvalifisert eierandel omfatter eierandeler som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i

en finansinstitusjon, eller som for øvrig gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av institusjonen og dens virksomhet. Definisjonen er nesten på alle punkter lik definisjonen i EU/EØS-direktivene (foran avsnitt 2.1). Det var under utarbeidelsen av loven enighet om at en fra norsk side ikke skulle – slik som i enkelte EU-stater – benytte en lavere prosentsats, for eksempel 5 prosent, se Ot.prp. nr. 50 (2002-2003) s. 34.

Et erverv er også betinget av tillatelse gitt av Kongen dersom den eierandel som erverves vil øke en kvalifisert eierandel slik at den utgjør eller overstiger henholdsvis 20, 25, 33 eller 50 prosent av kapitalen eller stemmene i finansinstitusjonen, eller ved annet erverv som vil gi bestemmende innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-3 og allmennaksjeloven § 1-3. Også dette er i samsvar med direktivets ordlyd, bortsett fra at intervallet 25 prosent ikke inngår i direktivteksten. Direktivet var imidlertid ikke til hinder for en slik supplering. For øvrig kom en til at det ikke var behov i denne sammenheng for å gjøre bruk av 5 prosents intervaller, se Ot.prp. nr. 50 s. 36-37.

Paragraf 2-2 femte ledd inneholder en del regler om saksbehandlingen. Bestemmelsen bygger ikke på det system med forhåndsmelding som bestemmelsene i direktivet legger opp til, men krever at det må sendes søknad om tillatelse med angivelse av størrelsen av den eierandel det tas sikte på å erverve. I Ot.prp. nr. 50 s. 40 fastslår Finansdepartementet at det er tilstrekkelig at søknad må være sendt og tillatelse gitt før ervervet kan gjennomføres, og at bestemmelsen ikke er til hinder for at den som vil erverve en eierandel, på forhånd treffer disposisjoner med sikte på å få gjennomført ervervet når tillatelse er gitt, for eksempel skaffer seg betinget forhåndstilsagn fra aktuelle selgere. En søknad om tillatelse skal som hovedregel være avgjort innen tre måneder fra den dag fullstendig søknad er mottatt, eller fra det senere tidspunkt da det er gitt fullstendige opplysninger om de relevante forhold. De øvrige saksbehandlingsreglene er fastsatt i forskrift 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner.

Av § 2-2 annet ledd fremgår også at den som vil avhende en kvalifisert eierandel eller redusere den så meget at eierandelen deretter er mindre enn 10 prosent eller en av de øvrige prosentvise grenser, skal gi melding om dette til Kredittilsynet. Det dreier seg her om en ren meldeplikt. Slik avhendelse av eierandel er ikke betinget av tillatelse.

4.2 Beregningsregler. Konsolideringsregler

De regler om beregning av eierandeler som skal legges til grunn ved avgjørelsen av om det erverv som tilsiktes vil utgjøre eller innebære erverv av en kvalifisert eierandel, eller vil øke en kvalifisert eierandel slik at den vil tilsvare eller overstige en av terskelgrensene i § 2-2 annet ledd, er inntatt i finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 tredje og fjerde ledd. Det fremgår av § 2-2 tredje ledd at det avgjørende er hvor stor andel av kapitalen eller stemmene i en finansinstitusjon som den som vil erverve en eierandel, reelt vil ha eller må anses å ha kontroll over etter at ervervet er gjennomført. Det er et slikt synspunkt som ligger til grunn for at EU/EØS-direktivene på finansområdet krever at både eierandel som eies «indirekte» (foran avsnitt 3.3) og rettigheter til aksje og stemmerettigheter som EU/EØS-direktivene om «flagging» av rett til aksje mv. (senest direktiv 2004/109/EF) medregner, også skal tas i betraktning i denne sammenheng (foran avsnitt 2.1 og 3.3). Beregningen skal derfor baseres på summen av:

- de eierandeler som erververen allerede har og den eierandel som det tas sikte på å erverve,
- eierandeler som erververen etter avtale med tredjemann har rett til å erverve på eget initiativ,
- eierandeler som erververen etter avtale med tredjemann har rett til å utøve stemmerett for, unntatt ordinær stemmerettsfullmakt etter aksjeloven § 5-2 og allmennaksjeloven § 5-2.

Videre fremgår det av § 2-2 tredje ledd bokstav c) at en ved beregningen også skal medregne eierandeler som en person som omfattes av § 2-6, er eier av, eller har tilsvarende rett til å erverve eller til å utøve stemmeretten for. Dette er personer som generelt vil anses som «nærstående» til aksjeeieren og omfattes av de konsolideringsregler som er vanlige på finansområdet og i selskapsretten. Dette er:

- aksjeeierens ektefelle, mindreårige barn eller personer som aksjeeieren har felles husholdning med,
- selskap hvor aksjeeieren har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-3 [nå § 1-5],
- selskap innen samme konsern som aksjeeieren, og
- noen som det må antas aksjeeieren har forpliktende samarbeid med, når det gjelder å gjøre bruk av rettighetene som aksjonær.

I motsetning til verdipapirhandelloven § 2-5 omfatter finansieringsvirksomhetsloven § 2-6 altså ikke selskap hvor noen som nevnt i strekpunkt 1 eller 4, eventuelt sammen med aksjeeieren, har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-5 og allmennaksjeloven § 1-5.

Det fremgår av § 2-2 fjerde ledd at en ved anvendelsen av reglene i § 2-2 tredje ledd, jf. § 2-6, ikke skal ta hensyn til erverv av eierandeler, rett til å erverve eierandeler eller rett til å utøve stemmerett som etter avtalen er betinget av tillatelse etter finanslovgivningen. I Ot.prp. nr. 50 (2002-2003) s. 39-40 fremheves at det i så fall ligger utenfor erververens kontroll om ervervet vil kunne gjennomføres. Det er imidlertid gjort unntak for slike betingede avtaler dersom avtalen innebærer at:

- eierne er gitt rett til vederlag på mer enn 5 prosent av markedsverdien av aksjene på tilbudstidspunktet,
- eierne er gitt rett til lån fra tilbyderer, eller
- eiernes rett til å utøve stemmerettigheter knyttet til aksjene, er begrenset.

I finansieringsvirksomhetsloven § 2-5 er det satt forbud mot at en finansinstitusjon stiller garanti for aksjetegning for så vidt garantien vil kunne føre til overtakelse av aksjer ut over den grense for institusjonens samlede beholdning av eierandeler i andre selskaper som følger av lovgivningen. Det kan reises spørsmål om direktiv 2004/39/EF er til hinder for videreføring av denne bestemmelsen (foran avsnitt 3.2). Uavhengig av dette følger det nå av det nye direktivet om kontroll med eierforhold i finansinstitusjoner (2007/44/EF) at aksjer og stemmerettigheter som overtas i henhold til tegningsgaranti mv. ikke skal tas i betraktning ved beregningen med mindre aksjene eller stemmerettighetene blir brukt eller benyttes på annen måte til å øve innflytelse på ledelsen av institusjonen, eller aksjene eller stemmerettighetene ikke er avhendet senest ett år etter at de ble overtatt.

4.3 Egnethetsvurderingen

De nærmere regler om når tillatelse til et erverv kan gis, og om hvilke forhold som skal inngå i egnethetsvurderingen, er gitt i finansieringsvirksomhetsloven § 2-3. Hovedregelen er at tillatelse kan gis dersom «erververen er egnet til å utøve slik innflytelse i finansinstitusjonen som den samlede eierandel beregnet i henhold til § 2-2 vil gi grunnlag for». Loven inneholder i § 2-3 annet ledd en oppregning av en del forhold som det skal leg-

ges særlig vekt på ved vurderingen av om tillatelse skal gis:

- om erververen anses egnet som eier ut fra tidligere handlemåte i forretningsforhold, tilgjengelige økonomiske ressurser og hensynet til forsvarlig virksomhet,
- om erververen vil kunne bruke sin innflytelse i foretaket til å oppnå fordeler for egen eller tilknyttet virksomhet, eller indirekte øve innflytelse på annen næringsvirksomhet,
- om ervervet er i samsvar med målsetningen om et finansmarked basert på konkurranse mellom innbyrdes uavhengige foretak, eller vil kunne svekke foretakets uavhengighet i forhold til andre næringslivsinteresser,
- om eierforholdene i institusjonen etter ervervet vil vanskeliggjøre effektivt tilsyn med foretaket.

Disse forhold er kommentert i Ot.prp. nr. 50 (2002-2003) s. 30-31. Om strekpunkt 2 uttales blant annet at:

«en slik retningslinje vil være egnet til å ivareta hensynet til å sikre finansinstitusjonenes uavhengighet i forhold til eiere som kunne tenkes å benytte sin innflytelse til å begunstige seg selv eller sine forretningsforbindelser med gunstige lån, garantier mv, ».

Videre uttales det:

«Departementet vil generelt påpeke at konsekvensene av et erverv i siste instans avhenger av hvilken reell innflytelse erververen oppnår, og hvordan denne benyttes. Når det gjelder grad av innflytelse vil erververens eierandel – i kombinasjon med øvrig eierstruktur – normalt være en observerbar og brukbar målestokk. Å vurdere hvordan en gitt grad av innflytelse kan benyttes og hvilke negative konsekvenser dette kan få, er vanskeligere. Det er viktig å gjøre en konkret vurdering av det foreliggende potensialet for misbruk av innflytelse.»

Det presiseres i Ot.prp. nr. 50 (2002-2003) s. 30 at oppregningen ikke kan anses uttømmende, og at spørsmålet om tillatelse skal gis, således vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sak. Lovforarbeidene angir således ulike andre forhold som etter omstendighetene vil kunne være relevante, men som det ikke er funnet grunn til å fremheve «så sterkt som en lovfastssettelse tilsier». Dette gjelder blant annet om erververen må anses som langsiktig investor. Det vises for øvrig til forskriftshjemmelen i § 2-3 tredje ledd.

For tilfelle hvor ervervet gjelder eller vil gi erververen en samlet eierandel som utgjør eller overstiger 25 prosent av kapitalen eller stemmene

i institusjonen, inneholder imidlertid § 2-3 første ledd to bestemmelser som medfører noe strengere krav. I så fall skal tillatelse nektes dersom Kongen ikke er overbevist om at:

- de hensyn som er nevnt i [§2-2] annet ledd tilsier at ervervet gjennomføres, og
- ervervet ikke vil medføre uønskete virkninger for kapital- og kredittmarkedenes virkemåte.

I Ot.prp. nr. 50 (2002-2003) s. 32 bemerker Finansdepartementet generelt at «intensiteten» i prøvelsen av relevante hensyn vil øke i takt med eierandelens størrelse, og at systemet med eierkontroll derfor bør være noe mer «gradert» slik at skjønnsutøvelsen og reglene om denne vil variere avhengig av hvor stor eierandel det søkes om å erverve. Departementet mente på denne bakgrunn at «en vurdering av ervervets betydning for kapital- og kredittmarkedenes virkemåte forbeholdes erverv av mer enn 25 prosent. Det er neppe sannsynlig at slike uheldige virkninger vil kunne oppstå ved erverv av mindre eierandeler.» Videre uttalte departementet:

«Etter departementets vurdering bør det også tydeliggjøres at det etter omstendighetene vil kunne knytte seg vesentlig større betenkeligheter til å godkjenne kontrollerende erverv (mer enn 25 prosent) i forhold til ikke-kontrollerende erverv. Etter arbeidsgruppens tolking av direktivene skal myndighetene positivt anse erververen som egnet. Departementet slutter seg til dette, og legger til grunn at dette synspunktet bør legges til grunn ved begge ervervssituasjoner. Ved erverv av kontrollerende eierandel, bør det imidlertid tydeliggjøres i lovteksten at erverv skal nektes med mindre myndighetene er overbevist om at de relevante hensyn ikke tilsier avslag.»

4.4 Sanksjonsregler

Som nevnt foran i avsnitt 3.8, inneholder direktivbestemmelsene flere regler om hvilke sanksjoner myndighetene etter behov skal gjøre bruk av i forhold til erververe av eierandeler i finansinstitusjoner som ikke overholder reglene eller benytter sin innflytelse i institusjonen på en måte som er i strid med forsvarlig og betryggende ledelse og virksomhet i institusjonen. Det fremgår også at dette er bestemmelser som ikke er blitt endret ved direktiv 2007/44/EF.

De norske reglene om sanksjoner er nå inntatt i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-3 fjerde ledd og 5-2. Av § 2-3 fjerde ledd fremgår at en tillatelse

kan kalles tilbake dersom det er grunn til å anta at innehaveren har utvist slik handlemåte at forutsetningene for tillatelse ikke lenger er til stede. Dessuten følger det av § 5-2 tredje ledd at eierandel som er ervervet i strid med reglene om eierkontroll umiddelbart skal tvangsselges, og at stemmerett knyttet til slike eierandeler ikke kan benyttes. For øvrig vil de generelle reglene i § 5-2 annet ledd om tvangsmulkt også gjelde ved overtredelse av reglene om eierkontroll.

Det fremgår av Ot.prp. nr. 50 (2002-2003) s. 44 at departementet utformet disse bestemmelsene med utgangspunkt i det tidligere direktivet (2000/12/EF) om kredittinstitusjoner artikkel 16 nr. 5. Disse bestemmelsene er senere omplassert, og er nå inntatt i direktiv 2006/48/EF artikkel 21 nr. 2. Som det fremgår foran i avsnitt 3.8, er disse noe mer utførlige enn gjeldende norske lovregler, blant annet med uttrykkelige bestemmelser om ulike tiltak i tilfelle av misbruk av innflytelse og om sanksjoner i tilfelle av at meldepliktsreglene er tilsidesatt. De tilsvarende reglene i direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter er senere gjennomført på en mer fullstendig måte i verdipapirhandeloven § 15-7 fjerde ledd og børsloven § 47 annet ledd.

4.5 Forskrift om eierkontroll i finansinstitusjoner

Ved forskrift 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner er det gitt utfyllende regler til finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 til 2-6. Det dreier seg her i stor grad om saksbehandlingsregler og ulike meldepliktregler. Forskriften § 2 inneholder meget utførlige regler om de opplysninger som skal inntas i søknader etter loven § 2-2.

Av § 1 følger at søknad om tillatelse etter loven § 2-2 skal sendes til Kredittilsynet med gjenpart til Finansdepartementet. Avgjørelsen av kurante saker er delegert til Kredittilsynet, men i viktige og/eller prinsipielle saker er Finansdepartementet kompetent myndighet. Særlige regler for tilfelle hvor søkeren er hjemmehørende i annen stat innenfor EØS-området, er inntatt i forskriften § 3 som omhandler konsultasjoner mellom norske og vedkommende utenlandske myndigheter før det avgjøres om tillatelse skal gis.

Etter forskriften § 6 er finansinstitusjoner pålagt plikt til å gi Kredittilsynet opplysninger om innehavere av kvalifiserte eierandeler og om erverv og avhendelse av betydning for eierandelens størrelse. Et foretak som har en kvalifisert eierandel i en finansinstitusjon skal gi Kredittilsynet

net melding om endringer i styret og ledelsen av foretaket.

For øvrig inneholder forskriften §§ 8 og 9 nærmere regler om anvendelsen av bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2a om

finanskonserner i tilfelle hvor morselskapet enten er et eierforetak som ikke regnes som finansinstitusjon, eller et utenlandsk foretak som har eierinteresser i en finansinstitusjon. Det er ikke her behov for å gå nærmere inn på disse reglene.

Kapittel 5

Alminnelige bemerkninger

5.1 Endringene i EU/EØS-regelverket

1) EU/EØS-direktivenes alminnelige system for skjønnsbasert kontroll med eierforholdene i finansinstitusjoner, slik det var utformet før endringene i direktiv 2007/44/EF, ble gjennomført i norsk finanslovgivning i 2003. Innenfor systemet skilles det formelt og til dels reelt mellom eierkontroll som ledd i ordinær konsesjonsbehandling og eierkontroll ved erverv av eierandeler i finansinstitusjoner som er meddelt konsesjon (foran avsnitt 2.1). Den norske gjennomføringslovgivningen er omtalt foran i avsnitt 4.0.

Den ene del av systemet gjelder eierkontroll ved erverv av eierandel som vil medføre at en person blir eier av en kvalifisert eierandel i institusjonen, eller som medfører en nærmere angitt økning av en kvalifisert eierandel. Eierkontrollen gjelder erververens egnethet som eier og innehaver av den eierinnflytelse som, ut fra eierandelens størrelse, kan utøves i finansinstitusjonen. Eierkontrollen med erverv av eierandeler er gjennomført ved bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 til 2-6, slik disse bestemmelsene lyder etter lovendring i 2003. En oversikt over dette regelverket er gitt foran i avsnitt 4.1 til 4.4.

Den andre delen av EU/EØS-systemet er innarbeidet i de ulike konsesjonsordningene i bank- og forsikringslovgivningen, se forretningsbankloven § 8a tredje ledd, jf. sparebankloven § 3, forsikringsloven § 2-1 første ledd og finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 femte ledd. Dette er bestemmelser som fastsetter at konsesjon skal nektes med mindre konsesjonsmyndigheten «er overbevist om at eiere av kvalifiserte eierandeler og innehav av slike eierandeler er i samsvar med finansieringsvirksomhetsloven § 2-3». Retningslinjene for egnethetsvurderingen i § 2-3 vil således gjelde tilsvarende ved avgjørelsen av om konsesjon skal nektes på grunn av eierforholdene i den finansinstitusjon som søker konsesjon.

Kontroll med eierforholdene i finansinstitusjoner må prinsipielt holdes atskilt fra den egnethetsvurdering av de personer som skal inngå i styret og ledelse av en finansinstitusjon som følger av for eksempel forsikringsloven § 2-1 annet ledd.

2) Bestemmelsene om eierkontroll i de sentrale EU/EØS-direktivene på finansområdet som ligger til grunn for den norske gjennomføringslovgivning fra 2003, ble endret under ett ved direktiv 2007/44/EF. Endringene medfører at direktivene om kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og verdipapirforetak vil inneholde – materielt og i hovedsak formelt – ett og samme sett av bestemmelser om eierkontroll. Ved direktivet gjennomføres en vesentlig utbygging av reglene om eierkontroll ved erverv eller økning av kvalifiserte eierandeler, herunder erverv som innebærer oppkjøp av bestemmende innflytelse i finansinstitusjonen. Derimot foretas det ikke endringer av betydning i bestemmelsene om eierkontroll ved konsesjonsbehandlingen. Disse forhold fremgår av *Vedlegg 7*, som til illustrasjon gjengir bestemmelsene om eierkontroll i kredittinstitusjonsdirektivet (2006/48/EF) som endres ved direktiv 2007/44/EF.

Prinsipielt sett innebærer direktiv 2007/44/EF at EU/EØS-systemet med skjønnsbasert kontroll med eierforholdene i finansinstitusjoner blir videreført. Eierkontrollen er fortsatt i første rekke rettet mot erververens egnethet som eier og innehaver av den eierinnflytelse som ut fra eierandelens størrelse kan utøves i finansinstitusjonen. I de nye direktivbestemmelsene fremtrer imidlertid skillet mellom eierkontroll som ledd i konsesjonsbehandlingen og eierkontroll ved erverv eller økning av kvalifiserte eierandeler på en langt mer konsekvent og markert måte enn i de hittil gjeldende direktivbestemmelser. Hovedformålet med direktiv 2007/44/EF har vært å få gjennomført en utbygging av regelverket om kontroll med erverv av eierandeler i finansinstitusjoner som ledd i oppfølging av prinsippet om frie kapitalbevegelser.

En nærmere redegjørelse for oppbyggingen av direktiv 2007/44/EF er gitt foran i avsnitt 3.1, og i avsnittene 3.2 til 3.8 er det redegjort for det nye regelverket om kontroll med erverv av eierandeler i finansinstitusjoner.

3) Rammen for det nye EU/EØS-regelverket om kontroll med erverv av eierandeler i finansinstitusjoner etter direktiv 2007/44/EF er prinsipielt den samme som tidligere. Regelverket omfatter således erverv eller økning av kvalifiserte eieran-

delers i finansinstitusjoner, herunder erverv av bestemmende innflytelse. Derimot omfattes ikke de spørsmål av selskapsrettslig eller konsesjonsrettslig art som etter ervervet vil kunne oppstå under nasjonal lovgivning når det gjelder sammenlåing og etablering av ny finansinstitusjon, deling eller overtagelse av finansinstitusjoner eller deres virksomhet, herunder spørsmål om etablering og organisering av finanskonsern.

5.2 Behovet for lovendringer

I Finansdepartementets oppdrag til Banklovkommisjonen (foran avsnitt 1.1) legges det til grunn at direktiv 2007/44/EF er EØS-relevant og at direktivet vil bli innlemmet i EØS-avtalen. Banklovkommisjonen bes derfor om å utarbeide forslag til de endringer i lov- og forskriftsverket som vil være nødvendig for å gjennomføre direktivet i norsk rett.

Av redegjørelse foran i avsnitt 5.1 fremgår at de endringer i EU/EØS-regelverket som gjennomføres ved direktiv 2007/44/EF, først og fremst gjelder eierkontrollen ved enkeltstående erverv eller økning av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner. De nye bestemmelsene om eierkontroll ved erverv av eierandeler i direktiv 2007/44/EF er meget omfattende, og det er derfor ikke til å unngå at gjennomføringen av direktivet vil gjøre det påkrevd med en god del endringer i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 til 2-6 (nedenfor avsnitt 5.3).

Videre fremgår det foran i avsnitt 5.1 at direktiv 2007/44/EF ikke medfører endringer av betydning i de bestemmelser som gjelder eierkontroll som ledd i ordinær behandlingen av konsesjons-søknader, og som hos oss er gjennomført ved reglene i forretningsbankloven § 8a tredje ledd, jf. sparebankloven § 3, forsikringsloven § 2-1 første ledd og finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 femte ledd. Som det fremgår foran i avsnitt 4.0, er disse lovbestemmelsene utformet slik at vurderingen av om konsesjon skal nektes som følge av eierforholdene i institusjonen, generelt skal baseres på retningslinjene for egnethetsvurderingen i finansieringsvirksomhetsloven § 2-3. Bestemmelsene i § 2-3 må nå endres og tilpasses kravene i direktiv 2007/44/EF, jf. lovutkastet § 2-4. I direktivet er det imidlertid ikke stilt nye krav når det gjelder reglene om eierkontroll ved konsesjonstildelingen. Det er derfor ikke gitt at de norske lovbestemmelsene om eierkontroll ved konsesjonstildelingen fortsatt bør inneholde en generell henvisning til regelverket om kontroll med enkeltstående erverv

av eierandeler i finansinstitusjoner i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. I hvilken utstrekning det foreligger behov for endringer i lovbestemmelsene om konsesjon vil bli vurdert nedenfor i avsnitt 5.4.

Direktiv 2007/44/EF medfører tilsvarende endringer i bestemmelsene om eierkontroll i direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter. De tidligere bestemmelser om eierkontroll i dette direktivet er gjennomført i norsk rett ved lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel. Det dreier seg her om lovgivning som ligger utenfor Banklovkommisjonens arbeidsområde, og en har derfor ikke utarbeidet forslag til endringer i disse lovene. En legger imidlertid til grunn at de lovforslag som Banklovkommisjonen har utarbeidet, vil være relevante ved vurderingen av behovet for endringer i børsloven og verdipapirhandeloven selv om innarbeidingen av tilsvarende regler i disse lovene vil reise særlige lovtekniske problemer.

5.3 Endringer i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 til 2-6

5.3.1 Utgangspunkter

Systemet for kontroll med erverv eller økning av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. ble fastsatt så sent som i 2003. Lovhistorien illustrerer at en her står overfor et til dels vanskelig og komplisert område av finanslovgivningen. Fra norsk side valgte en den gang å utarbeide et til dels mer omfattende regelverk enn de da gjeldende bestemmelser i EU/EØS-direktivene på finansområdet gjorde påkrevd. Dette fremgår av oversikten foran i kapittel 4 sammenholdt med oversikten foran i kapittel 2 av EU/EØS-regelverket på dette tidspunkt.

Det nye EU/EØS-regelverket i direktiv 2007/44/EF innebærer en vesentlig utbygging av reglene om eierkontroll ved enkeltstående erverv eller økning av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner. Dette fremgår av fremstillingen foran i kapittel 3, hvor det redegjøres for innholdet av de nye og meget utførlige bestemmelser om eierkontroll ved erverv/økning av kvalifiserte eierandeler som nå er inntatt i kredittinstitusjonsdirektivet artiklene 19, 19a, 19b, 20 og 21, se Vedlegg 7. Det er i fremstillingen særlig lagt vekt på forhold som vil være av betydning ved utformingen av den nye norske gjennomføringslovgivning. Det fremgår foran i kapittel 3 at en del av de endringer det

dreier seg om, allerede er innarbeidet i norsk lovgivning.

Banklovkommissjonen viser til at det systematiske opplegg som ligger til grunn for finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. i hovedtrekk stemmer ganske godt med systematikken i de nye direktivbestemmelsene. *Banklovkommissjonen* ser det som en fordel å kunne videreføre dette opplegget så vidt mulig uten vesentlige endringer. Et utgangspunkt i lovarbeidet har derfor vært at endringene i disse bestemmelsene bør begrenses til det som vil være nødvendig for en forsvarlig gjennomføring av det nye EU/EØS-regelverket om erverv eller økning av kvalifiserte eierandeler.

Direktivet 2007/44/EF er i alt vesentlig et fullharmoniseringsdirektiv, jf. kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 19(8) som generelt forbyr at medlemslandene fastsetter strengere regler om eierkontroll. Det må imidlertid etter *Banklovkommissjonens* oppfatning også tas hensyn til at det her dreier seg om direktivfastsatte krav til innholdet av nasjonal lovgivning. Generelt er det opp til den nasjonale lovgiver å avgjøre hvordan de materielle krav til nasjonal lovgivning skal gjennomføres i egen lovgivning. Ordlyden i et direktivs bestemmelser er således ikke nødvendigvis bestemmende for hvordan de nasjonale regler formelt utformes.

Mange av bestemmelsene i direktivet er holdt i generelle ordelag, noe som både åpner for, og medfører, et visst behov for presiseringer på en del punkter. Både formålsparagrafene i direktiv 2007/44/EF og andre direktivbestemmelser kan her gi tolkingsbidrag. Videre fremgår det av ulike formålsparagrafer at det på enkelte områder også er plass for nasjonale regler. I kapittel 3 er det med utgangspunkt blant annet i formålsbestemmelser i direktivet redegjort for forståelsen av bestemmelser med en ordlyd som åpner for ulike tolkingsalternativer.

Det at det nye regelverket om eierkontroll ved erverv av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner fremtrer i en mer utførlig og moden form, har medført at bestemmelsene i det lovutkastet som *Banklovkommissjonen* fremlegger, er blitt noe mer omfattende enn de hittil gjeldende lovbestemmelser. Begrunnelsen for endringene vil i stor grad fremgå i de ulike avsnitt i fremstillingen av bestemmelsene i direktivet om kredittinstitusjoner foran i kapittel 3.

5.3.2 Opplegget

Ved utformingen av lovutkastet har *Banklovkommissjonen* kommet til at lovbestemmelsene bør knyttes forholdsvis nært til hovedstrukturen i EU/

EØS-regelverket. Det er foran i avsnitt 3.3 gitt en oversikt over hovedelementene i det nye regelverket i direktiv 2007/44/EF. Direktivets bestemmelser er bygget opp omkring de sentrale begreper (1) forhåndsmelding om erverv eller økning av kvalifisert eierandel, (2) utførlige saksbehandlingsregler med tidsfrister, (3) prinsipper for egnethetsvurdering av erververen og det påtenkte ervervet, og (4) myndighetenes vedtak vedrørende gjennomføringen av ervervet. I tillegg kommer utførlige regler om beregning av en erververs eierandel, herunder regler om konsolidering. Denne inndelingen ligger i hovedsak til grunn for *Banklovkommissjonens* utkast til nye bestemmelser i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 til 2-6.

Utkastets § 2-2 er redaksjonelt noe omformet i forhold til § 2-2 i gjeldende lov. Det vesentlig nye er at det er trukket et prinsipielt skille mellom forhåndsmeldingen av et erverv eller en økning av en kvalifisert eierandel, og kravet om at ervervet bare kan gjennomføres etter tillatelse fra myndighetene. Slik direktiv 2007/44/EF er utformet antar *Banklovkommissjonen* at begrepsbruken bør markere forskjellen mellom skjønnsbasert kontroll av erverv av eierandeler i finansinstitusjoner og den ordinære konsesjonsbehandling på finansområdet (foran avsnitt 5.1). Begrepet «forhåndsmelding» er derfor benyttet i stedet for «søknad» om det innledende skritt i prosessen.

Lovutkastet er utformet slik at regelverket i finansieringsvirksomhetsloven skal komme til anvendelse ved ethvert erverv av eierandeler i norske finansinstitusjoner, uansett om erverver er etablert innenfor eller utenfor EU/EØS. Etter formålsparagraf 10 i direktiv 2007/44/EF, jf. direktivet om kredittinstitusjoner artikkel 19b(2), skal spørsmålet om et påtenkt erverv av en eierandel i en finansinstitusjon skal kunne gjennomføres eller ikke, avgjøres av myndighetene i den stat som har meddelt institusjonen tillatelse til å drive virksomhet som finansinstitusjon. Norske myndigheter skal således avgjøre spørsmål som gjelder erverv av eierandeler i norske finansinstitusjoner (foran avsnitt 3.6).

5.3.3 Forhåndsmelding om erverv mv.

Forhåndsmeldingen skal etter utkastet § 2-2 første ledd sendes til Kredittilsynet. Hovedregelen er at vedtakskompetansen er lagt til departementet (§ 2-2 annet ledd), men det følger av eierkontrollforskriften at kurante saker forutsettes avgjort av Kredittilsynet (foran avsnitt 4.5). For øvrig er det med utgangspunkt i direktivbestemmelsene foretatt enkelte presiseringer og tilføyelser i enkelte av

bestemmelsene i gjeldende § 2-2. Dette gjelder blant annet § 2-2 annet ledd siste punktum hvoretter erverv som foretas av to eller flere etter samråd, skal anses som «ett erverv», og en bestemmelse i fjerde ledd som likestiller «direkte» og «indirekte» erverv, jf. foran i avsnitt 3.3. Som eksempel på «indirekte» erverv kan nevnes oppkjøp av majoritetskontroll i et foretak som tidligere er gitt tillatelse til å inneha en kvalifisert eierandel i en finansinstitusjon.

Reglene om beregning av en erververs eierandel i gjeldende lov § 2-2 tredje og fjerde er videreført i utkastet § 2-2 fjerde og femte ledd, men i samsvar med direktivet er det tilføyd at eierandeler eller stemmerettigheter overtatt av en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak i henhold til tegningsgaranti normalt ikke skal medregnes. Det foreslås derfor at bestemmelsen i loven § 2-5 bør oppheves, se foran i avsnitt 3.2.

Det fremgår av kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 21 at et erverv av en eierandel i en institusjon som fører til at erververen oppnår eller øker en kvalifisert eierandel, ikke lovlig kan gjennomføres uten at erververen først har meldt at han akter å foreta et slikt erverv og deretter har fått tillatelse til å gjennomføre ervervet (innledende kapitler avsnitt 3.3). Dette ligger til grunn for utformingen av utkastet § 2-2 første og annet ledd. For øvrig svarer bestemmelsene i hovedsak til loven § 2-2, men det er foretatt visse presiseringer:

- Avgjørelseskompetansen er lagt til departementet, blant annet for å åpne for klageadgang til Kongen.
- I samsvar med direktivet artikkel 19(1) skal erverv som foretas av flere etter samråd, regnes som ett erverv.
- I fjerde ledd er det i samsvar med direktivet artikkel 19(1) inkludert henvisning til «direkte og indirekte» erverv, og presisert at den eierandel som påtenkes ervervet, skal inngå i beregningen av en eiers samlede eierandel.
- Forskriftshjemmelen i sjette ledd er generelt utformet og erstatter hjemlene i gjeldende lov § 2-2 sjette ledd og § 2-3 tredje ledd. Det er vanskelig å forutsi hvilke forskrifter det kan tenkes å bli behov for senere, blant annet som følge av at direktiv 2007/44/EF gir EU-kommisjonen adgang til å gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av direktivet, se foran i avsnitt 1.3. For å sikre samsvar mellom bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven og i eierkontrollforskriften, har *Banklovkommisjonen* utarbeidet et utkast til nødvendige endringer i eierkontrollforskriften. Dette utkastet er inntatt som Vedlegg 2 i utredningen. Det er videre

nødvendig å foreta en lovteknisk justering av henvisningene i forskrift 7. februar 2001 nr. 108 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper § 15.

De nye bestemmelsene i direktivet artikkel 21 nr. 3 om rettigheter til aksjer og stemmerett, antas å være dekket av § 2-2 fjerde og femte ledd (innledende kapitler avsnitt 3.2). Den nåværende § 2-5 forutsettes opphevet og erstattet av et særskilt unntak i femte ledd for aksjer overtatt i forbindelse med tegningsgarantier. Forskriftshjemlene i gjeldende lov er samlet i utkastet § 2-2 sjette ledd.

5.3.4 Saksbehandlingsregler

Det nye regelverket innholder utførlige regler om myndighetenes saksbehandling, og fastsetter absolutte tidsfrister for slutføringen av vurderingen av «forhåndsmeldingen». Det er derfor behov for utbygging av saksbehandlingsreglene i gjeldende lov, blant annet slik at de fastsatte tidsfrister kommer klart til uttrykk i lovteksten. De viktigste bestemmelsene om saksbehandlingen er tatt inn i lovutkastet § 2-3, som forutsettes supplert av mer detaljerte regler i utkastet til forskrift om eierkontroll mv.

Etter artikkel 19(1) skal meldingen om ervervet angi størrelsen på den eierandel ervervet gjelder. Bestemmelse om dette fremgår av § 2-3 første ledd. Størrelsen av den samlede eierandel etter ervervet er av vesentlig betydning ved vurderingen av om tillatelse skal gis. Det stilles derfor krav om at meldingen også skal inneholde de opplysninger som trengs for å kunne beregne den samlede eierandel etter reglene i utkastet § 2-2 fjerde og femte ledd.

Etter artikkel 19a(4) skal myndighetene utarbeide en liste over hvilke opplysninger som normalt vil være påkrevd for vurderingen av om tillatelse skal gis. Meldingen om det påtenkte ervervet skal inneholde de opplysninger det der stilles krav om. Bestemmelser om dette er inntatt i § 2-3 annet ledd, men enkelthetene forutsettes fastsatt ved forskrift.

Artikkel 19(2) og (3) inneholder bestemmelser som setter frister for gjennomføring av saksbehandlingen og vedtak i saken (vurderingsperioden). Er det ikke senest ved vurderingsperiodens utløp truffet vedtak om at tillatelse ikke gis, skal tillatelse anses gitt, se artikkel 19(6), jf. foran i avsnitt 3.4. Denne bestemmelsen er inntatt i utkastet § 2-5 fjerde ledd.

Ved mottagelsen av meldingen om ervervet, skal Kredittilsynet innen to arbeidsdager bekrefte

mottagelsen. Fra dette tidspunkt løper det en frist på 60 arbeidsdager for sluttbehandling av saken. Departementet eller Kredittilsynet kan imidlertid én gang, og senest etter 50 arbeidsdager, be om ytterligere opplysninger med den virkning at vurderingsperioden avbrytes i tiden inntil svar er mottatt, men normalt ikke i mer enn 20 arbeidsdager, jf. lovutkastet § 2-3 tredje ledd. Det er noe uklart hvilken realitet som ligger i dette. Departementet vil kunne nekte å gi tillatelse dersom erververen ikke har fremlagt de opplysninger det er stillet krav om, slik at saksforholdet er utilstrekkelig opplyst (utkastet § 2-5 annet ledd). Departementet kan også senere be om opplysninger, men da uten frist-avbrytende virkning, og vedtak må altså være truffet før vurderingsperioden er utløpt.

I samsvar med direktivet artikkel 19a(5), følger det av utkastet § 2-3 at det ikke skal skje ugrunnet forskjellsbehandling dersom to eller flere erververe har gitt melding etter utkastet § 2-2 første ledd om erverv av eierandel i samme institusjon. Dette følger for øvrig også av alminnelige forvaltningsregler. Enkelte av bestemmelsene i direktivet og lovutkastet viser imidlertid at det etter omstendighetene vil være grunn til å legge vekt på, at de erververe det gjelder ikke alltid står i samme stilling, jf. for eksempel utkastet § 2-4 annet ledd bokstav c) in fine og direktivet artikkel 19b, jf. forskriften om eierkontroll § 3.

5.3.5 Egnethetsvurderingen

Lovutkastet § 2-4 første ledd angir de sentrale tema som norske myndigheter skal bygge på ved vurderingen av om tillatelse til erverv av kvalifisert eierandel i norsk institusjon skal gis eller ikke. Retningslinjer for forhold som skal tas i betraktning ved vurderingen er angitt i lovutkastet § 2-4 annet ledd. Bestemmelsene bygger på kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 19a(1), ulike formålsparagrafer og fremstillingen foran i avsnitt 3.5.

Utkastet § 2-4 svarer til finansieringsvirksomhetsloven § 2-3, men bestemmelsene er innholdsmessig tilpasset de krav som stilles i direktiv 2007/44/EF. Systematisk er bestemmelsene om departementets vedtak og selve tillatelsen skilt ut i en egen paragraf (utkastet § 2-5).

Etter utkastet § 2-4 første ledd skal et hovedtema ved vurderingen fortsatt være om erververen, hensett til størrelsen av sin eierandel, er egnet som eier ved en vurdering basert på behovet for å sikre forsvarlig og betryggende ledelse av finansinstitusjonen og dennes virksomhet. Det er presisert at vurderingen skal foretas på bakgrunn av eierens samlede eierandel etter det påtenkte ervervet.

Det annet hovedtema etter § 2-4 første ledd, er om ervervet av eierandelen er finansielt betryggende i forhold til institusjonens nåværende og fremtidige virksomhet. Virkningen for institusjonens finansielle stilling og soliditet vil her stå sentralt, men det kan også ha betydning for institusjonen om erververen har tilstrekkelig økonomisk styrke sett i forhold til investeringens omfang. Forhold som nevnt i utkastet § 2-4 annet ledd bokstavene a), c) og d) må tas i betraktning i begge relasjoner.

I motsetning til loven § 2-3 første ledd (foran avsnitt 4.3), skilles det i utkastet § 2-4 første ledd ikke mellom erverv som gjelder eierandeler henholdsvis opp til 25 prosent og over 25 prosent. Et slikt formalisert skille vil ikke være forenelig med direktivteksten, og de særlige retningslinjer knyttet til denne grensen vil således ikke kunne videreføres. På den annen side fremhever både direktivets bestemmelse og en av formålsparagrafene, at det skal legges vekt på den grad av innflytelse en eiers samlede eierandel etter ervervet vil gi adgang til å utøve i institusjonen (foran avsnitt 3.5). Graden av innflytelse vil normalt øke med størrelsen av samlet eierandel, og vil ved majoritetskontroll også kunne utgjøre bestemmende innflytelse. Departementet vil ved sin vurdering derfor kunne legge vekt på den reelle innflytelse som eierandelen i det enkelte tilfellet gir grunnlag for. Det kan derfor ikke utelukkes at departementet vil komme til ulike konklusjoner alt etter graden av innflytelse. Dette er det tatt hensyn til ved utformingen av utkastet § 2-5 første ledd som krever at en tillatelse skal angi størrelsen på den eierandel som kan erverves i henhold til tillatelsen, og som dermed åpner for at størrelsen kan settes lavere enn den samlede eierandel som vil fremgå av erververens melding til Kredittilsynet.

Retningslinjene i utkastet § 2-4 annet ledd er utformet med utgangspunkt i de forhold som fremgår av kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 19a(1) bokstavene a) til e), samt enkelte av formålsparagrafene og andre bestemmelser i direktivet. Bestemmelsene dekker de forhold som fremgår av loven § 2-3 annet ledd bokstavene a), b) og d), men bare delvis bokstav c). Det antas at forbudet i direktivet artikkel 19a(3) mot å legge vekt på «the economic needs of the market» kan reise visse tolkningsproblemer i forhold til videreføring av generelle konkurransepolitiske målsetninger og andre generelle markedsforhold (loven § 2-3 annet ledd bokstav c og § 2-3 første ledd tredje punktum). Som nevnt foran i avsnitt 3.5, burde det imidlertid være gode holdepunkter for å tolke forbudet i artikkel 19a(1) i samsvar med hvordan en tilsvarende

bestemmelse er blitt tolket i konsesjonssammenheng, jf. Ot.prp. nr. 45 (1995-1996) avsnitt 3.3. Det burde således kunne tas hensyn til om et erverv må antas å ha konkurransebegrensende siktemål med skadevirkninger både for finansinstitusjonens virksomhet og markedsforholdene. I så fall vil erververen ikke kunne anses som egnet til å utøve eierinnflytelse som vil være i samsvar med behovet for forsvarlig og betryggende ledelse av finansinstitusjonen og dennes virksomhet.

Bestemmelsene i utkastet § 2-4 – og de tilsvarende bestemmelser i direktivet om kredittinstitusjoner artikkel 19a(1) – er hovedelementer i det system for skjønnsbasert eierkontroll som direktiv 2007/44/EF gjennomfører. Innenfor et slikt system forutsettes de nasjonale myndigheter å treffe sitt vedtak etter en samlet vurdering av de momenter som skal eller kan tillegges vekt. Generelt må en imidlertid ved tolkingen av artikkel 19a(1) ta i betraktning at bestemmelsen er utformet slik at meningen er å sette visse grenser for hvilke andre forhold enn de oppregnede momenter som skal kunne tillegges vekt ved vurderingen av om tillatelse skal gis, jf. også formålsparagraf 3 i direktiv 2007/44/EF. Dette er det redegjort for i avsnitt 3.5, hvor det også fremgår at retningslinjene i artikkel 19a(1) ikke kan forstås eller tolkes som en uttømmende oppregning av relevante forhold.

5.3.6 Tillatelsen

Utkastet § 2-5 inneholder de sentrale regler om tillatelse til å gjennomføre et påtenkt erverv, samt visse retningslinjer når det gjelder å avgjøre om tillatelse skal meddeles eller ikke (foran avsnitt 3.6). Bestemmelsen tilsvarende deler av finansieringsvirksomhetsloven § 2-3 første ledd.

I utkastet § 2-5 første ledd angis at departementet meddeler tillatelse for så vidt erververen finnes å være egnet som eier og utøver av eierinnflytelse i institusjonen i forhold til behovet for å sikre forsvarlig og betryggende ledelse av institusjonen og dennes virksomhet, og at de finansielle forhold etter ervervet er betryggende. Tillatelsen skal angi størrelsen på den eierandel som tillatelsen omfatter, og det forutsettes at departementet her har adgang til å sette grense for hvor stor eierandel som kan erverves (foran avsnitt 5.3.5).

Utkastet § 2-5 annet ledd omhandler tilfelle hvor departementet har grunnlag for å avslå å gi tillatelse til gjennomføring av ervervet. Tillatelse skal ikke gis i tilfelle hvor departementet har rimelig grunnlag for tvil om erververens egnethet som eier av den samlede eierandel eller om de finansielle forhold etter ervervet vil være betryggende.

Dette er i samsvar med artikkel 19a(2), se foran i avsnitt 3.6. I samsvar med artikkel 21(2), skal tillatelse heller ikke gis dersom erververen ikke har gitt forhåndsmelding til Kredittilsynet etter utkastet § 2-2 første ledd, eller dersom opplysninger fremlagt av erververen er ufullstendige eller viser seg å være uriktige. Vedtaket skal i tilfelle være begrunnet.

Det kan etter utkastet § 2-5 tredje ledd settes vilkår for tillatelsen, herunder frist for gjennomføringen av ervervet, men det kan ikke stilles som vilkår at erververen faktisk erverver en eierandel av en fastsatt minsteprosent. Det er opp til erververen å avgjøre om ervervet vil gjennomføres innen den frist som er fastsatt i tillatelsen.

Utkastet § 2-5 fjerde ledd bygger på artikkel 19(6) som omhandler tilfelle hvor departementet ikke har truffet vedtak før vurderingsperiodens utløp. Tillatelse skal da anses gitt for erverv i samsvar med meldingen til Kredittilsynet etter utkastet § 2-2 første ledd.

Utkastet § 2-5 fjerde ledd svarer til lovens § 2-3 tredje ledd.

5.3.7 Konsolidering

Utkastet § 2-6 svarer med enkelte redaksjonelle endringer til lovens § 2-6. Bestemmelsen er utformet etter forbilde av verdipapirloven (2007) § 2-5. Se for øvrig foran i avsnitt 3.2.

5.3.8 Sanksjoner

Finansieringsvirksomhetsloven § 5-2 tredje ledd inneholder sanksjoner for tilfelle hvor eierandeler er ervervet i strid med reglene om eierkontroll. Bestemmelsene om tvangssalg er utvidet til også å gjelde ved tilbakekall av tillatelse etter utkastet § 2-5 fjerde ledd. Dessuten er det tilføyd et nytt femte ledd som gjennomfører direktivet artikkel 21(2). Se for øvrig innledende kapitler, avsnitt 3.8.

5.4 Eierkontroll ved konsesjonstildeling

I samsvar med tidligere bestemmelser i direktivene på finansområdet, bestemmer forretningsbankloven § 8a, finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 og forsikringsloven § 2-1 at konsesjon skal nektes dersom konsesjonsmyndigheten ikke er overbevist om egnetheten til eiere av kvalifiserte eierandeler. Disse bestemmelsene viser i denne sammenheng til egnethetsvurderingen i finansieringsvirksomhetsloven § 2-3 (foran avsnitt 4.0). Ved direktiv

2007/44/EF gjøres det ingen endringer i de direktivbestemmelser som gjelder eierkontroll ved konsesjonstildelingen. Gjennomføringen av direktivet i norsk lovgivning gjør det for så vidt ikke påkrevd – verken materielt eller formelt – med endringer i egnethetsvurderingen etter disse lovbestemmelsene. Av lovtekniske grunner må imidlertid henvisningen til finansieringsvirksomhetsloven § 2-3 enten utgå eller endres.

Et alternativ vil være fortsatt å knytte egnethetsvurdering etter de norske konsesjonsbestemmelsene opp til de retningslinjer som i dag er inntatt i finansieringsvirksomhetsloven § 2-3. Dette vil i tilfelle kunne gjøres i form av forskrift til utfylling av forretningsbankloven § 8a, finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 og forsikringsloven § 2-1. Dette alternativet vil innebære at egnethetsvurderingen vil skje på grunnlag av de samme prinsipper og retningslinjer som hittil, uavhengig av endringene i finansieringsvirksomhetsloven §§ 2-2 flg. ved gjennomføringen av det nye regelverket om kontroll med erverv av kvalifiserte eierandeler (lovutkastet § 2-4). På den annen side vil en slik løsning fremtre som lovteknisk komplisert.

Et annet alternativ er å endre henvisningen i disse lovbestemmelsene slik at egnethetsvurderingen skal skje på grunnlag av prinsippene og retningslinjene i lovutkastet § 2-4 og ikke de prinsipper og retningslinjer som finansieringsvirksomhetsloven § 2-3 gir anvisning på. Dette vil til dels kunne innebære realitetsendringer, selv om lovendringen etter sin form fremtrer som en lovteknisk endring. Dette skyldes at ordlyden i lovutkastet § 2-4 avviker en god del fra ordlyden i finansieringsvirksomhetsloven § 2-3, og at en derfor ikke kan gå ut fra at bestemmelsene vil bli tolket og anvendt på samme måte.

Direktiv 2007/44/EF inneholder ingen nye krav til utformingen av eierkontrollen ved konsesjonstildelingen. Verken i direktiv 2007/44/EF eller i dets formålsparagrafer etableres det noen formell eller reell sammenheng mellom det nye og omfattende regelverket om eierkontroll ved erverv av kvalifiserte eierandeler (kredittinstitusjonsdirektivet artiklene 19, 19a, 19b, 20 og 21), og bestemmelsen om eierkontroll ved konsesjonstildelingen (kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 12). Slik direktiv 2007/44/EF er utformet, må en derfor gå ut fra at det her dreier seg om to atskilte regelsett (foran avsnitt 3.1). Det kan derfor heller ikke legges til grunn at meningen likevel må ha vært at det nye regelverket for eierkontroll ved erverv av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner også skal følges ved anvendelse av bestemmelser som fastsetter at en konsesjonsmyndighet skal

nekte konsesjon til en institusjon dersom den ikke er overbevist om egnetheten til eiere av kvalifiserte eierandeler i institusjonen. I så fall kunne og burde dette ha vært gjort klart ved en enkel bestemmelse.

EU/EØS-direktivene på finansområdet bygger på prinsippet om at konsesjonssystemet og tildeeling av konsesjon er et nasjonalt anliggende. Det er bare konsesjonsmyndigheten i institusjonens hjemland som kan meddele konsesjon. For øvrig stiller direktivene selv kun enkelte minstevilkår for at konsesjonsmyndigheten i hjemlandet skal kunne meddele konsesjon til en institusjon. Ett av disse minstevilkår er at konsesjon skal nektes med mindre konsesjonsmyndigheten er overbevist om egnetheten til eier av kvalifiserte eierandeler. For øvrig beror det prinsipielt på konsesjonsmyndighetens eget skjønn om konsesjon skal gis. Ved konsesjonsbehandlingen er det imidlertid vanskelig å skille vurderingen av eiergruppens egnethet fra de øvrige forhold som konsesjonsmyndigheten kan eller vil vektlegge ved vurderingen av om konsesjon skal gis eller ikke. Ved erverv eller økning av kvalifisert eierandel foreligger et konkretisert skjønnstema som langt lettere lar seg håndtere innenfor det nye – «skreddersydd» – regelverket som nå er inntatt i kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 19a og til dels artikkel 19.

Banklovkommisjonen er etter dette kommet til at bestemmelsene i foretningsbankloven § 8a, finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 og forsikringsloven § 2-1 bør endres og gis en ordlyd uten henvisning til finansieringsvirksomhetsloven § 2-3 eller til bestemmelsene om saksbehandling, egnethetsvurdering mv. i lovutkastet §§ 2-2 flg.:

«Søknad om tillatelse skal nektes med mindre Kongen er overbevist om at eiere av kvalifiserte eierandeler er egnet til å inneha slike eierandeler og utøve slik innflytelse i foretaket som eierandelene gir grunnlag for.»

Dette vil medføre at konsesjonsbestemmelsene kan gis en ordlyd som i hovedsak er lik de relevante direktivbestemmelser, se artikkel 12(2) i kredittinstitusjonsdirektivet. Dette utelukker selvsagt ikke at momenter som fremgår av finansieringsvirksomhetsloven § 2-3 eller lovutkastet § 2-4 etter omstendighetene vil kunne tas i betraktning også ved vurderingen av om konsesjon skal meddeles. Det er imidlertid klart nok at saksbehandlings- og fristregler og andre begrensninger i forvaltnings-skjønnen i henhold til kredittinstitusjonsdirektivet artikkel 19 og 19a, bare passer ved eierkontroll ved erverv av kvalifiserte eierandeler, og ikke vil medføre tilsvarende bindinger i forhold til en conse-

sjonsmyndighets utøvelse av vanlig forvaltnings-
skjønn ved konsesjonstildelingen. *Banklovkommi-
sjonen* antar imidlertid at reglene om beregning av

størrelsen av eierandeler i lovutkastet § 2-2 fjerde
og femte ledd bør gis tilsvarende anvendelse, og at
dette bør fremgå av lovutkastene.

Kapittel 6

Administrative og økonomiske konsekvenser

6.1 Innledning

I denne utredningen fremmer *Banklovkommisjonen* utkast til endringer i finansieringsvirksomhetslovens regler om egnethetskontroll ved erverv av eierandeler i norske finansinstitusjoner. Dette er endringer som anses som nødvendige for at norsk rett skal være i samsvar med direktiv 2007/44/EF. *Banklovkommisjonen* har så langt som mulig søkt å beholde den struktur som har vært etablert i gjeldende eierkontrollregler i finansieringsvirksomhetsloven. Siden direktiv 2007/44/EF ikke gjør endringer i gjeldende regler om eierkontroll ved konsesjonstildelingen, innebærer dette et skille i reglene om eierkontroll ved konsesjonstildeling og eierkontroll ved erverv av eierandeler. Dette har medført at *Banklovkommisjonen* også foreslår mindre justeringer i bestemmelsene om eierkontroll ved konsesjonstildeling i finansieringsvirksomhetsloven § 3-3, forretningsbankloven og forsikringsloven. Disse justeringene er av redaksjonell art og innebærer ikke endringer i forhold til gjeldende rett.

6.2 Administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige

Siden *Banklovkommisjonens* forslag bygger på strukturen i gjeldende regler om eierkontroll i finansieringsvirksomhetsloven og endringene i regelverket har et begrenset omfang, burde ikke myndighetene ha behov for særlige ressurser til å sette seg inn i lovverket.

Banklovkommisjonens utkast forutsetter at det gjøres endringer i forskrift 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner. For å avhjelpe dette arbeidet, har *Banklovkommisjonen* i vedlegg 2 utarbeidet utkast til endringer i nevnte forskrift. Arbeidet med en gjennomføring av disse endringene skulle derfor ikke legge beslag på vesentlige ressurser hos departementet.

Lovutkastet § 2-3 annet ledd annet punktum forutsetter videre at departementet skal fastsette nær-

mere regler om innholdet i forhåndsmeldingen erverver skal sende Kredittilsynet i samsvar med lovutkastet § 2-2. Det legges til grunn at utarbeidelsen av slike regler vil kreve noen ressurser hos myndighetene, men i en svært begrenset tidsperiode.

Lovutkastet til endringer i finansieringsvirksomhetslovens bestemmelser om eierkontroll ved erverv av eierandeler vil etter *Banklovkommisjonens* vurdering ikke medføre en økt mengde enkeltsaker eller merarbeid for myndighetene knyttet til de enkelte forhåndsmeldingene fra erververe av eierandeler i norske finansinstitusjoner. Dette skulle således ikke legge beslag på mer ressurser enn det tilsvarende saker gjør per i dag. De tidsfristene som følger av lovutkastet § 2-3, kan imidlertid medføre at myndighetene vil få noe mindre tid på seg til å avgjøre disse sakene enn hva som har vært tilfelle til nå. Lovutkastet medfører heller ikke, etter *Banklovkommisjonens* vurdering, at tilsynsmyndighetenes oppgaver i sammenheng med eierkontroll blir mer omfattende eller arbeidskrevende.

6.3 Administrative og økonomiske konsekvenser for det private

En gjennomføring av utkastet til endringer i finansieringsvirksomhetsloven slik de foreligger i utredningen her vil ikke, etter *Banklovkommisjonens* vurdering, ha vesentlige konsekvenser for erververne av eierandeler i norske finansinstitusjoner. Arbeidet med utarbeidelse av forhåndsmelding burde ikke medføre vesentlig mer arbeid og bruk av ressurser enn gjeldende regler. Lovutkastet har videre den fordel for erverver at myndighetene må avgjøre om det skal gis tillatelse til gjennomføring av ervervet eller ikke innen fristene fastsatt i lovutkastet § 2-3.

Banklovkommisjonen kan ikke se at lovutkastet vil ha administrative eller økonomiske konsekvenser av noen betydning for finansinstitusjonene.

Kapittel 7

Merknader til de enkelte bestemmelser

Ovenfor i kapittel 3, er det redegjort for de endringer som direktiv 2007/44/EF medfører i eierkontrollsystemet innenfor EU/EØS. Videre er det i avsnitt 5.3 redegjort for forståelsen og tolkningen av de endringer som *Banklovkommisjonen* foreslår foretatt i lov 10. juni 1988 nr. 44 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner som følge av en gjennomføring av direktiv 2007/44/EF i norsk rett. Det er videre redegjort for nødvendige justeringer i lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker og lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet (forsikringsloven). Det vises til de nærmere vurderinger som er gjort i de nevnte delene av de alminnelige motivene. I kapitlet her er det bare knyttet enkelte tilleggsmerknader til enkeltbestemmelser i lovutkastet utover det som allerede fremgår av de alminnelige motivene.

Til endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner:

Til § 2-2 Erverv av eierandeler i finansforetak mv.

I forhold til gjeldende § 2-2 i finansieringsvirksomhetsloven er det gjort vesentlige redaksjonelle endringer i utkastet. Dette gjelder særlig første og annet ledd. I samsvar med direktivet skiller første og annet ledd mellom forhåndsmelding av erverv eller økning av en kvalifisert eierandel og at gjennomføring av ervervet krever tillatelse gitt av departementet. Det vises til de alminnelige motivet avsnitt 5.3.2.

Bestemmelsene viderefører og videreutvikler todeling i gjeldende regler i finansieringsvirksomhetsloven mellom eierkontroll ved erverv av eierandeler og eierkontroll ved konsesjonstildeling. Det vises til alminnelige motiver i avsnitt 5.4 samt merknader til utkast til endringer i finansieringsvirksomhetsloven § 3-3 femte ledd, forretningsbankloven § 8a tredje ledd første punktum og forsikringsloven § 2-1 første ledd annet punktum nedenfor i dette kapittel.

Første ledd gjelder forhåndsmelding av erverv av kvalifisert eierandel i en finansinstitusjon. Kravet om forhåndsmelding gjelder ethvert erverv i norsk finansinstitusjon, uavhengig av om erverver

er etablert innenfor eller utenfor EU/EØS. Forhåndsmelding skal etter *første punktum* sendes Kredittilsynet, se alminnelige motiver avsnitt 5.3.3. Det avgjørende for om meldingsplikten utløses er om erververen, etter gjennomføring av det planlagte ervervet, vil eie en kvalifisert eierandel i finansinstitusjonen. Hva som er å anse som kvalifisert eierandel følger av tredje punktum. Etter *annet punktum* skal det også sendes inn forhåndsmelding dersom det planlagte ervervet vil medføre en økning av en kvalifisert eierandel av visse nærmere angitte størrelser. *Tredje punktum* angir som nevnt hva som er å anse som en kvalifisert eierandel og svarer i det alt vesentlige til gjeldende § 2-2 første ledd annet punktum.

Annet ledd første punktum stiller krav om at det skal gis tillatelse etter lovens §§ 2-4 og 2-5 før erverv som nevnt i første ledd kan gjennomføres. Vedtakskompetansen er lagt til departementet, men kurante saker kan avgjøres av Kredittilsynet, se alminnelige motiver avsnitt 5.3.3 og utkast til endringer i forskrift 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner i Vedlegg 2. I samsvar med direktivet er det tilføyd en bestemmelse i *annet punktum* om at erverv som foretas av to eller flere erververe etter samråd, skal regnes som ett erverv. Dette innebærer at det er den samlede eierandel hos disse to eller flere som er avgjørende for om plikten til forhåndsmelding og tillatelse etter første og annet ledd utløses. Det innebærer videre at alle erververne hver for seg skal egnethetsvurderes i samsvar med §§ 2-4 og 2-5. Dette skiller bestemmelsen fra lovutkastet § 2-6 der det bare er erverver som egnethetsvurderes, men ved vurdering av de samlede eierandeler hensyntas også andre eieres eierandeler. Det kan tenkes tilfeller hvor det vil være aktuelt å vurdere erverv både etter § 2-2 annet ledd annet punktum og § 2-6 dersom erververne som handler «i samråd» også har et forhold seg i mellom som faller inn under konsolideringsbestemmelsen i § 2-6. Det legges til grunn at «i samråd» ikke bare vil omfatte skriftlige avtaler, men også muntlige overensstemmelser om erverv. Innholdet av hva som skal legges i «i samråd» vil endelig måtte fastlegges gjennom tolkning av direktivbestemmelsen i EU-domstolen og

EFTA-domstolen. Det vises til de alminnelige motiver avsnitt 3.3.

Tredje ledd gjelder avhendelse eller reduksjon av kvalifisert eierandel, og bygger på gjeldende § 2-2 annet ledd annet punktum. Her er det kun henvisningen til første ledd som er justert.

Fjerde ledd bygger på gjeldende § 2-2 fjerde ledd. Det er imidlertid klargjort at den samlede eierandel både omfatter direkte og indirekte eide andeler samt de eierandeler som det forestående ervervet vil omfatte dersom det gjennomføres. Det vises til de alminnelige motivene avsnitt 5.3.3.

Femte ledd bygger på gjeldende § 2-2 tredje ledd. I samsvar med direktivet er det lagt til at eierandeler eller stemmerettigheter overtatt av en kredittinstitusjon eller av et verdipapirforetak i henhold til tegningsgaranti normalt ikke skal medregnes. Det vises til de alminnelige motiver avsnitt 5.3.3.

Sjette ledd inneholder en generell forskriftshjemmel som avløser gjeldende § 2-2 sjette ledd og § 2-3 tredje ledd, se foran avsnitt 5.3.3. Med hjemmel i bestemmelsen kan det blant annet gis forskrift til gjennomføring av regler som EU-kommisjonen senere måtte fastsette gjennom komitologi-prosedyren for å tilpasse regelverket til den fremtidige utvikling og for å sikre en ensartet anvendelse av direktivets bestemmelser (foran avsnitt 1.3). Det legges til grunn at slike regler i hovedsak bør gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift. Det vises videre til de alminnelige motiver avsnitt 5.3.3 der det fremgår at *Banklovkommisjonen* har utarbeidet utkast til endringer i forskrift 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner, se Vedlegg 2. Utkastet omfatter kun de endringer som anses som nødvendige med bakgrunn i det foreliggende lovutkastet. Som nevnt i de alminnelige motiver avsnitt 5.3.3, må det også foretas en lovteknisk justering av henvisningene i forskrift 7. februar 2001 nr. 108 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskap § 15.

Til § 2-3 Saksbehandlingsregler

Utkastet til § 2-3 er helt ny i forhold til gjeldende finansieringsvirksomhetslov. Dette har sin bakgrunn i at direktivet artikkel 19 inneholder utførlige regler om myndighetenes saksbehandling. Første og annet ledd i utkastet til § 2-3 stiller krav til meldingens innhold, mens tredje ledd setter frister for myndighetens behandling av meldingen. Det vises til alminnelige motiver avsnitt 3.4 og 5.3.4.

Første ledd fastsetter at meldingen skal inneholde de nødvendige opplysninger for å kunne vur-

dere erververs eierandel etter reglene i § 2-2. Det vises til de alminnelige motiver avsnitt 5.3.4.

Annet ledd første punktum fastsetter at meldingen også skal inneholde andre opplysninger som vil være av betydning for om melding skal gis. Hvilke opplysninger dette er, forutsettes i *annet punktum* å bli fastsatt i forskrift.

Tredje ledd gjennomfører fristene for vedtak i direktiv 2007/44/EF artikkel 19(2) og 19(3). Etter *første punktum* skal spørsmålet om tillatelse etter § 2-2 annet ledd avgjøres innen 60 arbeidsdager. Fristen løper fra det tidspunkt Kredittilsynet bekrefter å ha mottatt melding i samsvar med § 2-2 første ledd. *Annet punktum* inneholder en mulighet for forlengelse av fristen med et begrenset antall arbeidsdager dersom departementet eller Kredittilsynet fremsetter skriftlig krav om ytterligere opplysninger. Kravet om ytterligere opplysninger må ses i sammenheng med annet ledd. Myndigheten vil bare ha mulighet til å forlenge vurderingsperioden én gang. Det forutsettes derfor at bruken av denne muligheten samordnes mellom departementet og Kredittilsynet i de tilfeller Kredittilsynet er saksforberedende organ og vedtaksmyndigheten ikke er delegert Kredittilsynet, jf. forskriftsutkast i Vedlegg 2. Det følger av *tredje punktum* at bruk av adgangen i annet punktum ikke er til hinder for at myndigheten kan be om ytterligere opplysninger, men at dette i så fall ikke påvirker vurderingsperiodens lengde. Det vises til de alminnelige motiver avsnitt 5.3.4.

Fjerde ledd fastsetter at det ikke skal skje ugrunnet forskjellsbehandling dersom to eller flere erververe har gitt melding om erverv av eierandeler i samme finansinstitusjon. Prinsippet om at det ikke skal skje usaklig forskjellsbehandling følger allerede av alminnelig forvaltningsrett i Norge. Sånn sett er det ikke nødvendig å si dette uttrykkelig i denne sammenheng. Direktivet 2007/44/EF artikkel 19(5) inneholder imidlertid en uttrykkelig bestemmelse om dette, og *Banklovkommisjonen* har derfor funnet det riktig å ta inn denne bestemmelsen i lovteksten. Se alminnelige motiver avsnitt 5.3.4.

Til § 2-4 Egnethetsvurdering mv.

Utkastet § 2-4 bygger på gjeldende § 2-3. Det vises til alminnelige motiver avsnitt 3.5 og 5.3.5.

Første ledd angir de sentrale tema som myndighetene skal vurdere ved avgjørelsen om det skal gis tillatelse etter § 2-2 annet ledd eller ikke. Det vises til direktiv 2007/44/EF artikkel 19a(1) og alminnelige motiver avsnitt 5.3.5.

Annet ledd inneholder en liste over momenter som departementet eller Kredittilsynet, om de har fått delegert avgjørelsesmyndigheten til seg i samsvar med forskriftsutkastet i Vedlegg 2, særlig skal legge vekt på ved vurderingen etter første ledd. Momentlisten er ikke uttømmende, men i samsvar med direktivet er det begrensninger for hvilke momenter som kan vektlegges utover de som er oppregnet. Det vises til alminnelige momenter avsnitt 5.3.5 der dette er drøftet nærmere.

Til § 2-5 Tillatelsen

I forhold gjeldende finansieringsvirksomhetslov er § 2-5 helt ny. Gjeldende bestemmelser i § 2-5 foreslås opphevet, da utkastet § 2-2 fjerde og femte ledd dekker slike forhold, se alminnelige motiver avsnitt 3.2 og 5.3.3.

Paragrafen regulerer departementets vedtak og innholdet i selve tillatelsen. Det vises til de alminnelige motiver avsnitt 3.6 og 5.3.6.

Første ledd første punktum fastsetter at tillatelse skal gis i den utstrekning departementet finner erververen egnet. *Annet punktum* fastsetter at tillatelsen skal angi størrelsen på ervervet som tillates. Det vises til de alminnelige motiver avsnitt 5.3.6.

Annet ledd gjelder de tilfeller hvor departementet har grunnlag for å avslå å gi tillatelse. Utformingen av *første punktum* bygger på den utforming som tilsvarende bestemmelser i direktiv 2007/44/EF artikkel 19(2). Det følger av direktivet artikkel 21(2) at tillatelse ikke skal gis dersom det ikke er gitt forhåndsmelding, jf. utkastet § 2-2 første ledd, eller det er gitt ufullstendige eller uriktige opplysninger, jf. utkastet § 2-3. Dette er reflektert i *annet punktum*. Det vises til alminnelige motiver avsnitt 5.3.6.

Tredje ledd første punktum fastsetter at det kan settes vilkår for tillatelsen. Det vises til gjeldende § 2-3 første ledd tredje punktum. En gitt tillatelse medfører ingen plikt for erververen til å gjennomføre ervervet. Det vises til de alminnelige motiver avsnitt 5.3.6. *Annet punktum* fastsetter i samsvar med direktiv 2007/44/EF artikkel 19a(2) at det ikke kan settes som vilkår at en eierandel av en viss minstestørrelse må være ervervet innen den tidsfrist som er satt etter første punktum, se alminnelige motiver avsnitt 3.6.

Fjerde ledd er en konsekvens av saksbehandlingsfristen som er fastsatt i § 2-3 tredje ledd. Overstrider myndighetene vurderingsfristen, skal tilla-

telse anses å være gitt. Det vises til de alminnelige motiver avsnitt 5.3.6.

Femte ledd første punktum svarer i hovedsak til gjeldende § 2-3 siste ledd. Det vises til alminnelige motiver avsnitt 5.3.8. Dersom et foretak som er gitt tillatelse til erverv senere kjøpes opp, slik at det reelt finner sted et eierskifte når det gjelder den kvalifiserte eierandel i finansinstitusjonen, vil dette kunne utløse en meldeplikt i samsvar med § 2-2 fjerde ledd om indirekte eier. Det vises også til at utkastet her innfører tilbakekall av tillatelse som mulig sanksjon, jf. merknader til § 5-2 tredje ledd nedenfor. Første punktum må ikke leses som uttømmende for i hvilke tilfeller tilbakekallelse av en tillatelse kan skje. *Annet punktum* viser til at tilbakekallelse også kan skje etter alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper.

Til § 2-6 Konsolidering av eierandeler

I forhold til gjeldende finansieringsvirksomhetslov § 2-6, er det gjort endringer i første ledd. Endringene i *første ledd* dreier seg om redaksjonelle endringer som er utformet etter forbilde av lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirer § 2-5. Det vises til avsnitt 3.2 og 5.3.7 i de alminnelige motiver. Det vises også til merknadene til § 2-2 annet ledd annet punktum ovenfor i dette kapittel.

Til § 3-3 femte ledd første punktum

Det vises til alminnelige motiver avsnitt 5.4.

Til § 5-2 tredje ledd

Se alminnelige motiver avsnitt 5.3.8 samt til merknader til § 2-5 femte ledd ovenfor.

Til endring i lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker:

Til § 8a tredje ledd første punktum

Det vises til alminnelige motiver avsnitt 5.4.

Til endring i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet:

Til § 2-1 første ledd annet punktum

Det vises til alminnelige motiver avsnitt 5.4.

Kapittel 8

Utkast til endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (eierkontroll i finansinstitusjoner) og visse andre lover

I

§ 2-2 Erverv av eierandeler i finansforetak mv.

(1) Erverv som vil medføre at erververen blir eier av en kvalifisert eierandel i en finansinstitusjon, kan ikke gjennomføres uten at det på forhånd er sendt melding etter § 2-3 til Kredittilsynet. Det samme gjelder erverv som vil medføre at en kvalifisert eierandel økes slik at den vil utgjøre eller overstige henholdsvis 20, 30 eller 50 prosent av kapitalen eller stemmene i finansinstitusjonen, eller slik at eierandelen gir bestemmende innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-5 og allmennaksjeloven § 1-5 i finansinstitusjonen. Som kvalifisert eierandel regnes en eierandel som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i finansinstitusjonen, eller som for øvrig gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av foretaket og dets virksomhet.

(2) Erverv av eierandel i finansinstitusjon som omfattes av første ledd, kan bare gjennomføres i henhold til tillatelse gitt av departementet etter reglene i §§ 2-4 og 2-5. Erverv som foretas av to eller flere erververe etter samråd, regnes som ett erverv.

(3) Enhver som vil avhende en kvalifisert eierandel, eller redusere den så meget at eierandelen deretter er mindre enn en prosentvis grense som er nevnt i første ledd, skal gi melding om dette til Kredittilsynet.

(4) Den samlede eierandel til en eier beregnes ut fra de eierandeler denne direkte eller indirekte eier og vil bli eier av ved ervervet, samt i tillegg:

- eierandeler som denne etter avtale har rett til å erverve på eget initiativ,
- eierandeler som denne etter avtale har rett til å utøve stemmerett for, unntatt stemmerettsfullmakt som nevnt i aksjeloven § 5-2 og allmennaksjeloven § 5-2 når det ikke er gitt vederlag for fullmakten, og
- eierandeler som en person som omfattes av § 2-6 eier, eller har rett til å erverve eller utøve stemmeretten for.

(5) Ved beregning av eierandeler inkluderes ikke eierandeler eller stemmeretter som er overtatt av en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som følge av fulltegningsgaranti, forutsatt at disse ikke brukes til å utøve innflytelse i institusjonen, og blir avhendet innen ett år etter overtakelsen. Heller ikke inkluderes eierandeler eller stemmeretter ervervet ved avtale som er betinget av tillatelse etter finanslovgivningen, med mindre avtalen innebærer at:

- eierne gis rett til vederlag på mer enn 5 prosent av markedsverdien av eierandelene på tilbuds-tidspunktet,
- eierne gis rett til lån fra tilbyderer, eller
- eierens rett til å utøve stemmerettigheter knyttet til aksjene begrenses.

(6) Departementet kan gi forskrift til utfylling, gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i §§ 2-2 til 2-6, herunder regler med retningslinjer for egnethetsvurderingen etter § 2-4. Departementet kan også gi forskrift om plikt for finansinstitusjoner til å gi melding om eiere som har kvalifiserte eierandeler i institusjonen, og om plikt for juridiske personer som har kvalifiserte eierandeler i en finansinstitusjon til å gi melding om hvem som inngår i styret og ledelsen.

§ 2-3 Saksbehandlingsregler

(1) Melding etter § 2-2 første ledd skal angi størrelsen på den eierandel det tas sikte på å erverve, og størrelsen av den samlede eierandel i finansinstitusjonen etter ervervet. Meldingen skal opplyse om de forhold som vil være av betydning ved beregningen av eierens samlede eierandel etter reglene i § 2-2.

(2) Meldingen skal også inneholde de opplysninger som vil være av betydning ved vurderingen av om tillatelse skal gis. Departementet fastsetter nærmere regler om innholdet av meldingen.

(3) Spørsmålet om det skal gis tillatelse etter § 2-2 annet ledd, skal avgjøres innen en periode på 60 arbeidsdager, regnet fra det tidspunkt Kredittilsynet har bekreftet å ha mottatt meldingen (vurderingsperioden). Har departementet eller Kredittilsynet før

det er gått 50 arbeidsdager, fremsatt skriftlig krav om ytterligere opplysninger, avbryter kravet vurderingsperioden i tiden inntil svaret fra erververen er motatt, men ikke i mer enn 20 arbeidsdager, eller i mer enn 30 arbeidsdager hvis erververen ikke er undergitt tilsyn eller er hjemmehørende utenfor EØS-området. Andre krav om ytterligere opplysninger er uten virkning for lengden av vurderingsperioden.

(4) Har to eller flere erververe gitt melding etter § 2-2 første ledd om erverv av eierandeler i samme finansinstitusjon, skal det ikke skje ugrunnet forskjellsbehandling.

§ 2-4 Egnethetsvurdering mv.

(1) Ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis etter § 2-2 annet ledd, skal departementet ut fra behovet for å sikre forsvarlig og betryggende ledelse av finansinstitusjonen og dennes virksomhet, og i betraktning av den grad av innflytelse som erververen som eier vil kunne utøve i institusjonen etter ervervet, foreta en vurdering av erververens egnethet som innehaver av sin samlede eierandel etter ervervet, og av om ervervet av eierandelen er finansielt betryggende i forhold til institusjonens nåværende og fremtidige virksomhet.

(2) Ved vurdering etter første ledd skal departementet særlig ta i betraktning:

- a) erververens alminnelige omdømme og tidligere handlemåte i forretningsforhold, samt faglige kompetanse og erfaring, vurdert i forhold til finansinstitusjonens virksomhet,
- b) det alminnelige omdømme, herunder faglige kompetanse, erfaring og tidligere handlemåte i forretningsforhold, til personer som etter ervervet vil inngå i styret eller ledelsen av institusjonens virksomhet,
- c) om erververens økonomiske situasjon og tilgjengelige økonomiske ressurser er betryggende, særlig sett i forhold til de former for virksomhet som institusjonen driver eller må antas å engasjere seg i etter ervervet, samt om erververen og dennes virksomhet er undergitt finansielt tilsyn,
- d) om finansinstitusjonen er og fortsatt vil være i stand til å oppfylle soliditets- og sikkerhetskrav og andre tilsynskrav som følger av finanslovgivningen,
- e) om erververen vil kunne bruke den innflytelse eierandelen gir, til å oppnå fordeler for egen eller tilknyttet virksomhet, eller indirekte øve innflytelse på annen næringsvirksomhet, samt om ervervet vil kunne føre til at institusjonens uavhengighet i forhold til andre næringslivsinteresser blir svekket,

- f) om eierforholdene i institusjonen etter ervervet eller særlige bindinger mellom erververen og en tredjemann vil vanskeliggjøre effektivt tilsyn med institusjonen, særlig om den gruppe institusjonen vil inngå i etter ervervet, er organisert på en slik måte at det ikke vanskeliggjør forsvarlig tilsyn, herunder effektiv utveksling av informasjon og fordeling av tilsynsoppgaver mellom berørte tilsynsmyndigheter,
- g) om det er grunn til å anta at det i forbindelse med ervervet foregår eller blir gjort forsøk på hvitvasking av penger eller finansiering av terrorvirksomhet, eller at ervervet vil øke risikoen for dette.

§ 2-5 Tillatelsen

(1) Departementet gir tillatelse etter § 2-2 annet ledd i den utstrekning departementet finner at erververen som eier er egnet til å utøve eierinnflytelse for å sikre forsvarlig og betryggende ledelse av finansinstitusjonen og dennes virksomhet, og at de finansielle forhold etter ervervet er betryggende i forhold til institusjonens nåværende og fremtidige virksomhet. Tillatelsen skal angi størrelsen av den eierandel som kan erverves i henhold til tillatelsen.

(2) Departementet skal ikke gi tillatelse til ervervet dersom departementet finner at det er rimelig grunnlag for tvil om erververens egnethet som innehaver av den samlede eierandel etter ervervet, eller for tvil om de finansielle forhold etter ervervet vil være betryggende i forhold til institusjonens nåværende og fremtidige virksomhet. Departementet skal heller ikke gi tillatelse til ervervet dersom plikten til å gi melding etter § 2-2 første ledd, jf. § 2-3 første ledd, ikke er oppfylt, eller dersom opplysninger fremlagt av erververen er ufullstendige eller viser seg å være uriktige. Erververen skal i tilfelle gis skriftlig underretning med begrunnelsen for vedtaket.

(3) Det kan settes vilkår for tillatelsen, herunder tidsfrist for gjennomføringen av ervervet. Det kan ikke settes som vilkår at en eierandel av en fastsatt minste størrelse må være ervervet før fristens utløp.

(4) Er spørsmålet om tillatelse ikke avgjort innen utløpet av vurderingsperioden etter § 2-3 tredje ledd, skal tillatelse anses gitt til erverv av den eierandel som er angitt i meldingen til Kredittilsynet etter § 2-2 første ledd.

(5) Departementet kan tilbakekalle en tillatelse dersom det er grunn til å anta at innehaveren utviser slik handlemåte at forutsetningene for tillatelse ikke lenger er til stede. For øvrig kan tillatelse tilbakekalles etter alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper.

§ 2-6 Konsolidering av eierandeler.

(1) Like med en eiers egne eierandeler regnes eierandeler som nevnt i § 2-2 fjerde og femte ledd, og som direkte eller indirekte eies eller overtas av:

- a) eierens ektefelle, registrert partner eller person som eieren har felles husholdning med,
- b) eierens mindreårige barn, samt mindreårige barn til person omfattet av bokstav a) som eieren bor sammen med,
- c) selskap innen samme konsern som eieren,
- d) selskap hvor eieren alene eller sammen med personer som nevnt i bokstav a), b) og e) har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-5 og allmennaksjeloven § 1-5, og
- e) noen som det må antas eieren har forpliktende samarbeid med, når det gjelder å gjøre bruk av rettighetene som aksjeeier.

(2) Departementet avgjør i tvilstilfelle om eierandeler som eieren ikke selv eier, skal likestilles med egne eierandeler etter reglene i første ledd.

§ 3-3 femte ledd første punktum skal lyde:

«Søknad om tillatelse etter første ledd skal nektes med mindre Kongen er overbevist om at eiere av kvalifiserte eierandeler er egnet til å inneha slike eierandeler og utøve slik innflytelse i foretaket som eierandelene gir grunnlag for. Med kvalifisert eierandel menes en eierandel som beregnet etter reglene i § 2-2, representer 10 prosent eller mer av kapitalen og stemmene i institusjonen, eller som for øvrig gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av institusjonen og dens virksomhet.»

§ 5-2 Pålegg og tvangstiltak

(3) Eierandel ervervet i strid med reglene om eierkontroll skal umiddelbart tvangs selges. Det samme gjelder dersom en tillatelse er tilbakekalt etter § 2-5 femte ledd. Tvangsfullbyrdelsesloven § 10-6, jf. § 8-16 kommer ikke til anvendelse. Stemmerett knyttet til slike eierandeler kan ikke anvendes.

Dersom departementet har grunn til å anta at en eier av en kvalifisert eierandel i en finansinstitusjon utviser eller vil utvise handlemåte som vil være i strid med forsvarlig og betryggende forvaltning av institusjonen, kan departementet treffe vedtak om pålegg eller forbud etter reglene i første og annet ledd, herunder at stemmerett knyttet til eierandelene ikke kan anvendes.

Endringer i andre lover

II

1. Lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 8a tredje ledd første punktum skal lyde:

«Søknad om tillatelse etter § 8 første og annet ledd skal nektes med mindre Kongen er overbevist om at eiere av kvalifiserte eierandeler er egnet til å inneha slike eierandeler og utøve slik innflytelse i banken som eierandelene gir grunnlag for. Med kvalifisert eierandel menes en eierandel som beregnet etter reglene i finansieringsvirksomhetsloven § 2-2, representer 10 prosent eller mer av kapitalen og stemmene i institusjonen, eller som for øvrig gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av institusjonen og dens virksomhet.»

III

2. Lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringssselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet (forsikringsloven) § 2-1 første ledd annet punktum skal lyde:

«Tillatelse skal nektes med mindre Kongen er overbevist om at eiere av kvalifiserte eierandeler er egnet til å inneha slike eierandeler og utøve slik innflytelse i foretaket som eierandelene gir grunnlag for. Med kvalifisert eierandel menes en eierandel som beregnet etter reglene i finansieringsvirksomhetsloven § 2-2, representer 10 prosent eller mer av kapitalen og stemmene i institusjonen, eller som for øvrig gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av institusjonen og dens virksomhet.»

Vedlegg 1

Utdrag av LOV 1988-06-10 nr 40: Lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven)

Kapittel 2. Finansinstitusjonene.

I. Eierforhold m.v.

§ 2-2. Erverv av eierandeler i finansinstitusjoner

Erverv av kvalifisert eierandel i en finansinstitusjon kan bare skje i henhold til tillatelse gitt av Kongen etter reglene i paragrafen her. Som kvalifisert eierandel regnes her en eierandel som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i en finansinstitusjon, eller som før øvrig gir adgang til å utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av institusjonen og dens virksomhet.

Det samme gjelder erverv som medfører at en kvalifisert eierandel økes slik at den vil utgjøre eller overstige henholdsvis 20, 25, 33 eller 50 prosent av kapitalen eller stemmene i institusjonen, eller ved annet erverv som gir bestemmende innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-3 og allmennaksjeloven § 1-3. Enhver som vil avhende en kvalifisert eierandel eller redusere den så meget at eierandelen deretter er mindre enn en prosentvis grense som nevnt, skal gi melding om dette til Kredittilsynet.

Den samlede eierandel til en eier beregnes ut fra de eierandeler denne eier og i tillegg:

- a) eierandeler som denne etter avtale har rett til å erverve på eget initiativ,
- b) eierandeler som denne etter avtale har rett til å utøve stemmerett for, unntatt stemmerettsfullmakt som nevnt i aksjeloven § 5-2 og allmennaksjeloven § 5-2 når det ikke er gitt vederlag for fullmakten, og
- c) eierandeler som en person som omfattes av § 2-6 eier eller har rett til å erverve eller utøve stemmeretten for.

Ved beregning av eierandeler som nevnt i annet ledd inkluderes ikke avtale om erverv betinget av tillatelse etter finanslovgivningen, med mindre avtalen innebærer at:

- a) eierne gis rett til vederlag på mer enn 5 prosent av markedsverdien av aksjene på tilbudstidspunktet,
- b) eierne gis rett til lån fra tilbydereren, eller

- c) eiernes rett til å utøve stemmerettigheter knyttet til aksjene begrenses.

Søknaden skal angi størrelsen på den eierandel det tas sikte på å erverve. Kongen skal avgjøre om tillatelse skal gis innen tre måneder fra den dag fullstendig søknad er mottatt. Dersom søknaden ikke inneholder de opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om tillatelse skal gis, regnes fristen fra det tidspunkt slike opplysninger ble mottatt. Dersom vedtak ikke er truffet når fristen utløper, anses tillatelse gitt.

Kongen kan gi forskrift til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragrafen, herunder regler om hvilke opplysninger søknaden skal inneholde. Kongen kan gi forskrift om plikt for finansinstitusjoner til å gi melding om eiere som har kvalifiserte eierandeler i institusjonen, og plikt for juridiske personer som har kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjon til å gi melding om hvem som inngår i styret og ledelsen.

Endret ved lover 15 juni 1990 nr. 19, 29 nov 1991 nr. 78, 6 des 1991 nr. 79, 5 juni 1992 nr. 51, 15 jan 1999 nr. 3 (i kraft 1 feb 1999 iflg. res. 15 jan 1999 nr. 22), 4 juni 1999 nr. 36 (i kraft straks iflg. res. 4 juni 1999 nr. 566), 16 juli 1999 nr. 68 (i kraft 1 nov 1999 iflg. res. 29 okt 1999 nr. 1137), 17 des 1999 nr. 96 (i kraft straks iflg. res. 17 des 1999 nr. 1345), 15 juni 2001 nr. 47, 7 juni 2002 nr. 17 (i kraft 1 april 2003 iflg. vedtak 19 mars 2003 nr. 347), 20 juni 2003 nr. 42 (i kraft 1 jan 2004 iflg. forskrift 18 des 2003 nr. 1639).

§ 2-3. Egnethetsvurdering

Kongen kan gi tillatelse til erverv av eierandeler i en finansinstitusjon dersom erververen er egnet til å utøve slik innflytelse i finansinstitusjonen som den samlede eierandel beregnet i henhold til § 2-2 vil gi grunnlag for. Dersom det omsøkte ervervet vil gi erververen en eierandel som utgjør eller overstiger 25 prosent, skal tillatelse nektes hvis ikke Kongen er overbevist om at de hensyn som er nevnt i annet ledd tilsier at ervervet gjennomføres. I tillegg skal Kongen i slike tilfeller være

overbevist om at ervervet ikke vil medføre uønskete virkninger for kapital- og kredittmarkedenes virkemåte. Det kan settes vilkår for tillatelsen.

Ved vurdering av om tillatelse skal gis, skal Kongen særlig legge vekt på om:

- a) erververen anses egnet som eier ut fra tidligere handlemåte i forretningsforhold, tilgjengelige økonomiske ressurser og hensynet til forsvarlig virksomhet,
- b) erververen vil kunne bruke sin innflytelse i institusjonen til å oppnå fordeler for egen eller tilknyttet virksomhet, eller indirekte øve innflytelse på annen næringsvirksomhet,
- c) ervervet er i samsvar med målsetningen om et finansmarked basert på konkurranse mellom innbyrdes uavhengige institusjoner, eller vil kunne svekke institusjonens uavhengighet i forhold til andre næringslivsinteresser,
- d) eierforholdene i institusjonen etter ervervet vil vanskeliggjøre effektivt tilsyn med institusjonen.

Kongen kan i forskrift fastsette ytterligere retningslinjer for skjønnsutøvelsen.

Kongen kan tilbakekalle en tillatelse dersom det er grunn til å anta at innehaveren har utvist slik handlemåte at forutsetningene for tillatelse ikke lenger er til stede.

Opphevet ved lov 23 des 1994 nr. 75 (i kraft 1 jan 1995), tilføyd igjen ved lov 20 juni 2003 nr. 42 (i kraft 1 jan 2004 iflg. forskrift 18 des 2003 nr. 1639).

§ 2-4. (Opphevet ved lov 20 juni 2003 nr. 42 (i kraft 1 jan 2004 iflg. forskrift 18 des 2003 nr. 1639).)

§ 2-5. Aksjetegningsgarantier

En finansinstitusjon kan ikke stille garanti for aksjetegning for så vidt garantien vil kunne føre til overtakelse av aksjer ut over den grense for institusjonens samlede beholdning av eierandeler i andre selskaper som følger av lovgivningen.

Endret ved lover 23 des 1994 nr. 75 (i kraft 1 jan 1995), 20 juni 2003 nr. 42 (i kraft 1 jan 2004 iflg. forskrift 18 des 2003 nr. 1639).

§ 2-6. Konsolidering av eierandeler

Like med aksjeeierens egne aksjer regnes i forhold til reglene i § 2-2 de aksjer som eies eller overtas av:

- a) aksjeeierens ektefelle, mindreårige barn eller personer som aksjeeieren har felles husholdning med,
- b) selskap hvor aksjeeieren har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven § 1-3,
- c) selskap innen samme konsern som aksjeeieren, og
- d) noen som det må antas aksjeeieren har forpliktende samarbeid med når det gjelder å gjøre bruk av rettighetene som aksjonær.

Kongen avgjør i tvilstilfelle om aksjer som aksjeeieren ikke eier, skal likestilles med egne aksjer etter reglene i første ledd.

Endret ved lover 23 des 1994 nr. 75 (i kraft 1 jan 1995), 13 juni 1997 nr. 44 (i kraft 1 jan 1999 iflg. res. 17 juli 1998 nr. 615), 15 jan 1999 nr. 3 (i kraft 1 feb 1999 iflg. res. 15 jan 1999 nr. 22), 20 juni 2003 nr. 42 (i kraft 1 jan 2004 iflg. forskrift 18 des 2003 nr. 1639).

Vedlegg 2

Ukast til endringer i forskrift av 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner

[Banklovkommisjonens utkast til endringer er markert med kursiv.]

Forskrift om eierkontroll i finansinstitusjoner.

§ 1. Avgjørelsesmyndighet

Melding om erverv som omfattes av finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 første ledd sendes Kredittilsynet med gjenpart til Finansdepartementet. Kredittilsynet skal omgående skriftlig bekrefte at meldingen er mottatt.

Spørsmål om tillatelse skal gis til gjennomføring av det erverv meldingen omhandler, avgjøres av Finansdepartementet i saker av viktighet og/eller prinsipiell karakter. Kurante saker avgjøres av Kredittilsynet.

I saker som skal avgjøres av Finansdepartementet, skal Kredittilsynet ha avgitt sin tilrådning innen førti arbeidsdager etter at Kredittilsynet mottok melding som nevnt i første ledd, med mindre annet bestemmes av departementet.

§ 2. Søknad om godkjenning av erverv av eierandel i finansinstitusjoner

Melding om erverv som omfattes av finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 første ledd skal inneholde opplysninger om følgende forhold:

- 1. Erververens fulle navn, adresse og organisasjons-, D- eller fødselsnummer. Utenlandske statsborgere som ikke har norsk fødselsnummer eller D-nummer, skal opplyse fødselsdato og nasjonalitet. Utenlandske foretak skal opplyse om hovedkontorets hjemstat*
- 2. Finansinstitusjonens navn, adresse og organisasjonsnummer, samt erververens vurdering av finansinstitusjonens økonomiske stilling og virksomhet*
- 3. Erververens samlede eierandel i finansinstitusjonen, jf. finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 fjerde og femte ledd*
- 4. Størrelsen på den eierandel det tas sikte på å erverve*
- 5. Erververens næringsvirksomhet og tilgjengelige økonomiske ressurser*

- 6. Erververens eierinteresser i andre finansinstitusjoner*
- 7. Andre innehavere av eierandel i finansinstitusjonen som erververen skal konsolideres med*
- 8. Formål med ervervet. Medfører ervervet at finansinstitusjonen blir erververens datterselskap, skal det gis opplysninger om organiseringen og virksomheten i det konsern institusjonen vil inngå i*
- 9. Om erververen har vært begjært konkurs eller underlagt konkursbehandling i løpet av de ti siste år i Norge eller i utlandet. Det samme gjelder gjeldsforhandling*
- 10. Om erververen i løpet av de siste ti år har vært dømt for et straffbart forhold, herunder ilagt forelegg i form av bot eller inndragning for et straffbart forhold, i Norge eller i utlandet*
- 11. Om erververen er tiltalt eller siktet for et straffbart forhold i Norge eller utlandet*
- 12. Om erververen i løpet av de siste ti år har vært skjønnsliknet eller ilagt tilleggsskatt eller tilsvarende i Norge eller utlandet*
- 13. Om erververen i løpet av de siste ti år har blitt ilagt gebyr eller løpende mulkt i henhold til kredittilsynsloven, børsloven, regnskapsloven eller verdipapirlovgivningen eller tilsvarende lover i utlandet*
- 14. Om erververen i løpet av de siste ti år har hatt styreverv eller kvalifisert eierandel i eller vært daglig leder for foretak som i samme periode har vært involvert i forhold som nevnt i punkt 9, 10, 11, 12 eller 13*
- 15. Om erververen tidligere har vært vurdert som innehaver av kvalifisert eierandel i finansinstitusjon i Norge eller utlandet*
- 16. Andre forhold som erververen antar kan ha betydning for vurderingen av om det skal gis tillatelse til gjennomføringen av ervervet, jf. finansieringsvirksomhetsloven § 2-4.*

Dersom erververen er et foretak, skal det i tillegg gis opplysninger som nevnt i første ledd nr. 1, 3, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 om personer i foretakets styre, daglig ledelse og om eiere med en kvalifisert eierandel i foretaket. Dersom noen av

disse eierne er en juridisk person, kan Kredittilsynet kreve å få oppgitt tilsvarende opplysninger om personer i dette foretakets styre, daglig ledelse og eiere med kvalifisert eierandel i dette foretaket og dets eventuelle morselskap.

Kredittilsynet kan kreve andre opplysninger som kan ha betydning for søknaden.

§ 3. Erverver fra annen stat i Det europeisk økonomiske samarbeidsområde

Dersom erververen er en kredittinstitusjon, forsikringsselskap, verdipapirforetak eller forvaltnings-selskap for verdipapirfond med tillatelse i en annen EØS-stat, skal Kredittilsynet før avgjørelse fattes konsultere vedkommende myndigheter i den stat det gjelder. Det samme gjelder dersom erververen er morselskap for slik institusjon med tillatelse i en annen EØS-stat eller en fysisk eller juridisk person som kontrollerer en institusjon med tillatelse i en annen EØS-stat.

§ 4. (oppheves)

§ 5. Avhendelse av kvalifiserte eierandeler

I meldingen til Kredittilsynet som angitt i finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 tredje ledd, skal eiere som vil avhende en kvalifisert eierandel på annen måte enn over børs, oppgi erververs navn, adresse og organisasjons- eller fødselsnummer, størrelsen av den aktuelle eierandelen og hvilken finansinstitusjon avhendelsen gjelder.

§ 6. Meldeplikt for finansinstitusjoner om nye eiere mv.

Finansinstitusjoner skal snarest gi Kredittilsynet melding om erverv som innebærer at noen er eller blir eier av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjonen. Det samme gjelder erverv som innebærer at en eierandel vil utgjøre eller overstige de prosentgrensene som er angitt i finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 første ledd. Meldeplikten gjelder også ved avhendelse av kvalifiserte eierandeler eller avhendelse som innebærer at prosentgrensene som angitt i finansieringsvirksomhetsloven § 2-2 første ledd nås eller passerer.

Finansinstitusjoner skal senest én måned etter avholdt ordinær generalforsamling hvert år oversende til Kredittilsynet en melding med oversikt over eiere av kvalifiserte eierandeler i institusjonen. For finanskonsern kan morselskapet sende melding samlet for alle finansinstitusjonene i konsernet.

Melding etter første og andre ledd skal inneholde disse eiernes navn, adresse og organisa-

sjons- eller fødselsnummer og angivelse av eierandelens størrelse.

§ 7. Meldeplikt for foretak som eier kvalifiserte eierandeler i en finansinstitusjon

Foretak som eier kvalifiserte eierandeler i en finansinstitusjon, skal snarest gi Kredittilsynet melding om endringer i foretakets styre eller daglig ledelse og om nye eiere av kvalifiserte eierandeler i foretaket som foretaket kjenner til eller burde kjenne til.

Endringen skal inneholde de aktuelle personenes fulle navn, adresse og organisasjons- eller fødselsnummer.

Kredittilsynet kan kreve nærmere opplysninger som er nødvendig for å utføre eierkontroll.

§ 8. Eierforetak som morselskap til en finansinstitusjon

Med eierforetak i denne bestemmelsen menes eierforetak som nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 2a-2 bokstav e.

Eierforetak regnes ikke som finansinstitusjon i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2.

I lovens kapittel 2a underkapittel II gjelder begrensningene i finansieringsvirksomhetsloven § 2a-6 første ledd bokstavene a-f ikke for eierforetak.

Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-7 første ledd bokstav b gjelder ikke for eierforetak. Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-7 første ledd bokstav c og andre ledd gjelder bare hvis endringen gjelder en finansinstitusjon.

Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-8 om transaksjoner mellom foretak i et finanskonsern omfatter bare transaksjoner mellom konsernets finansinstitusjoner og andre foretak i konsernet når morselskapet i konsernet er et eierforetak.

Eierforetak har plikt til å gi de opplysningene som Kredittilsynet finner er nødvendig for å gjennomføre et hensiktsmessig og effektivt tilsyn med finansinstitusjonene i konsernet.

§ 9. Utenlandske foretaks eie av norske finansinstitusjoner i finanskonsern

Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-3 andre, tredje, femte og sjette ledd og § 2a-4 gjelder også for utenlandske foretaks eierinteresser i norske finansinstitusjoner. For øvrig gjelder reglene i kapittel 2a underkapittel I og II bare norske finansinstitusjoner i konsernet.

Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-8 første ledd gjelder bare transaksjoner mellom konsernets norske finansinstitusjoner og andre norske foretak eller utenlandske foretak i konsernet.

Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-8 andre ledd gjelder bare for fordeling av inntekter, kostnader, tap og gevinst mellom den norske finansinstitusjonen og øvrige foretak i konsernet.

Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-8 tredje og fjerde ledd gjelder bare når det ytende selskap eller garantisten er en norsk finansinstitusjon.

Finansieringsvirksomhetsloven § 2a-8 femte ledd omfatter bare norske foretak i konsernet.

§ 10. Overgangsregler (må endres)

Lov av 20. juni 2003 nr. 42 om endringer i lov om finansieringsvirksomhetsloven og i enkelte andre lover får ingen følger for eiere av kvalifiserte eierandeler i finansinstitusjoner når tillatelse til ervervet eller etableringen tidligere er gitt eller følger av lovbestemte unntak. Endringer i slike eierandeler

skal vurderes etter de reglene som gjelder når endringen skjer.

Ved tidsbegrensete tillatelser skal ny søknad vurderes i samsvar med de reglene som gjelder på søknadstidspunktet.

§ 11. Ikrafttredelse (må endres)

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2004. Lov av 20. juni 2003 nr. 42 om endring av lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner trer i kraft fra samme tidspunkt, jf. kgl.res. av 20. juni 2003 nr. 734.

§ 12. Endringer i andre forskrifter (må endres)

Fra den tid forskriften trer i kraft, gjøres følgende endringer i forskrift av 7. februar 2001 nr. 108 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskap: —

Vedlegg 3

Utdrag av lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandellogen)

§ 9-10. Aksjeeierstruktur

(1) Eier av betydelig eierandel i verdipapirforetak skal være egnet til å sikre en god og fornuftig forvaltning av foretaket.

(2) Erverv av betydelig eierandel i verdipapirforetak som ikke er kredittinstitusjon, kan bare gjennomføres etter at melding om dette på forhånd er sendt til Kredittilsynet av erververen.

(3) Melding til Kredittilsynet skal også sendes før økning av eierandel som medfører at vedkommendes andel av aksjekapitalen eller stemmene når opp til eller overstiger 20 prosent, 33 prosent eller 50 prosent.

(4) Kredittilsynet skal innen tre måneder fra den dag melding som nevnt i annet og tredje ledd er mottatt, nekte slikt erverv dersom vedkommende aksjeeier ikke anses egnet til å sikre en god og fornuftig forvaltning av verdipapirforetaket.

(5) Dersom erververen av en betydelig eierandel i verdipapirforetak som ikke er kredittinstitu-

sjon, er verdipapirforetak, kredittinstitusjon, forsikringsselskap eller forvaltningsselskap for verdipapirfond fra annet EØS-land, og verdipapirforetaket som følge av ervervet vil bli vedkommendes datterforetak, kan tillatelse bare gis etter samråd med tilsynsmyndighetene i vedkommende EØS-land. Første punktum gjelder tilsvarende for erverv foretatt av personer som kontrollerer nevnte type foretak. Fristen etter denne paragrafs fjerde ledd gjelder ikke i slike tilfeller.

(6) Kredittilsynet kan sette frister for gjennomføring av erverv etter annet og tredje ledd.

(7) Ved avhendelse av eierandel som medfører at eierandelens størrelse kommer under grensene som nevnt i annet og tredje ledd, skal avhenderen gi melding til Kredittilsynet.

(8) Kredittilsynet gir nærmere regler om plikten til å gi melding om foretakets aksjeeiere som nevnt i denne paragraf.

Vedlegg 4

Utdrag av lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven)

Kapittel 4. Eier- og kapitalforhold mv.

§ 17. Eierkontroll

(1) Erverv av betydelig eierandel i regulert marked kan bare gjennomføres etter at melding om dette på forhånd er sendt til Kredittilsynet.

(2) Med betydelig eierandel menes direkte eller indirekte eierandel som representerer minst 10 prosent av aksjekapitalen eller stemmene, eller som på annen måte gjør det mulig å utøve betydelig innflytelse over forvaltningen av selskapet. Likt med vedkommende aksjeeiers egne aksjer regnes i denne sammenheng aksjer som eies av aksjeeiere som nevnt i § 18.

(3) Kredittilsynet skal innen tre måneder fra den dag melding som nevnt i første ledd er mottatt, nekte slikt erverv dersom vedkommende aksje-

eier ikke anses egnet til å sikre en god og fornuftig forvaltning av foretaket.

(4) Ved avhendelse av eierandel som medfører at eierandelens størrelse kommer under grensene som nevnt i annet ledd, skal det gis melding til Kredittilsynet.

§ 18. Konsolidering

(1) Likt med aksjeeierens egne aksjer regnes i forhold til reglene i § 17 de aksjer som eies eller overtas av aksjeeiernes nærstående, jf. verdipapirhandeloven § 2-5.

(2) Departementet avgjør i tvilstilfelle om aksjer som aksjeeieren ikke eier skal likestilles med egne aksjer etter reglene i første ledd.

Utdrag av lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven)

Vedlegg 5

Direktiv 2007/44/EC – engelsk utgave

I

(Acts adopted under the EC Treaty/Euratom Treaty whose publication is obligatory)

DIRECTIVES

DIRECTIVE 2007/44/EC OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL

of 5 September 2007

amending Council Directive 92/49/EEC and Directives 2002/83/EC, 2004/39/EC, 2005/68/EC and 2006/48/EC as regards procedural rules and evaluation criteria for the prudential assessment of acquisitions and increase of holdings in the financial sector

(Text with EEA relevance)

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 47(2) and Article 55 thereof,

Having regard to the proposal from the Commission,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee ⁽¹⁾,

Having regard to the opinion of the European Central Bank ⁽²⁾,

Acting in accordance with the procedure laid down in Article 251 of the Treaty ⁽³⁾,

Whereas:

(1) Council Directive 92/49/EEC of 18 June 1992 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to direct insurance other than life assurance (third non-life insurance Directive) ⁽⁴⁾, Directive 2002/83/EC of the European Parliament and of the Council of 5 November 2002 concerning life assurance ⁽⁵⁾, Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of

the Council of 21 April 2004 on markets in financial instruments ⁽⁶⁾, Directive 2005/68/EC of the European Parliament and of the Council of 16 November 2005 on reinsurance and Directive 2006/48/EC of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (recast) ⁽⁷⁾ regulate situations in which a natural or legal person has taken a decision to acquire or increase a qualifying holding in a credit institution, assurance, insurance or re-insurance undertaking or an investment firm.

(2) The legal framework has so far provided neither detailed criteria for a prudential assessment of the proposed acquisition nor a procedure for their application. A clarification of the criteria and the process of prudential assessment is needed to provide the necessary legal certainty, clarity and predictability with regard to the assessment process, as well as to the result thereof.

(3) The role of the competent authorities in both domestic and cross-border cases should be to carry out the prudential assessment within a framework of a clear and transparent procedure and a limited set of clear assessment criteria of strictly prudential nature. It is therefore necessary to specify criteria for the supervisory assessment of shareholders and management in relation to a proposed acquisition and a clear procedure for their application. This Directive prevents any circumvention of the initial conditions for authorisation by acquiring a qualifying holding in the target entity in which the acquisition is proposed. This Directive should not prevent the competent authorities from taking into account commitments made by the proposed acquirer

⁽¹⁾ OJ C 93, 27.4.2007, p. 22.

⁽²⁾ OJ C 27, 7.2.2007, p. 1.

⁽³⁾ Opinion of the European Parliament of 13 March 2007 (not yet published in the Official Journal) and Council Decision of 28 June 2007.

⁽⁴⁾ OJ L 228, 11.8.1992, p. 1. Directive as last amended by Directive 2005/68/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 323, 9.12.2005, p. 1).

⁽⁵⁾ OJ L 345, 19.12.2002, p. 1. Directive as last amended by Council Directive 2006/101/EC (OJ L 363, 20.12.2006, p. 238).

⁽⁶⁾ OJ L 145, 30.4.2004, p. 1. Directive as last amended by Directive 2006/31/EC (OJ L 114, 27.4.2006, p. 60).

⁽⁷⁾ OJ L 177, 30.6.2006, p. 1. Directive as amended by Commission Directive 2007/18/EC (OJ L 87, 28.3.2007, p. 9).

Figur 5.1

Kilde: 21.9.2007 EN Official Journal of the European Union L 247

to meet prudential requirements under the assessment criteria laid down in this Directive, provided that the rights of the proposed acquirer under this Directive are not affected.

- (4) The prudential assessment of a proposed acquisition should not in any way suspend or supersede the requirements of on-going prudential supervision and other relevant provisions to which the target entity has been subject since its own initial authorisation.
- (5) This Directive should not prevent market participants from operating effectively in the securities market. The information required for assessing a proposed acquisition, as well as the assessment of the compliance with the different criteria should, therefore, be proportionate, among other things, to the involvement of the proposed acquirer in the management of the entity in which the acquisition is proposed. The competent authorities should, in accordance with good administrative practice, complete their assessment without delay and inform the proposed acquirer also of a positive assessment, in any event if requested to do so by the proposed acquirer.
- (6) For markets that are increasingly integrated and where group structures may extend to various Member States, the acquisition of a qualifying holding is subject to scrutiny in a number of Member States. Maximum harmonisation throughout the Community of the procedure and the prudential assessments, without the Member States laying down stricter rules, is therefore critical. The thresholds for notifying a proposed acquisition or a disposal of a qualifying holding, the assessment procedure, the list of assessment criteria and other provisions of this Directive to be applied to the prudential assessment of proposed acquisitions should therefore be subject to maximum harmonisation. This Directive should not prevent the Member States from requiring that the competent authorities are to be informed of acquisitions of holdings below the thresholds laid down in this Directive, so long as a Member State imposes no more than one additional threshold below 10 % for this purpose. Nor should it prevent the competent authorities from providing general guidance as to when such holdings would be deemed to result in significant influence.
- (7) In order to ensure the clarity and predictability of the assessment procedure there should be a limited maximum period of time for completing the prudential assessment. During the assessment procedure, the competent authorities should be able to interrupt that period only once and only for the purpose of requesting additional information after which the authorities should in any event complete the assessment within the maximum assessment period. This should not prevent the competent authorities from asking for further clarification even after the time period set for completing the requested information or allowing the proposed acquirer to submit additional information at any time during the maximum assessment period, provided that this time period is not exceeded. Neither should this prevent the competent authorities from opposing the proposed acquisition, where appropriate, at any time during the maximum assessment period. Cooperation between the proposed acquirer and the competent authorities should thus remain intrinsic to the entire assessment period. Regular contact between the proposed acquirer and the competent authority of the regulated entity in which the acquisition is proposed may also commence in anticipation of a formal notification. Such cooperation should imply a genuine effort to assist each other in order, for example, to avoid unanticipated requests for information or the submission of information late in the assessment period.
- (8) With regard to the prudential assessment, the criterion concerning the 'reputation of the proposed acquirer' implies the determination of whether any doubts exist about the integrity and professional competence of the proposed acquirer and whether these doubts are founded. Such doubts may arise, for instance, from past business conduct. The assessment of the reputation is of particular relevance if the proposed acquirer is an unregulated entity but should be facilitated if the acquirer is authorised and supervised within the European Union.
- (9) A list established by the Member State should specify the information that may be requested for the purpose of assessments, strictly according to the criteria set out in this Directive. The information should be proportionate and adjusted to the nature of the proposed acquisition, in particular if the proposed acquirer is an unregulated entity or established in a third country. Provision should also be made for the possibility to request less extensive information in justified cases.
- (10) It is essential that the competent authorities work in close cooperation with each other when assessing the suitability of a proposed acquirer that is a regulated entity authorised in another Member State or in another sector. While it is considered appropriate that the responsibility for the final decision regarding the prudential assessment remains with the competent authority responsible for the supervision of the entity in which the acquisition is proposed, that competent authority should take into full account the opinion of the competent authority responsible for the supervision of the proposed acquirer, particularly as regards the assessment criteria directly related to the proposed acquirer.
- (11) The Commission should, in accordance with the rights and obligations set out in the Treaty, be able to monitor the application of the provisions regarding the prudential assessment of acquisitions in order to fulfil the tasks assigned to it with regard to the enforcement of Community law. Having regard to Article 296 of the Treaty, the Member States should cooperate with the Commission by providing it, once the assessment procedure has been completed, with information pertaining to prudential assessments carried out by their competent authorities where such information is requested for the sole purpose of determining whether Member States have infringed their obligations under this Directive.

Figur 5.2

- (12) The assessment criteria may, in the future, need adjustments to take into account market developments and the need for a uniform application throughout the Community. Such technical adjustments should be adopted in accordance with Council Decision 1999/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission ⁽¹⁾.
- (13) Since the objective of this Directive, namely the establishment of harmonised procedural rules and assessment criteria throughout the Community, cannot be sufficiently achieved by the Member States and can therefore, by reason of its scale and effects, be better achieved at Community level, the Community may adopt measures in accordance with the principle of subsidiarity, as set out in Article 5 of the Treaty. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Directive does not go beyond what is necessary in order to achieve that objective.
- (14) The Community's intention is to keep its financial markets open to the rest of the world and thus to help improve the liberalisation of the global financial markets in third countries. It would be beneficial for all market participants to achieve equivalent access to investment worldwide. Member States should report to the Commission cases in which Community credit institutions, investment firms, other financial institutions or insurance companies acquiring credit institutions, investment firms, other financial institutions or insurance companies situated in a third country are not granted the same treatment as domestic acquirers and encounter major impediments. The Commission should propose measures to remedy such cases or raise them in an appropriate forum.
- (15) In accordance with point 34 of the Interinstitutional Agreement on better law-making ⁽²⁾, Member States are encouraged to draw up, for themselves and in the interests of the Community, their own tables illustrating, as far as possible, the correlation between this Directive and the transposition measures, and to make them public.
- (16) Directives 92/49/EEC, 2002/83/EC, 2004/39/EC, 2005/68/EC and 2006/48/EC should therefore be amended accordingly.

HAVE ADOPTED THIS DIRECTIVE:

Article 1

Amendments to Directive 92/49/EEC

Directive 92/49/EEC is hereby amended as follows:

1. in Article 1, point (g), the second paragraph shall be replaced by the following:

For the purposes of this definition, in the context of Articles 8 and 15 and of the other levels of holding referred to in Article 15, the voting rights referred to in Articles 9 and 10 of Directive 2004/109/EC ^(*), as well as the conditions regarding aggregation thereof laid down in

⁽¹⁾ OJ L 184, 17.7.1999, p. 23. Decision as amended by Decision 2006/512/EC (OJ L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽²⁾ OJ C 321, 31.12.2003, p. 1.

Article 12(4) and (5) of that Directive, shall be taken into account.

Member States shall not take into account voting rights or shares which investment firms or credit institutions may hold as a result of providing the underwriting of financial instruments and/or placing of financial instruments on a firm commitment basis included under point 6 of Section A of Annex I to Directive 2004/39/EC ^(**), provided that those rights are, on the one hand, not exercised or otherwise used to intervene in the management of the issuer and, on the other, disposed of within one year of acquisition.

^(*) Directive 2004/109/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market (OJ L 390, 31.12.2004, p. 38).

^(**) Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on markets in financial instruments (OJ L 145, 30.4.2004, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC (OJ L 247, 21.9.2007, p. 1)

2. Article 15 shall be amended as follows:

- (a) Paragraph 1 shall be replaced by the following:

'1. Member States shall require any natural or legal person or such persons acting in concert (hereinafter referred to as the proposed acquirer), who have taken a decision either to acquire, directly or indirectly, a qualifying holding in an insurance undertaking or to further increase, directly or indirectly, such a qualifying holding in an insurance undertaking as a result of which the proportion of the voting rights or of the capital held would reach or exceed 20 %, 30 % or 50 % or so that the insurance undertaking would become its subsidiary (hereinafter referred to as the proposed acquisition), first to notify in writing the competent authorities of the insurance undertaking in which they are seeking to acquire or increase a qualifying holding, indicating the size of the intended holding and relevant information, as referred to in Article 15b(4). Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3) (a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.'

- (b) Paragraph 1a shall be deleted;

- (c) Paragraph 2 shall be replaced by the following:

'2. Member States shall require any natural or legal person who has taken a decision to dispose, directly or indirectly, of a qualifying holding in an insurance undertaking first to notify in writing the competent

Figur 5.3

authorities of the home Member State, indicating the size of his intended holding. Such a person shall likewise notify the competent authorities if he has taken a decision to reduce his qualifying holding so that the proportion of the voting rights or of the capital held would fall below 20 %, 30 % or 50 % or so that the insurance undertaking would cease to be his subsidiary. Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.;

3. the following Articles shall be inserted:

Article 15a

1. The competent authorities shall, promptly and in any event within two working days following receipt of the notification required under Article 15(1), as well as following the possible subsequent receipt of the information referred to in paragraph 2 of this Article, acknowledge receipt thereof in writing to the proposed acquirer.

The competent authorities shall have a maximum of 60 working days as from the date of the written acknowledgement of receipt of the notification and all documents required by the Member State to be attached to the notification on the basis of the list referred to in Article 15b (4) (hereinafter referred to as the assessment period), to carry out the assessment provided for in Article 15b(1) (hereinafter referred to as the assessment).

The competent authorities shall inform the proposed acquirer of the date of the expiry of the assessment period at the time of acknowledging receipt.

2. The competent authorities may, during the assessment period, if necessary, and no later than on the 50th working day of the assessment period, request any further information that is necessary to complete the assessment. Such request shall be made in writing and shall specify the additional information needed.

For the period between the date of request for information by the competent authorities and the receipt of a response thereto by the proposed acquirer, the assessment period shall be interrupted. The interruption shall not exceed 20 working days. Any further requests by the competent authorities for completion or clarification of the information shall be at their discretion but may not result in an interruption of the assessment period.

3. The competent authorities may extend the interruption referred to in the second subparagraph of paragraph 2 up to 30 working days if the proposed acquirer is:

(a) situated or regulated outside the Community; or

(b) a natural or legal person not subject to supervision under this Directive or Directives 85/611/EEC (*), 2002/83/EC (**), 2004/39/EC, 2005/68/EC (***) or 2006/48/EC (4)*.

4. If the competent authorities, upon completion of the assessment, decide to oppose the proposed acquisition, they shall, within two working days, and not exceeding the assessment period, inform the proposed acquirer in writing and provide the reasons for that decision. Subject to national law, an appropriate statement of the reasons for the decision may be made accessible to the public at the request of the proposed acquirer. This shall not prevent a Member State from allowing the competent authority to make such disclosure in the absence of a request by the proposed acquirer.

5. If the competent authorities do not oppose the proposed acquisition within the assessment period in writing, it shall be deemed to be approved.

6. The competent authorities may fix a maximum period for concluding the proposed acquisition and extend it where appropriate.

7. Member States may not impose requirements for the notification to and approval by the competent authorities of direct or indirect acquisitions of voting rights or capital that are more stringent than those set out in this Directive.

Article 15b

1. In assessing the notification provided for in Article 15 (1) and the information referred to in Article 15a(2), the competent authorities shall, in order to ensure the sound and prudent management of the insurance undertaking in which an acquisition is proposed, and having regard to the likely influence of the proposed acquirer on the insurance undertaking, appraise the suitability of the proposed acquirer and the financial soundness of the proposed acquisition against all of the following criteria:

(a) the reputation of the proposed acquirer;

(b) the reputation and experience of any person who will direct the business of the insurance undertaking as a result of the proposed acquisition;

(c) the financial soundness of the proposed acquirer, in particular in relation to the type of business pursued and envisaged in the insurance undertaking in which the acquisition is proposed;

(d) whether the insurance undertaking will be able to comply and continue to comply with the prudential requirements based on this Directive and, where applicable, other Directives, notably, Directives 73/

Figur 5.4

239/EEC, 98/78/EC (5)*, 2002/13/EC (6)* and 2002/87/EC (7)*, in particular, whether the group of which it will become a part has a structure that makes it possible to exercise effective supervision, effectively exchange information among the competent authorities and determine the allocation of responsibilities among the competent authorities;

- (e) whether there are reasonable grounds to suspect that, in connection with the proposed acquisition, money laundering or terrorist financing within the meaning of Article 1 of Directive 2005/60/EC (8)* is being or has been committed or attempted, or that the proposed acquisition could increase the risk thereof.

2. The competent authorities may oppose the proposed acquisition only if there are reasonable grounds for doing so on the basis of the criteria set out in paragraph 1 or if the information provided by the proposed acquirer is incomplete.

3. Member States shall neither impose any prior conditions in respect of the level of holding that must be acquired nor allow their competent authorities to examine the proposed acquisition in terms of the economic needs of the market.

4. Member States shall make publicly available a list specifying the information that is necessary to carry out the assessment and that must be provided to the competent authorities at the time of notification referred to in Article 15(1). The information required shall be proportionate and adapted to the nature of the proposed acquirer and the proposed acquisition. Member States shall not require information that is not relevant for a prudential assessment.

5. Notwithstanding Article 15a(1), (2) and (3), where two or more proposals to acquire or increase qualifying holdings in the same insurance undertaking have been notified to the competent authority, the latter shall treat the proposed acquirers in a non-discriminatory manner.

Article 15c

1. The relevant competent authorities shall work in full consultation with each other when carrying out the assessment if the proposed acquirer is one of the following:

- (a) a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or management company within the meaning of Article 1a, point 2 of Directive 85/611/EEC (hereinafter referred to as the "UCITS management company") authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed;
- (b) the parent undertaking of a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed; or

- (c) a natural or legal person controlling a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed.

2. The competent authorities shall, without undue delay, provide each other with any information which is essential or relevant for the assessment. In this regard, the competent authorities shall communicate to each other upon request all relevant information and shall communicate on their own initiative all essential information. A decision by the competent authority that has authorised the insurance undertaking in which the acquisition is proposed shall indicate any views or reservations expressed by the competent authority responsible for the proposed acquirer.

(*) Council Directive 85/611/EEC of 20 December 1985 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) (OJ L 375, 31.12.1985, p. 3). Directive as last amended by Directive 2005/1/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 79, 24.3.2005, p. 9).

(**) Directive 2002/83/EC of the European Parliament and of the Council of 5 November 2002 concerning life assurance (OJ L 345, 19.12.2002, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC.

(***) Directive 2005/68/EC of the European Parliament and of the Council of 16 November 2005 on reinsurance (OJ L 323, 9.12.2005, p. 1). Directive as amended by Directive 2007/44/EC.

(4)* Directive 2006/48/EC of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (recast) (OJ L 177, 30.6.2006, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC.

(5)* Directive 98/78/EC of the European Parliament and of the Council of 27 October 1998 on the supplementary supervision of insurance and reinsurance undertakings in an insurance or reinsurance group (OJ L 330, 5.12.1998, p. 1). Directive as last amended by Directive 2005/68/EC.

(6)* Directive 2002/13/EC of the European Parliament and of the Council of 5 March 2002 amending Council Directive 73/239/EEC as regards the solvency margin requirements for non-life insurance undertakings (OJ L 77, 20.3.2002, p. 17).

(7)* Directive 2002/87/EC of the European Parliament and of the Council of 16 December 2002 on the supplementary supervision of credit institutions, insurance undertakings and investment firms in a financial conglomerate (OJ L 35, 11.2.2003, p. 1). Directive as amended by Directive 2005/1/EC.

(8)* Directive 2005/60/EC of the European Parliament and of the Council of 26 October 2005 on the prevention of the use of financial system for the purpose of money laundering and terrorist financing (OJ L 309, 25.11.2005, p. 15).;

Figur 5.5

4. in Article 51, the following indent shall be added:

— adjustments of the criteria set out in Article 15b(1), in order to take account of future developments and to ensure the uniform application of this Directive.'

Article 2

Amendments to Directive 2002/83/EC

Directive 2002/83/EC is hereby amended as follows:

1. in Article 1, point (j), the second subparagraph shall be replaced by the following:

'For the purposes of this definition, in the context of Articles 8 and 15 and of the other levels of holding referred to in Article 15, the voting rights referred to in Articles 9 and 10 of Directive 2004/109/EC (*), as well as the conditions regarding aggregation thereof laid down in Article 12(4) and (5) of that Directive, shall be taken into account.

Member States shall not take into account voting rights or shares which investment firms or credit institutions may hold as a result of providing the underwriting of financial instruments and/or placing of financial instruments on a firm commitment basis included under point 6 of Section A of Annex I to Directive 2004/39/EC (**); provided that those rights are, on the one hand, not exercised or otherwise used to intervene in the management of the issuer and, on the other, disposed of within one year of acquisition.

(*) Directive 2004/109/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market (OJ L 390, 31.12.2004, p. 38).

(**) Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on markets in financial instruments (OJ L 145, 30.4.2004, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC (OJ L 247, 21.9.2007, p. 1).'

2. Article 15 shall be amended as follows:

- (a) Paragraph 1 shall be replaced by the following:

'1. Member States shall require any natural or legal person or such persons acting in concert (hereinafter referred to as the proposed acquirer), who have taken a decision either to acquire, directly or indirectly, a qualifying holding in an assurance undertaking or to further increase, directly or indirectly, such a qualifying holding in an assurance undertaking as a result of which the proportion of the voting rights or of the capital held would reach or exceed 20 %, 30 % or 50 % or so that the assurance undertaking would become its subsidiary (hereinafter referred to as the "proposed acquisition"), first to notify in writing the

competent authorities of the assurance undertaking in which they are seeking to acquire or increase a qualifying holding, indicating the size of the intended holding and relevant information, as referred to in Article 15b(4). Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3) (a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.'

- (b) Paragraph 1a shall be deleted;

- (c) Paragraph 2 shall be replaced by the following:

'2. Member States shall require any natural or legal person who has taken a decision to dispose, directly or indirectly, of a qualifying holding in an assurance undertaking first to notify in writing the competent authorities of the home Member State, indicating the size of his/her intended holding. Such a person shall likewise notify the competent authorities if he/she has taken a decision to reduce his/her qualifying holding so that the proportion of the voting rights or of the capital held would fall below 20 %, 30 % or 50 % or so that the assurance undertaking would cease to be his/her subsidiary. Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.'

3. the following Articles shall be inserted:

'Article 15a

Assessment period

1. The competent authorities shall, promptly and in any event within two working days following receipt of the notification required under Article 15(1), as well as following the possible subsequent receipt of the information referred to in paragraph 2 of this Article, acknowledge receipt thereof in writing to the proposed acquirer.

The competent authorities shall have a maximum of 60 working days as from the date of the written acknowledgement of receipt of the notification and all documents required by the Member State to be attached to the notification on the basis of the list referred to in Article 15b (4) (hereinafter referred to as the assessment period), to carry out the assessment provided for in Article 15b(1) (hereinafter referred to as the assessment).

The competent authorities shall inform the proposed acquirer of the date of the expiry of the assessment period at the time of acknowledging receipt.

2. The competent authorities may, during the assessment period, if necessary, and no later than on the fiftieth working day of the assessment period, request any further information that is necessary to complete the assessment. Such request shall be made in writing and shall specify the additional information needed.

Figur 5.6

For the period between the date of request for information by the competent authorities and the receipt of a response thereto by the proposed acquirer, the assessment period shall be interrupted. The interruption shall not exceed 20 working days. Any further requests by the competent authorities for completion or clarification of the information shall be at their discretion but may not result in an interruption of the assessment period.

3. The competent authorities may extend the interruption referred to in the second subparagraph of paragraph 2 up to 30 working days if the proposed acquirer is:

- (a) situated or regulated outside the Community; or
- (b) a natural or legal person not subject to supervision under this Directive or Directives 85/611/EEC (*), 92/49/EEC (**), 2004/39/EC, 2005/68/EC or 2006/48/EC (***) .

4. If the competent authorities, upon completion of the assessment, decide to oppose the proposed acquisition, they shall, within two working days, and not exceeding the assessment period, inform the proposed acquirer in writing and provide the reasons for that decision. Subject to national law, an appropriate statement of the reasons for the decision may be made accessible to the public at the request by the proposed acquirer. This shall not prevent a Member State from allowing the competent authority to make such disclosure in the absence of a request of the proposed acquirer.

5. If the competent authorities do not oppose the proposed acquisition within the assessment period in writing, it shall be deemed to be approved.

6. The competent authorities may fix a maximum period for concluding the proposed acquisition and extend it where appropriate.

7. Member States may not impose requirements for the notification to and approval by the competent authorities of direct or indirect acquisitions of voting rights or capital that are more stringent than those set out in this Directive.

Article 15b

Assessment

1. In assessing the notification provided for in Article 15 (1) and the information referred to in Article 15a(2), the competent authorities shall, in order to ensure the sound and prudent management of the assurance undertaking in which an acquisition is proposed, and having regard to the likely influence of the proposed acquirer on the assurance undertaking, appraise the suitability of the proposed acquirer and the financial soundness of the proposed acquisition against all of the following criteria:

- (a) the reputation of the proposed acquirer;

- (b) the reputation and experience of any person who will direct the business of the assurance undertaking as a result of the proposed acquisition;

- (c) the financial soundness of the proposed acquirer, in particular in relation to the type of business pursued and envisaged in the assurance undertaking in which the acquisition is proposed;

- (d) whether the assurance undertaking will be able to comply and continue to comply with the prudential requirements based on this Directive and, where applicable, other Directives, notably, Directives 98/78/EC (4)* and 2002/87/EC (5)*, in particular, whether the group of which it will become a part has a structure that makes it possible to exercise effective supervision, effectively exchange information among the competent authorities and determine the allocation of responsibilities among the competent authorities;

- (e) whether there are reasonable grounds to suspect that, in connection with the proposed acquisition, money laundering or terrorist financing within the meaning of Article 1 of Directive 2005/60/EC (6)* is being or has been committed or attempted, or that the proposed acquisition could increase the risk thereof.

2. The competent authorities may oppose the proposed acquisition only if there are reasonable grounds for doing so on the basis of the criteria set out in paragraph 1 or if the information provided by the proposed acquirer is incomplete.

3. Member States shall neither impose any prior conditions in respect of the level of holding that must be acquired nor allow their competent authorities to examine the proposed acquisition in terms of the economic needs of the market.

4. Member States shall make publicly available a list specifying the information that is necessary to carry out the assessment and that must be provided to the competent authorities at the time of notification referred to in Article 15(1). The information required shall be proportionate and adapted to the nature of the proposed acquirer and proposed acquisition. Member States shall not require information that is not relevant for a prudential assessment.

5. Notwithstanding Article 15a(1), (2) and (3), where two or more proposals to acquire or increase qualifying holdings in the same assurance undertaking have been notified to the competent authority, the latter shall treat the proposed acquirers in a non-discriminatory manner.

Figur 5.7

Article 15c

Acquisitions by regulated financial undertakings

1. The relevant competent authorities shall work in full consultation with each other when carrying out the assessment if the proposed acquirer is one of the following:

- (a) a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or management company within the meaning of Article 1a, point 2 of Directive 85/611/EEC (hereinafter referred to as the UCITS management company) authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed;
- (b) the parent undertaking of a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed; or
- (c) a natural or legal person controlling a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed.

2. The competent authorities shall, without undue delay, provide each other with any information which is essential or relevant for the assessment. In this regard, the competent authorities shall communicate to each other upon request all relevant information and shall communicate on their own initiative all essential information. A decision by the competent authority that has authorised the assurance undertaking in which the acquisition is proposed shall indicate any views or reservations expressed by the competent authority responsible for the proposed acquirer.

(*) Council Directive 85/611/EEC of 20 December 1985 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) (OJ L 375, 31.12.1985, p. 3). Directive as last amended by Directive 2005/1/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 79, 24.3.2005, p. 9).

(**) Council Directive 92/49/EEC of 18 June 1992 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to direct insurance other than life assurance (third non-life insurance Directive) (OJ L 228, 11.8.1992, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC.

(***) Directive 2006/48/EC of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (recast) (OJ L 177, 30.6.2006, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC.

(4)* Directive 98/78/EC of the European Parliament and of the Council of 27 October 1998 on the

supplementary supervision of insurance and reinsurance undertakings in an insurance or reinsurance group (OJ L 330, 5.12.1998, p. 1). Directive as last amended by Directive 2005/68/EC.

- (5)* Directive 2002/87/EC of the European Parliament and of the Council of 16 December 2002 on the supplementary supervision of credit institutions, insurance undertakings and investment firms in a financial conglomerate (OJ L 35, 11.2.2003, p. 1). Directive as amended by Directive 2005/1/EC.
- (6)* Directive 2005/60/EC of the European Parliament and of the Council of 26 October 2005 on the prevention of the use of financial system for the purpose of money laundering and terrorist financing (OJ L 309, 25.11.2005, p. 15).'

4. in Article 64, the following indent shall be added:

— adjustments of the criteria set out in Article 15b(1), in order to take account of future developments and to ensure the uniform application of this Directive.'

Article 3

Amendments to Directive 2004/39/EC

Directive 2004/39/EC is hereby amended as follows:

1. in Article 4(1), point (27) shall be replaced by the following:

'(27) "Qualifying holding" means any direct or indirect holding in an investment firm which represents 10 % or more of the capital or of the voting rights, as set out in Articles 9 and 10 of Directive 2004/109/EC (*), taking into account the conditions regarding aggregation thereof laid down in Article 12(4) and (5) of that Directive, or which makes it possible to exercise a significant influence over the management of the investment firm in which that holding subsists;

(*) Directive 2004/109/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market (OJ L 390, 31.12.2004, p. 38).'

2. in Article 10, paragraphs 3 and 4 shall be replaced by the following:

'3. Member States shall require any natural or legal person or such persons acting in concert (hereinafter referred to as the proposed acquirer), who have taken a decision either to acquire, directly or indirectly, a qualifying holding in an investment firm or to further increase, directly or indirectly, such a qualifying holding in an investment firm as a result of which the proportion of the voting rights or of the capital held would reach or exceed 20 %, 30 % or 50 % or so that the investment firm would become its subsidiary (hereinafter referred to as the proposed acquisition), first to notify in writing the competent authorities of the

Figur 5.8

investment firm in which they are seeking to acquire or increase a qualifying holding, indicating the size of the intended holding and relevant information, as referred to in Article 10b(4).

Member States shall require any natural or legal person who has taken a decision to dispose, directly or indirectly, of a qualifying holding in an investment firm first to notify in writing the competent authorities, indicating the size of the intended holding. Such a person shall likewise notify the competent authorities if he has taken a decision to reduce his qualifying holding so that the proportion of the voting rights or of the capital held would fall below 20 %, 30 % or 50 % or so that the investment firm would cease to be his subsidiary.

Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.

In determining whether the criteria for a qualifying holding referred to in this Article are fulfilled, Member States shall not take into account voting rights or shares which investment firms or credit institutions may hold as a result of providing the underwriting of financial instruments and/or placing of financial instruments on a firm commitment basis included under point 6 of Section A of Annex I, provided that those rights are, on the one hand, not exercised or otherwise used to intervene in the management of the issuer and, on the other, disposed of within one year of acquisition.

4. The relevant competent authorities shall work in full consultation with each other when carrying out the assessment provided for in Article 10b(1) (hereinafter referred to as the assessment) if the proposed acquirer is one of the following:

- (a) a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed;
- (b) the parent undertaking of a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed; or
- (c) a natural or legal person controlling a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed.

The competent authorities shall, without undue delay, provide each other with any information which is essential

or relevant for the assessment. In this regard, the competent authorities shall communicate to each other upon request all relevant information and shall communicate on their own initiative all essential information. A decision by the competent authority that has authorised the investment firm in which the acquisition is proposed shall indicate any views or reservations expressed by the competent authority responsible for the proposed acquirer.;

3. the following Articles shall be inserted:

'Article 10a

Assessment period

1. The competent authorities shall, promptly and in any event within two working days following receipt of the notification required under the first subparagraph of Article 10(3), as well as following the possible subsequent receipt of the information referred to in paragraph 2 of this Article, acknowledge receipt thereof in writing to the proposed acquirer.

The competent authorities shall have a maximum of sixty working days as from the date of the written acknowledgement of receipt of the notification and all documents required by the Member State to be attached to the notification on the basis of the list referred to in Article 10b (4) (hereinafter referred to as the assessment period), to carry out the assessment.

The competent authorities shall inform the proposed acquirer of the date of the expiry of the assessment period at the time of acknowledging receipt.

2. The competent authorities may, during the assessment period, if necessary, and no later than on the 50th working day of the assessment period, request any further information that is necessary to complete the assessment. Such request shall be made in writing and shall specify the additional information needed.

For the period between the date of request for information by the competent authorities and the receipt of a response thereto by the proposed acquirer, the assessment period shall be interrupted. The interruption shall not exceed 20 working days. Any further requests by the competent authorities for completion or clarification of the information shall be at their discretion but may not result in an interruption of the assessment period.

3. The competent authorities may extend the interruption referred to in the second subparagraph of paragraph 2 up to 30 working days if the proposed acquirer is:

- (a) situated or regulated outside the Community; or
- (b) a natural or legal person not subject to supervision under this Directive or Directives 85/611/EEC, 92/49/EEC (*), 2002/83/EC, 2005/68/EC (***) or 2006/48/EC (**).

Figur 5.9

4. If the competent authorities, upon completion of the assessment, decide to oppose the proposed acquisition, they shall, within two working days, and not exceeding the assessment period, inform the proposed acquirer in writing and provide the reasons for that decision. Subject to national law, an appropriate statement of the reasons for the decision may be made accessible to the public at the request of the proposed acquirer. This shall not prevent a Member State from allowing the competent authority to make such disclosure in the absence of a request by the proposed acquirer.

5. If the competent authorities do not oppose the proposed acquisition within the assessment period in writing, it shall be deemed to be approved.

6. The competent authorities may fix a maximum period for concluding the proposed acquisition and extend it where appropriate.

7. Member States may not impose requirements for the notification to and approval by the competent authorities of direct or indirect acquisitions of voting rights or capital that are more stringent than those set out in this Directive.

Article 10b

Assessment

1. In assessing the notification provided for in Article 10 (3) and the information referred to in Article 10a(2), the competent authorities shall, in order to ensure the sound and prudent management of the investment firm in which an acquisition is proposed, and having regard to the likely influence of the proposed acquirer on the investment firm, appraise the suitability of the proposed acquirer and the financial soundness of the proposed acquisition against all of the following criteria:

- (a) the reputation of the proposed acquirer;
- (b) the reputation and experience of any person who will direct the business of the investment firm as a result of the proposed acquisition;
- (c) the financial soundness of the proposed acquirer, in particular in relation to the type of business pursued and envisaged in the investment firm in which the acquisition is proposed;
- (d) whether the investment firm will be able to comply and continue to comply with the prudential requirements based on this Directive and, where applicable, other Directives, notably, Directives 2002/87/EC (4)* and 2006/49/EC (5)*, in particular, whether the group of which it will become a part has a structure that makes it possible to exercise effective supervision, effectively exchange information among the competent authorities and determine the allocation of responsibilities among the competent authorities;
- (e) whether there are reasonable grounds to suspect that, in connection with the proposed acquisition, money

laundering or terrorist financing within the meaning of Article 1 of Directive 2005/60/EC (6)* is being or has been committed or attempted, or that the proposed acquisition could increase the risk thereof.

In order to take account of future developments and to ensure the uniform application of this Directive, the Commission, acting in accordance with the procedure referred to in Article 64(2), may adopt implementing measures which adjust the criteria set out in the first subparagraph of this paragraph.

2. The competent authorities may oppose the proposed acquisition only if there are reasonable grounds for doing so on the basis of the criteria set out in paragraph 1 or if the information provided by the proposed acquirer is incomplete.

3. Member States shall neither impose any prior conditions in respect of the level of holding that must be acquired nor allow their competent authorities to examine the proposed acquisition in terms of the economic needs of the market.

4. Member States shall make publicly available a list specifying the information that is necessary to carry out the assessment and that must be provided to the competent authorities at the time of notification referred to in Article 10(3). The information required shall be proportionate and adapted to the nature of the proposed acquirer and the proposed acquisition. Member States shall not require information that is not relevant for a prudential assessment.

5. Notwithstanding Article 10a(1), (2) and (3), where two or more proposals to acquire or increase qualifying holdings in the same investment firm have been notified to the competent authority, the latter shall treat the proposed acquirers in a non-discriminatory manner.

(*) Council Directive 92/49/EEC of 18 June 1992 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to direct insurance other than life assurance (third non-life insurance Directive) (OJ L 228, 11.8.1992, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 247, 21.9.2007, p. 1).

(**) Directive 2005/68/EC of the European Parliament and of the Council of 16 November 2005 on reinsurance (OJ L 323, 9.12.2005, p. 1). Directive as amended by Directive 2007/44/EC.

(***) Directive 2006/48/EC of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (recast) (OJ L 177, 30.6.2006, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC.

(4)* Directive 2002/87/EC of the European Parliament and of the Council of 16 December 2002 on the supplementary supervision of credit institutions, insurance undertakings and investment firms in a

Figur 5.10

financial conglomerate (OJ L 35, 11.2.2003, p. 1). Directive as amended by Directive 2005/1/EC (OJ L 79, 24.3.2005, p. 9).

- (5)* Directive 2006/49/EC of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 on the capital adequacy of investment firms and credit institutions (recast) (OJ L 177, 30.6.2006, p. 201).
- (6)* Directive 2005/60/EC of the European Parliament and of the Council of 26 October 2005 on the prevention of the use of financial system for the purpose of money laundering and terrorist financing (OJ L 309, 25.11.2005, p. 15).'

Article 4

Amendments to Directive 2005/68/EC

Directive 2005/68/EC is hereby amended as follows:

1. in Article 2(2), the third subparagraph shall be replaced by the following:

'For the purposes of paragraph 1(j), in the context of Articles 12 and 19 to 23 and of the other levels of holding referred to in Article 19 to 23, the voting rights referred to in Articles 9 and 10 of Directive 2004/109/EC (*), as well as the conditions regarding aggregation thereof laid down in Article 12(4) and (5) of that Directive shall be taken into account.

Member States shall not take into account voting rights or shares which investment firms or credit institutions may hold as a result of providing the underwriting of financial instruments and/or placing of financial instruments on a firm commitment basis included under point 6 of Section A of Annex I to Directive 2004/39/EC, provided that those rights are, on the one hand, not exercised or otherwise used to intervene in the management of the issuer and, on the other, disposed of within one year of acquisition.

(*) Directive 2004/109/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market (OJ L 390, 31.12.2004, p. 38).'

2. Article 19 shall be replaced by the following:

Article 19

Acquisitions

1. Member States shall require any natural or legal person or such persons acting in concert (hereinafter referred to as the proposed acquirer), who have taken a decision either to acquire, directly or indirectly, a qualifying holding in a reinsurance undertaking or to further increase, directly or indirectly, such a qualifying holding in a reinsurance undertaking as a result of which the proportion of the voting rights or of the capital held would reach or exceed 20 %, 30 % or 50 % or so that the reinsurance undertaking would become its subsidiary (hereinafter referred to as the

proposed acquisition), first to notify in writing the competent authorities of the reinsurance undertaking in which they are seeking to acquire or increase a qualifying holding, indicating the size of the intended holding and relevant information, as referred to in Article 19a(4). Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.

2. The competent authorities shall, promptly and in any event within two working days following receipt of the notification, as well as following the possible subsequent receipt of the information referred to in paragraph 3, acknowledge receipt thereof in writing to the proposed acquirer.

The competent authorities shall have a maximum of 60 working days as from the date of the written acknowledgement of receipt of the notification and all documents required by the Member State to be attached to the notification on the basis of the list referred to in Article 19a(4) (hereinafter referred to as the assessment period), to carry out the assessment provided for in Article 19a(1) (hereinafter referred to as the assessment).

The competent authorities shall inform the proposed acquirer of the date of the expiry of the assessment period at the time of acknowledging receipt.

3. The competent authorities may, during the assessment period, if necessary, and no later than on the 50th working day of the assessment period, request any further information that is necessary to complete the assessment. Such request shall be made in writing and shall specify the additional information needed.

For the period between the date of request for information by the competent authorities and the receipt of a response thereto by the proposed acquirer, the assessment period shall be interrupted. The interruption shall not exceed 20 working days. Any further requests by the competent authorities for completion or clarification of the information shall be at their discretion but may not result in an interruption of the assessment period.

4. The competent authorities may extend the interruption referred to in the second subparagraph of paragraph 3 up to 30 working days if the proposed acquirer is:

- (a) situated or regulated outside the Community; or
- (b) a natural or legal person not subject to supervision under this Directive or Directives 85/611/EEC (*), 92/49/EEC, 2002/83/EC, 2004/39/EC or 2006/48/EC (**).

5. If the competent authorities, upon completion of the assessment, decide to oppose the proposed acquisition, they shall, within two working days, and not exceeding the assessment period, inform the proposed acquirer in writing and provide the reasons for that decision. Subject to

Figur 5.11

national law, an appropriate statement of the reasons for the decision may be made accessible to the public at the request of the proposed acquirer. This shall not prevent a Member State from allowing the competent authority to make such disclosure in the absence of a request by the proposed acquirer.

6. If the competent authorities do not oppose the proposed acquisition within the assessment period in writing, it shall be deemed to be approved.

7. The competent authorities may fix a maximum period for concluding the proposed acquisition and extend it where appropriate.

8. Member States may not impose requirements for notification to and approval by the competent authorities of direct or indirect acquisitions of voting rights or capital that are more stringent than those set out in this Directive.

(*) Council Directive 85/611/EEC of 20 December 1985 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) (OJ L 375, 31.12.1985, p. 3). Directive as last amended by Directive 2005/1/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 79, 24.3.2005, p. 9).

(**) Directive 2006/48/EC of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (recast) (OJ L 177, 30.6.2006, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC.'

3. the following Article shall be inserted:

'Article 19a

Assessment

1. In assessing the notification provided for in Article 19 (1) and the information referred to in Article 19(3), the competent authorities shall, in order to ensure the sound and prudent management of the reinsurance undertaking in which an acquisition is proposed, and having regard to the likely influence of the proposed acquirer on the reinsurance undertaking, appraise the suitability of the proposed acquirer and the financial soundness of the proposed acquisition against all of the following criteria:

- (a) the reputation of the proposed acquirer;
- (b) the reputation and experience of any person who will direct the business of the reinsurance undertaking as a result of the proposed acquisition;
- (c) the financial soundness of the proposed acquirer, in particular in relation to the type of business pursued

and envisaged in the reinsurance undertaking in which the acquisition is proposed;

- (d) whether the reinsurance undertaking will be able to comply and continue to comply with the prudential requirements based on this Directive and, where applicable, other Directives, notably, Directives 98/78/EC and 2002/87/EC, in particular, whether the group of which it will become a part has a structure that makes it possible to exercise effective supervision, effectively exchange information among the competent authorities and determine the allocation of responsibilities among the competent authorities;
- (e) whether there are reasonable grounds to suspect that, in connection with the proposed acquisition, money laundering or terrorist financing within the meaning of Article 1 of Directive 2005/60/EC (*) is being or has been committed or attempted, or that the proposed acquisition could increase the risk thereof.

2. The competent authorities may oppose the proposed acquisition only if there are reasonable grounds for doing so on the basis of the criteria set out in paragraph 1 or if the information provided by the proposed acquirer is incomplete.

3. Member States shall neither impose any prior conditions in respect of the level of holding that must be acquired nor allow their competent authorities to examine the proposed acquisition in terms of the economic needs of the market.

4. Member States shall make publicly available a list specifying the information that is necessary to carry out the assessment and that must be provided to the competent authorities at the time of notification referred to in Article 19(1). The information required shall be proportionate and adapted to the nature of the proposed acquirer and the proposed acquisition. Member States shall not require information that is not relevant for a prudential assessment.

5. Notwithstanding Article 19(2), (3) and (4), where two or more proposals to acquire or increase qualifying holdings in the same reinsurance undertaking have been notified to the competent authority, the latter shall treat the proposed acquirers in a non-discriminatory manner.

(*) Directive 2005/60/EC of the European Parliament and of the Council of 26 October 2005 on the prevention of the use of financial system for the purpose of money laundering and terrorist financing (OJ L 309, 25.11.2005, p. 15).'

Figur 5.12

4. Article 20 shall be replaced by the following:	<i>Article 5</i>
<i>'Article 20</i>	Amendments to Directive 2006/48/EC
Acquisitions by regulated financial undertakings	Directive 2006/48/EC is hereby amended as follows:
1. The relevant competent authorities shall work in full consultation with each other when carrying out the assessment if the proposed acquirer is one of the following:	1. in Article 12(1), the second subparagraph shall be replaced by the following:
(a) a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or management company within the meaning of Article 1a, point 2 of Directive 85/611/EEC (hereinafter referred to as the UCITS management company) authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed;	'In determining whether the criteria for a qualifying holding in the context of this Article are fulfilled, the voting rights referred to in Articles 9 and 10 of Directive 2004/109/EC (*), as well as the conditions regarding aggregation thereof laid down in Article 12(4) and (5) of that Directive shall be taken into account.
(b) the parent undertaking of a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed; or	Member States shall not take into account voting rights or shares which investment firms or credit institutions may hold as a result of providing the underwriting of financial instruments and/or placing of financial instruments on a firm commitment basis included under point 6 of Section A of Annex I to Directive 2004/39/EC (**), provided that those rights are, on the one hand, not exercised or otherwise used to intervene in the management of the issuer and, on the other, disposed of within one year of acquisition.
(c) a natural or legal person controlling a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed.	(*) Directive 2004/109/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market (OJ L 390, 31.12.2004, p. 38).
2. The competent authorities shall, without undue delay, provide each other with any information which is essential or relevant for the assessment. In this regard, the competent authorities shall communicate to each other upon request all relevant information and shall communicate on their own initiative all essential information. A decision by the competent authority that has authorised the reinsurance undertaking in which the acquisition is proposed shall indicate any views or reservations expressed by the competent authority responsible for the proposed acquirer.;	(**) Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on markets in financial instruments (OJ L 145, 30.4.2004, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC (OJ L 247, 21.9.2007, p. 1)
5. in Article 21, the second paragraph shall be replaced by the following:	2. Article 19 shall be replaced by the following:
'Such a person shall likewise notify the competent authorities if he has taken a decision to reduce his qualifying holding so that the proportion of the voting rights or of the capital held would fall below 20 %, 30 % or 50 % or so that the reinsurance undertaking would cease to be his subsidiary. Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.;	<i>'Article 19</i>
6. in Article 56, the following point shall be added:	1. Member States shall require any natural or legal person or such persons acting in concert (hereinafter referred to as the proposed acquirer), who have taken a decision either to acquire, directly or indirectly, a qualifying holding in a credit institution or to further increase, directly or indirectly, such a qualifying holding in a credit institution as a result of which the proportion of the voting rights or of the capital held would reach or exceed 20 %, 30 % or 50 % or so that the credit institution would become its subsidiary (hereinafter referred to as the proposed acquisition), first to notify in writing the competent authorities of the credit institution in which they are seeking to acquire or increase a qualifying holding, indicating the size of the intended holding and relevant information, as referred to in Article 19a(4). Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.
'(f) adjustments of the criteria set out in Article 19a(1), in order to take account of future developments and to ensure the uniform application of this Directive.'	

Figur 5.13

2. The competent authorities shall, promptly and in any event within two working days following receipt of the notification, as well as following the possible subsequent receipt of the information referred to in paragraph 3, acknowledge receipt thereof in writing to the proposed acquirer.

The competent authorities shall have a maximum of sixty working days as from the date of the written acknowledgement of receipt of the notification and all documents required by the Member State to be attached to the notification on the basis of the list referred to in Article 19a (4) (hereinafter referred to as the assessment period), to carry out the assessment provided for in Article 19a(1) (hereinafter referred to as the assessment).

The competent authorities shall inform the proposed acquirer of the date of the expiry of the assessment period at the time of acknowledging receipt.

3. The competent authorities may, during the assessment period, if necessary, and no later than on the 50th working day of the assessment period, request any further information that is necessary to complete the assessment. Such request shall be made in writing and shall specify the additional information needed.

For the period between the date of request for information by the competent authorities and the receipt of a response thereto by the proposed acquirer, the assessment period shall be interrupted. The interruption shall not exceed 20 working days. Any further requests by the competent authorities for completion or clarification of the information shall be at their discretion but may not result in an interruption of the assessment period.

4. The competent authorities may extend the interruption referred to in the second subparagraph of paragraph 3 up to thirty working days if the proposed acquirer is:

- (a) situated or regulated outside the Community; or
- (b) a natural or legal person not subject to supervision under this Directive or Directives 85/611/EEC (*), 92/49/EEC (**), 2002/83/EC (***) , 2004/39/EC or 2005/68/EC (4)*.

5. If the competent authorities, upon completion of the assessment, decide to oppose the proposed acquisition, they shall, within two working days, and not exceeding the assessment period, inform the proposed acquirer in writing and provide the reasons for that decision. Subject to national law, an appropriate statement of the reasons for the decision may be made accessible to the public at the request of the proposed acquirer. This shall not prevent a Member State from allowing the competent authority to make such disclosure in the absence of a request by the proposed acquirer.

6. If the competent authorities do not oppose the proposed acquisition within the assessment period in writing, it shall be deemed to be approved.

7. The competent authorities may fix a maximum period for concluding the proposed acquisition and extend it where appropriate.

8. Member States may not impose requirements for notification to and approval by the competent authorities of direct or indirect acquisitions of voting rights or capital that are more stringent than those set out in this Directive.

(*) Council Directive 85/611/EEC of 20 December 1985 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) (OJ L 375, 31.12.1985, p. 3). Directive as last amended by Directive 2005/1/EC.

(**) Council Directive 92/49/EEC of 18 June 1992 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to direct insurance other than life assurance (third non-life insurance Directive) (OJ L 228, 11.8.1992, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC.

(***) Directive 2002/83/EC of the European Parliament and of the Council of 5 November 2002 concerning life assurance (OJ L 345, 19.12.2002, p. 1). Directive as last amended by Directive 2007/44/EC.

(4)* Directive 2005/68/EC of the European Parliament and of the Council of 16 November 2005 on reinsurance (OJ L 323, 9.12.2005, p. 1). Directive as amended by Directive 2007/44/EC;

3. the following Articles shall be inserted:

'Article 19a

1. In assessing the notification provided for in Article 19 (1) and the information referred to in Article 19(3), the competent authorities shall, in order to ensure the sound and prudent management of the credit institution in which an acquisition is proposed, and having regard to the likely influence of the proposed acquirer on the credit institution, appraise the suitability of the proposed acquirer and the financial soundness of the proposed acquisition against all of the following criteria:

- (a) the reputation of the proposed acquirer;
- (b) the reputation and experience of any person who will direct the business of the credit institution as a result of the proposed acquisition;
- (c) the financial soundness of the proposed acquirer, in particular in relation to the type of business pursued and envisaged in the credit institution in which the acquisition is proposed;
- (d) whether the credit institution will be able to comply and continue to comply with the prudential requirements based on this Directive and, where applicable,

Figur 5.14

<p>other Directives, notably, Directives 2000/46/EC, 2002/87/EC and 2006/49/EC, in particular, whether the group of which it will become a part has a structure that makes it possible to exercise effective supervision, effectively exchange information among the competent authorities and determine the allocation of responsibilities among the competent authorities;</p> <p>(e) whether there are reasonable grounds to suspect that, in connection with the proposed acquisition, money laundering or terrorist financing within the meaning of Article 1 of Directive 2005/60/EC (*) is being or has been committed or attempted, or that the proposed acquisition could increase the risk thereof.</p> <p>2. The competent authorities may oppose the proposed acquisition only if there are reasonable grounds for doing so on the basis of the criteria set out in paragraph 1 or if the information provided by the proposed acquirer is incomplete.</p> <p>3. Member States shall neither impose any prior conditions in respect of the level of holding that must be acquired nor allow their competent authorities to examine the proposed acquisition in terms of the economic needs of the market.</p> <p>4. Member States shall make publicly available a list specifying the information that is necessary to carry out the assessment and that must be provided to the competent authorities at the time of notification referred to in Article 19(1). The information required shall be proportionate and adapted to the nature of the proposed acquirer and the proposed acquisition. Member States shall not require information that is not relevant for a prudential assessment.</p> <p>5. Notwithstanding Article 19(2), (3) and (4), where two or more proposals to acquire or increase qualifying holdings in the same credit institution have been notified to the competent authority, the latter shall treat the proposed acquirers in a non-discriminatory manner.</p>	<p>State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed; or</p> <p>(c) a natural or legal person controlling a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed.</p> <p>2. The competent authorities shall, without undue delay, provide each other with any information which is essential or relevant for the assessment. In this regard, the competent authorities shall communicate to each other upon request all relevant information and shall communicate on their own initiative all essential information. A decision by the competent authority that has authorised the credit institution in which the acquisition is proposed shall indicate any views or reservations expressed by the competent authority responsible for the proposed acquirer.</p> <p>(*) Directive 2005/60/EC of the European Parliament and of the Council of 26 October 2005 on the prevention of the use of financial system for the purpose of money laundering and terrorist financing (OJ L 309, 25.11.2005, p. 15).'</p> <p>4. Article 20 shall be replaced by the following:</p>
<p><i>Article 19b</i></p> <p>1. The relevant competent authorities shall work in full consultation with each other when carrying out the assessment if the proposed acquirer is one of the following:</p> <p>(a) a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or management company within the meaning of Article 1a, point 2 of Directive 85/611/EEC (hereinafter referred to as the UCITS management company) authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed;</p> <p>(b) the parent undertaking of a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member</p>	<p><i>Article 20</i></p> <p>The Member States shall require any natural or legal person who has taken a decision to dispose, directly or indirectly, of a qualifying holding in a credit institution first to notify in writing the competent authorities, indicating the size of his intended holding. Such a person shall likewise notify the competent authorities if he has taken a decision to reduce his qualifying holding so that the proportion of the voting rights or of the capital held would fall below 20 %, 30 % or 50 % or so that the credit institution would cease to be his subsidiary. Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.;</p> <p>5. Article 21(3) shall be replaced by the following:</p> <p>'3. In determining whether the criteria for a qualifying holding in the context of Articles 19 and 20 and this Article are fulfilled, the voting rights referred to in Articles 9 and 10 of Directive 2004/109/EC, as well as the conditions regarding aggregation thereof laid down in Article 12(4) and (5) of that Directive, shall be taken into account.</p> <p>In determining whether the criteria for a qualifying holding referred to in this Article are fulfilled, Member States shall not take into account voting rights or shares which investment firms or credit institutions may hold as a result of providing the underwriting of financial instruments and/or placing of financial instruments on a firm commitment basis included under point 6 of Section A of Annex I to</p>

Figur 5.15

Directive 2004/39/EC, provided that those rights are, on the one hand, not exercised or otherwise used to intervene in the management of the issuer and, on the other, disposed of within one year of acquisition.;

6. in Article 150(2), the following point shall be added:

'(f) adjustments of the criteria set out in Article 19a(1), in order to take account of future developments and to ensure the uniform application of this Directive.'

Article 6

Review

By 21 March 2011, the Commission shall, in cooperation with the Member States, review the application of this Directive and submit a report to the European Parliament and the Council, together with any appropriate proposals.

Article 7

Transposition

1. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive before 21 March 2009. They shall forthwith inform the Commission thereof.

When Member States adopt these measures, they shall contain a reference to this Directive or shall be accompanied by such reference on the occasion of their official publication. The methods of making such reference shall be laid down by Member States.

2. Member States shall communicate to the Commission the text of the main provisions of national law which they adopt in the field covered by this Directive.

Article 8

Entry into force

1. This Directive shall enter into force on the day of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

2. The assessment procedure applied to proposed acquisitions for which notifications referred to in Articles 1(2), 2(2), 3(2), 4(2) and 5(2) have been submitted to the competent authorities prior to the entry into force of the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive, shall be carried out in accordance with the national law of the Member States in force at the time of notification.

Article 9

Addressees

This Directive is addressed to the Member States.

Done at Strasbourg, 5 September 2007.

For the European Parliament

The President

H.-G. PÖTTERING

For the Council

The President

M. LOBO ANTUNES

Figur 5.16

Vedlegg 6

Direktiv 2007/44/EF – dansk udgave

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2007/44/EF

af 5. september 2007

om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) ⁽⁷⁾ regulerer de situationer, hvor en fysisk eller juridisk person påtænker at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, et forsikrings- eller genforsikringselskab eller et investeringselskab.

(2) I disse retlige rammer er ikke hidtil fastsat hverken detaljerede kriterier for tilsynsmæssig vurdering af den påtænkte erhvervelse eller en procedure for anvendelsen af dem. Der er behov for en præcisering af kriterierne og processen i forbindelse med tilsynsmæssig vurdering for at tilvejebringe den nødvendige retssikkerhed, klarhed og forudsigelighed med hensyn til vurderingsprocessen samt med hensyn til resultaterne heraf.

(3) De kompetente myndigheds rolle både i indenlandske og grænseoverskridende sager bør være at foretage en tilsynsmæssig vurdering inden for rammerne af en klar og gennemsigtig procedure og på grundlag af et begrænset antal klare vurderingskriterier, der udelukkende er af tilsynsmæssig karakter. Det er derfor nødvendigt at fastsætte kriterier for den tilsynsmæssige vurdering af aktionærerne og ledelsen i forhold til en påtænkt erhvervelse og en klar procedure for anvendelsen af dem. Dette direktiv forebygger enhver omgåelse af de oprindelige betingelser for tilladelse til at erhverve en kvalificeret deltagelse i det institut, der er mål for opkøbet. Dette direktiv bør ikke hindre de kompetente myndigheder i at tage hensyn til tilsagn, som den påtænkte erhverver har givet om opfyldelse af tilsynskrav i henhold til vurderings-

⁽¹⁾ EUT C 93 af 27.4.2007, s. 22.

⁽²⁾ EUT C 27 af 7.2.2007, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.3.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.6.2007.

⁽⁴⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1. Senest ændret ved Rådets direktiv 2006/101/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 238).

⁽⁶⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/31/EF (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 60).

⁽⁷⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1. Ændret ved Kommissionens direktiv 2007/18/EF (EUT L 87 af 28.3.2007, s. 9).

Figur 6.1

Kilde: 21.9.2007 DA Den Europæiske Unions Tidende L 247

kriterierne i dette direktiv, forudsat at den påtænkte erhververs rettigheder i henhold til dette direktiv ikke berøres heraf.

- (4) Den tilsynsmæssige vurdering af en påtænkt erhvervelse bør ikke på nogen måde suspendere eller afløse kravene om løbende tilsyn og andre relevante bestemmelser, som det institut, der er mål for opkøbet, har været underlagt, siden det modtog sin første tilladelse.
- (5) Dette direktiv bør ikke forhindre markedsdeltagerne i at operere effektivt på værdipapirmarkedet. Omfanget af de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere en påtænkt erhvervelse, og vurderingen af, om de forskellige kriterier er opfyldt, bør derfor stå i rimeligt forhold bl.a. til den påtænkte erhververs deltagelse i ledelsen af det institut, hvori erhvervelsen påtænkes. De kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med god forvaltningsskik afslutte deres vurdering hurtigst muligt og orientere den påtænkte erhverver, også i tilfælde af en positiv vurdering, og i hvert fald hvis den påtænkte erhverver anmoder herom.
- (6) For markeder, som bliver mere og mere integrerede, og hvor koncernstrukturer kan brede sig over forskellige medlemsstater, underkastes erhvervelsen af en kvalificeret deltagelse vurdering i en række medlemsstater. Det er derfor helt afgørende at sikre størst mulig harmonisering i hele fællesskabet af proceduren og de tilsynsmæssige vurderinger, uden at medlemsstaterne fastsætter strengere regler. Tærsklerne for underretning om en påtænkt erhvervelse eller en afhændelse af en kvalificeret deltagelse, vurderingsproceduren, listen over vurderingskriterier og andre bestemmelser i dette direktiv, som skal anvendes på den tilsynsmæssige vurdering af påtænkte erhvervelser, bør derfor harmoniseres i størst muligt omfang. Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at foreskrive, at de kompetente myndigheder underrettes om erhvervelse af kapitalandele under tærsklerne i dette direktiv, når højst én yderligere tærskel under 10 % i den forbindelse kræves af en medlemsstat. Det bør heller ikke forhindre de kompetente myndigheder i at fastsætte generelle retningslinjer for, hvornår sådanne kapitalandele anses for at resultere i betydelig indflydelse.
- (7) For at sikre klarhed og forudsigelighed i vurderingsproceduren bør der derfor være en begrænset maksimumsperiode for afslutning af den tilsynsmæssige vurdering. I løbet af vurderingsproceduren bør de kompetente myndigheder kun kunne afbryde denne periode én gang og kun med henblik på at tilvejebringe yderligere oplysninger, og derefter bør myndighederne under alle omstændigheder afslutte vurderingen inden for den maksimale vurderingsperiode. Dette bør ikke forhindre de kompetente myndigheder i at anmode om yderligere præciseringer, selv efter den periode, der fastsættes for at tilvejebringe de ønskede oplysninger, eller i at give den påtænkte erhverver mulighed for at fremlægge supplerende oplysninger på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af den maksimale vurderingsperiode, forudsat at denne periode ikke overskrides. Det bør heller ikke forhindre de kompetente myndigheder i at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af den maksimale vurderingsperiode, hvis det er relevant. Der vil således være tale om et egentligt samarbejde mellem den påtænkte erhverver og de kompetente myndigheder under hele vurderingsperioden. Der kan også indledes regelmæssig kontakt mellem den påtænkte erhverver og den kompetente myndighed for det regulerede institut, hvori der påtænkes en erhvervelse, forud for en formel underretning. Et sådant samarbejde bør indebære en reel indsats for at bistå hinanden, så f.eks. uventede anmodninger om oplysninger eller fremlæggelse af oplysninger på et sent tidspunkt i vurderingsperioden kan undgås.
- (8) I forbindelse med den tilsynsmæssige vurdering indebærer kriteriet om den påtænkte erhververs omdømme en fastlæggelse af, om der hersker tvivl om den påtænkte erhververs integritet og faglige kompetence, og om denne tvivl er velbegrundet. En sådan tvivl kan f.eks. opstå som følge af tidligere erhvervsmæssig adfærd. Vurderingen af omdømmet er særlig relevant, hvis den påtænkte erhverver er en ikke-reguleret virksomhed, men bør lettes, hvis erhververen er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn inden for EU.
- (9) En liste, der fastlægges af medlemsstaten, bør indeholde de oplysninger, der kan anmodes om med henblik på vurderinger, i nøje overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i dette direktiv. Oplysningerne bør stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter arten af den påtænkte erhvervelse, navnlig hvis den påtænkte erhverver er en ikke-reguleret virksomhed eller er etableret i et tredjeland. Der bør også åbnes mulighed for i begrundede tilfælde at anmode om mindre omfattende oplysninger.
- (10) Det er yderst vigtigt, at de kompetente myndigheder arbejder tæt sammen i forbindelse med vurderingen af egnetheden af en påtænkt erhverver, når denne er et reguleret institut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor. Selv om det betragtes som hensigtsmæssigt, at ansvaret for den endelige afgørelse vedrørende den tilsynsmæssige vurdering forbliver hos den kompetente myndighed, der har ansvaret for tilsynet med det institut, hvori der søges en erhvervelse, bør denne kompetente myndighed tage fuldt hensyn til, hvad den kompetente myndighed med ansvar for tilsynet med den påtænkte erhverver, især med hensyn til de vurderingskriterier, der knytter sig direkte til den påtænkte erhverver.
- (11) Kommissionen bør i overensstemmelse med de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i traktaten, kunne overvåge anvendelsen af bestemmelserne om den tilsynsmæssige vurdering af erhvervelser, så den kan udføre de opgaver, den er pålagt med hensyn til håndhævelsen af fællesskabsretten. Under henvisning til traktatens artikel 296 bør medlemsstaterne samarbejde med Kommissionen ved, når vurderingsproceduren er afsluttet, at sende Kommissionen oplysninger om de tilsynsmæssige vurderinger, som deres kompetente myndigheder foretager, når Kommissionens eneste formål med at anmode om disse oplysninger er at fastslå, om medlemsstaterne har undladt at opfylde deres forpligtelser i henhold til dette direktiv.

Figur 6.2

(12) Det kan i fremtiden blive nødvendigt at tilpasse vurderingskriterierne for at tage højde for markedsudviklingen og behovet for at sikre en ensartet anvendelse i hele Fællesskabet. Sådanne tekniske tilpasninger bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(13) Målet for dette direktiv, nemlig indførelse af harmoniserede procedureregler og vurderingskriterier i hele Fællesskabet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(14) Fællesskabet ønsker at holde sine finansielle markeder åbne for resten af verden og således bidrage til at forøge liberaliseringen af alle finansielle markeder i tredjelande. Det vil være fordelagtigt for alle markedsdeltagere at få lige adgang til investeringer på verdensplan. Medlemsstaterne bør til Kommissionen indberette tilfælde, hvor Fællesskabets kreditinstitutter, investeringsselskaber, andre finansinstitutter eller forsikringsselskaber, der erhverver kreditinstitutter, investeringsselskaber, andre finansinstitutter eller forsikringsselskaber i tredjelande, ikke behandles på samme måde som landets egne erhververe og møder større hindringer. Kommissionen bør foreslå foranstaltninger for at imødegå sådanne tilfælde eller tage dem op i et passende forum.

(15) I henhold til punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽²⁾ tilskyndes medlemsstaterne til både i egen og i Fællesskabets interesse at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og de nationale gennemførelsesforanstaltninger.

(16) Direktiv 92/49/EØF, 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 92/49/EØF

I direktiv 92/49/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, litra g), andet afsnit, affattes således:

»Ved anvendelsen af denne definition i forbindelse med artikel 8 og 15 samt de andre niveauer for deltagelse, der er omhandlet i artikel 15, tages de stemmerettigheder, der er

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF (*) samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF (**), forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).«

2) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et forsikringsselskab eller direkte eller indirekte yderligere at forøge sådan en kvalificeret deltagelse i et forsikringsselskab med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at forsikringsselskabet derved bliver vedkommendes datterselskab, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det forsikringsselskab, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 15b, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.«

b) Stk. 1a udgår.

c) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et forsikringsselskab, forinden skriftligt

skal underrette hjemlandets kompetente myndigheter herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis vedkommende har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at forsikringselskabet derved ophører med at være vedkommendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.»

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 15a

1. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af den i artikel 15, stk. 1, omhandlede underretning eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i stk. 2 i denne artikel omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af den i artikel 15b, stk. 4, omhandlede liste (i det følgende benævnt »vurderingsperioden«), til at foretage den i artikel 15b, stk. 1, omhandlede vurdering (i det følgende benævnt »vurderingen«).

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

2. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheders side om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

3. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 2, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er:

- a) placeret eller er omfattet af lovgivning uden for Fællesskabet, eller

- b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 85/611/EØF (*), 2002/83/EF (**), 2004/39/EF, 2005/68/EF (***) eller 2006/48/EF (4)*.

4. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og begrunde denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

5. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

6. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

7. Medlemsstaterne må ikke indføre krav vedrørende underretning af de kompetente myndigheder om eller de kompetente myndigheders godkendelse af direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

Artikel 15b

1. Ved vurderingen af den i artikel 15, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 15a, stk. 2, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det forsikringsselskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på forsikringsselskabet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhververs finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme
- b) omdømmet og erfaringen hos den person, som vil lede forsikringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning især i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det forsikringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes
- d) om forsikringsselskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig

Figur 6.4

direktiv 73/239/EØF, 98/78/EF (5)*, 2002/13/EF (6)* og 2002/87/EF (7)*, navnlig om den konsern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder

- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2005/60/EF (8)*, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede deltagelser i det samme forsikringselskab, skal den uanset artikel 15a, stk. 1, 2 og 3, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 15c

1. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden, når vurderingen foretages, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF, (i det følgende benævnt »administrationsselskab for et investeringsinstitut«), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationsselskab

for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller

- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

2. De kompetente myndigheder udveksler uden unødigt forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det forsikringselskab, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

(*) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1). Ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(4)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(5)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2005/68/EF.

(6)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF for så vidt angår krav til solvensmargenen for skadesforsikringselskaber (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 17).

(7)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringselskaber i et finansielt konglomerat (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1). Ændret ved direktiv 2005/1/EF.

(8)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).*

Figur 6.5

4) I artikkel 51 indsættes følgende led:

- tilpasning af de i artikkel 15b, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage højde for den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.»

Artikel 2

Ændring af direktiv 2002/83/EF

I direktiv 2002/83/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, litra j), andet afsnit, affattes således:

»Ved anvendelsen af denne definition i forbindelse med artikel 8 og 15 samt de andre niveauer for deltagelse, der er omhandlet i artikkel 15, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikkel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF (*) samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikkel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF (**), forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).«

2) I artikkel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et forsikringsselskab eller direkte eller indirekte yderligere at forøge en sådan kvalificeret deltagelse i et forsikringsselskab med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at forsikringsselskabet derved bliver vedkommendes datterselskab, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det forsikringsselskab, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der

er omhandlet i artikkel 15b, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikkel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.»

b) Stk. 1a udgår.

c) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et forsikringsselskab, forinden skriftligt skal underrette hjemlandets kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis vedkommende har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at forsikringsselskabet derved ophører med at være vedkommendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikkel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.»

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 15a

Vurderingsperiode

1. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af den i artikkel 15, stk. 1, omhandlede underretning eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i stk. 2 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikkel 15b, stk. 4, (i det følgende benævnt »vurderingsperioden«), til at foretage den i artikkel 15b, stk. 1, omhandlede vurdering (i det følgende benævnt »vurderingen«).

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

2. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

Figur 6.6

I perioden mellom de kompetente myndigheters anmodning om opplysninger og mottagelsen av svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbeidsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheters side om at supplere eller presisere opplysningene afhenger av de kompetente myndigheters skøn, men må ikke medføre en afbrydelse av vurderingsperioden.

3. De kompetente myndigheter kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 2, afsnit 2, i indtil tredivetredde arbeidsdage, hvis den påtænkte erhverver er:

- a) placeret eller er omfattet av lovgivning uten for Fællesskabet, eller
- b) er en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør av dette direktiv eller direktiv 85/611/EØF (*), 92/49/EØF (**), 2004/39/EF, 2005/68/EF eller 2006/48/EF (***).

4. Beslutter de kompetente myndigheter etter avslutningen av deres vurdering at gjøre innsigelse mot den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbeidsdage og uten at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftlig herom og angive begrunnelsen for denne beslutning. Med forbehold av den nasjonale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrunnelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i å la den kompetente myndighet offentliggøre en sådan begrunnelse, uten at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

5. Gjør de kompetente myndigheter ikke i løbet av vurderingsperioden skriftlig innsigelse mot den påtænkte erhvervelse, anses den for å være godkjent.

6. De kompetente myndigheter kan fastsette en maksimumsperiode for avslutningen av den påtænkte erhvervelse og om nødvendig forlænge denne.

7. Medlemsstatene må ikke indføre krav om underretning av de kompetente myndigheter eller de kompetente myndigheters godkjenning vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse av stemmerettigheter eller kapitalandeler, der er strengere end kravene i dette direktiv.

Artikel 15b

Vurdering

1. Ved vurderingen av den i artikkel 15, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikkel 15a, stk. 2, omhandlede opplysninger vurderer de kompetente myndigheter for å sikre en sund og forsiktig forvaltning av det forsikringsselskap, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sannsynlige indflydelse på forsikringsselskapet den påtænkte erhververs egnethet og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhet i forhold til alle de følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme

- b) omdømmet og erfaringen hos den person, som kommer til å lede forsikringsselskapet som følge av den påtænkte erhvervelse

- c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, især i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det forsikringsselskap, hvori erhvervelsen påtænkes

- d) om forsikringsselskapet vil kunne overholde og fortsatte med å overholde tilsynskravene på grunnlag av dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 98/78/EF (4)* og 2002/87/EF (5)*, navnlig om den konsern, som selskapet kommer til å inngå i, har en struktur, der gjør det mulig å gjennomføre et effektivt tilsyn og en effektiv utveksling av opplysninger mellom de kompetente myndigheter samt å fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellom de kompetente myndigheter

- e) om det er rimelige grunner til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse å formode, at hvidvaskning av penge eller finansiering av terrorisme, som omhandlet i artikkel 1 i direktiv 2005/60/EF (6)*, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blitt forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. De kompetente myndigheter må kun gjøre innsigelse mot den påtænkte erhvervelse, hvis det er rimelige grunner dertil på grunnlag av kriteriene i stk. 1, eller de av den påtænkte erhverver afgitte opplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstatene må hverken pålegge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen av den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillate deres kompetente myndigheter å vurdere den påtænkte erhvervelse ut fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstatene offentliggjør en liste med de opplysninger, der er nødvendige for å foreta vurderingen, og som skal stilles til rådighet for de kompetente myndigheter på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikkel 15, stk. 1. Omfanget av de nødvendige opplysninger skal stå i rimelig forhold til og være avpasset etter karakteren av den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstatene må ikke forlange opplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmessig vurdering.

5. Har den kompetente myndighet mottatt underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser av kvalifiserte deltagelser i det samme forsikringsselskap, skal den uansett artikkel 15a, stk. 1, 2 og 3, behandle alle de påtænkte erhververne uten forskelsbehandling.

Figur 6.7

Artikel 15c

Finansielle regulerte selskabers erhvervelser

1. De relevante kompetente myndigheter arbejder i tæt samråd med hinanden ved foretagelsen af vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationselskab, jf. artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF, (i det følgende benævnt »administrationselskab for et investeringsinstitut«), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller
- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

2. De kompetente myndigheder udveksler uden unødige forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det forsikringselskab, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

(*) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 21.12.1985, s. 3). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

(**) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(4)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2005/68/EF.

(5)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringselskaber i et finansielt konglomerat (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1). Ændret ved direktiv 2005/1/EF.

(6)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.)

4) I artikel 64 indsættes følgende led:

— tilpasning af de i artikel 15b, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.»

Artikel 3

Ændring af direktiv 2004/39/EF

I direktiv 2004/39/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 1, nr. 27), affattes således:

»27) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i et investeringselskab, jf. artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF (*) henset til betingelserne for sammenlægning i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af det investeringselskab, hvori der besiddes en kapitalandel

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).»

2) Artikel 10, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et investeringselskab eller direkte eller indirekte yderligere at forøge en sådan kvalificeret deltagelse i et investeringselskab med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at investeringselskabet derved bliver vedkommendes datterselskab, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det investeringselskab, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om

Figur 6.8

størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 10b, stk. 4.

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et investeringsselskab, forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis vedkommende har til hensigt at mindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at investeringsselskabet ophører med at være vedkommendes datterselskab.

Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som omhandlet i denne artikel er opfyldt, tager medlemsstaterne ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, fordi de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

4. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden ved foretagelsen af vurderingen i artikel 10b, stk. 1, (i det følgende benævnt »vurderingen«), hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller
- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

De kompetente myndigheder udveksler uden unødigt forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller

relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det investeringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.»

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

Vurderingsperiode

1. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af den i artikel 10, stk. 3, første afsnit, omhandlede underretning eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tre arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 10b, stk. 4, (i det følgende benævnt »vurderingsperioden«), til at foretage vurderingen.

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

2. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheders side om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

3. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 2, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er:

- a) placeret eller er omfattet af lovgivning uden for Fællesskabet, eller
- b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF (*), 2002/83/EF, 2005/68/EF (**), eller 2006/48/EF (***)

Figur 6.9

4. Beslutter de kompetente myndigheter etter avslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

5. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

6. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for avslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

7. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

Artikel 10b

Vurdering

1. Ved vurderingen af den i artikel 10, stk. 3, omhandlede underretning og de i artikel 10a, stk. 2, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det investerings-selskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på investeringsselskabet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhververs finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme
- b) omdømmet og erfaringen hos den person, som vil lede investeringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, især i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det investerings-selskab, hvori erhvervelsen påtænkes
- d) om investeringsselskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2002/87/EF (4)* og 2006/49/EF (5)*, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder
- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af

penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2005/60/EF (6)*, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

For at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af nærværende direktiv kan Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 64, stk. 2, vedtage gennemførelsesforanstaltninger, som justerer de i første afsnit af dette stykke fastsatte kriterier.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede deltagelser i det samme investeringsselskab, skal den uanset artikel 10a, stk. 1, 2 og 3, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

(*) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1). Ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(4)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investerings-selskaber i et finansielt konglomerat (EUT L 35 af

Figur 6.10

11.2.2003, s. 1). Ændret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

- (5)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).
- (6)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).*

Artikel 4

Ændring af direktiv 2005/68/EF

I direktiv 2005/68/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Med henblik på stk. 1, litra j), i denne artikel og i forbindelse med artikel 12 og 19-23 og de andre niveauer for deltagelse, der er omhandlet i artikel 19-23, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF (*) samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, og dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).*

- 2) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Erhvervelser

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et genforsikringselskab eller direkte eller indirekte yderligere at forøge sådan en kvalificeret deltagelse i et genforsikringselskab med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at genforsikringselskabet derved bliver vedkommendes datterselskab, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det genforsikringselskab,

hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 19a, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

2. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i stk. 3 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 19a, stk. 4, (i det følgende benævnt »vurderingsperioden«), til at foretage den i artikel 19a, stk. 1, omhandlede vurdering, (i det følgende benævnt »vurderingen«).

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

3. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheders side om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

4. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 3, andet afsnit, i indtil tredivede arbejdsdage hvis den påtænkte erhverver er:

- a) placeret eller er omfattet af lovgivning uden for Fællesskabet, eller
- b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 85/611/EØF (*), 92/49/EØF, 2002/83/EF, 2004/39/EF eller 2006/48/EF (**).

5. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af vurderingen at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden, underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen

Figur 6.11

for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

6. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

7. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

8. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

(*) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).[«]

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Vurdering

1. Ved vurderingen af den i artikel 19, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 19, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det genforsikrings-selskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på genforsikrings-selskabet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme
- b) omdømmet og erfaringen hos den person, som kommer til at lede genforsikrings-selskabet som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, især i forhold til den type forretninger, der

følges eller påtænkes forfulgt i det genforsikrings-selskab, hvori erhvervelsen påtænkes

- d) om genforsikrings-selskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 98/78/EF og 2002/87/EF, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder
- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv 2005/60/EF (*), forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede deltagelser i det samme genforsikrings-selskab, skal den uanset artikel 19, stk. 2, 3 og 4, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).[«]

Figur 6.12

4) Artikel 20 affattes således:	Artikel 5
»Artikel 20	Ændringer til direktiv 2006/48/EF
Finansielle regulerede selskabers erhvervelser	I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:
1. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden ved foretagelsen af vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:	1) Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, affattes således:
a) et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationselskab, jf. artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF, (i det følgende benævnt »administrationsselskab for et investeringsinstitut«), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes	»Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som led i nærværende artikel er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF (*), samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.
b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller	Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF (**), forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.
c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringselskab eller et administrationselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.	(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38). (**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).«
2. De kompetente myndigheder udveksler uden unødigt forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det genforsikringselskab, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.«	2) I artikel 19 foretages følgende ændringer:
5) Artikel 21, stk. 2, affattes således:	»Artikel 19
»Denne person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis vedkommende har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at genforsikringselskabet derved ophører med at være vedkommendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.«	1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut eller direkte eller indirekte yderligere at forøge sådan en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet derved bliver vedkommendes datterselskab, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det kreditinstitut, hvori de enten søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 19a, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.
6) I artikel 56 indsættes følgende litra:	
»f) tilpasning af de i artikel 19a, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.«	

Figur 6.13

2. De kompetente myndigheter anerkender straks og under alle omstendigheter senest to arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i stk. 3 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 19a, stk. 4, (i det følgende benævnt »vurderingsperioden«), til at foretage den i artikel 19a, stk. 1, omhandlede vurdering (i det følgende benævnt »vurderingen«).

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

3. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheders side om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

4. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 3, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er:

- a) placeret eller er omfattet af lovgivning uden for Fællesskabet, eller
- b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 85/611/EØF (*), 92/49/EØF (**), 2002/83/EF (***), 2004/39/EF samt 2005/68/EF (4)*.

5. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

6. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

7. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

8. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

(*) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

(**) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

(4)* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1). Ændret ved direktiv 2007/44/EF.*

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 19a

1. Ved vurderingen af den i artikel 19, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 19, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det kreditinstitut, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme
- b) omdømmet og erfaringen hos den person, som kommer til at lede kreditinstituttet som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, især i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes
- d) om kreditinstituttet kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv

Figur 6.14

2000/46/EF, 2002/87/EF og 2006/49/EF, navnlig om den konsern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder

- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv 2005/60/EF (*), forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetinger vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede deltagelser i det samme kreditinstitut, skal den uanset artikel 19, stk. 2, 3 og 4, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 19b

1. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden om vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investerings-selskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF, (i det følgende benævnt »administrationsselskab for et investeringsinstitut«), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investerings-selskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller

- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investerings-selskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

2. De kompetente myndigheder udveksler uden unødigt forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).*

- 4) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis den pågældende har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være vedkommendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.*

- 5) Artikel 21, stk. 3, affattes således:

»3. Ved bestemmelse af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som led i artikel 19 og 20 og nærværende artikel er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF, samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som omhandlet i denne artikel er opfyldt, tager medlemsstaterne ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investerings-selskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse i bilag I,

Figur 6.15

afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.»

6) I artikel 150, stk. 2, indsættes følgende litra:

»f) tilpasning af de i artikel 19a, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.«

Artikel 6

Revision

Senest den 21. marts 2011 vurderer Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne anvendelsen af nærværende direktiv og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med eventuelle forslag.

Artikel 7

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 21. marts 2009. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Ikrafttræden

1. Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den vurderingsprocedure, der anvendes i forbindelse med påtænkte erhvervelser, som der i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, er givet underretning om til de kompetente myndigheder, inden de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv sættes i kraft, gennemføres efter gældende national lovgivning i medlemsstaterne på tidspunktet for underretningen.

Artikel 9

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. september 2007.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

M. LOBO ANTUNES

Formand

Figur 6.16

Vedlegg 7

Tekst i dir. 2006/48/EF kredittinstitusjonsdirektivet, som er endret ved dir. 2007/44/EF

Directive 2006/48/EC of the European Parliament and of the council of 14 June 2006 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (recast)

Kursivert tekst i klammer er opphevet tekst. Tekst fra dir. 2007/44/EF er satt med fet skrift

Article 12	Artikel 12
<p>1. The competent authorities shall not grant authorisation for the taking-up of the business of credit institutions unless they have been informed of the identities of the shareholders or members, whether direct or indirect, natural or legal persons, that have qualifying holdings, and of the amounts of those holdings.</p>	<p>1. De kompetente myndigheder meddeler ikke et kreditinstitut tilladelse til at optage virksomhed som kreditinstitut, medmindre de har fået meddelelse om alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.</p>
<p><i>[In determining a qualifying holding in the context of this Article, the voting rights referred to in Article 92 of Directive 2001/34/EC of the European Parliament and of the Council of 28 May 2001 on the admission of securities to official stock exchange listing and on information to be published on those securities¹ shall be taken into consideration.]</i></p>	<p><i>[Ved fastsættelsen af begrebet kvalificeret deltager, der er omhandlet i nærværende artikel, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer², i betragtning.]</i></p>
<p>In determining whether the criteria for a qualifying holding in the context of this Article are fulfilled, the voting rights referred to in Articles 9 and 10 of Directive 2004/109/EC [], as well as the conditions regarding</p>	<p>Ved anvendelsen af denne definition i forbindelse med artikel 8 og 15 samt de andre niveauer for deltagelse, der er omhandlet i artikel 15, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i</p>

Figur 7.1

¹OJ L. 184, 6.7.2001, p. 1. Directive as last amended by Directive 2005/1/EC

²OJ L. 184, 6.7.2001, p. 1. Directive as last amended by Directive 2005/1/EC

aggregation thereof laid down in Article 12(4) and (5) of that Directive shall be taken into account.

Member States shall not take into account voting rights or shares which investment firms or credit institutions may hold as a result of providing the underwriting of financial instruments and/or placing of financial instruments on a firm commitment basis included under point 6 of Section A of Annex I to Directive 2004/39/EC [], provided that those rights are, on the one hand, not exercised or otherwise used to intervene in the management of the issuer and, on the other, disposed of within one year of acquisition.

2. The competent authorities shall not grant authorisation if, taking into account the need to ensure the sound and prudent management of a credit institution, they are not satisfied as to the suitability of the shareholders or members.

3. Where close links exist between the credit institution and other natural or legal persons, the competent authorities shall grant authorisation only if those links do not prevent the effective exercise of their supervisory functions.

The competent authorities shall also not grant authorisation if the laws, regulations or administrative provisions of a third country governing one or more natural or legal persons with which the credit institution has close links, or difficulties involved in the enforcement of those laws, regulations or

artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF [] samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF [], forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

2. Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres hæderlighed og egnethed, afslår myndighederne at meddele tilladelse.

3. Såfremt der er tale om snævre forbindelser mellem et kreditinstitut og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis deres tilsynsopgaver ikke hæmmes af disse forbindelser.

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele tilladelsen, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, eller de problemer,

administrative provisions, prevent the effective exercise of their supervisory functions.

The competent authorities shall require credit institutions to provide them with the information they require to monitor compliance with the conditions referred to in this paragraph on a continuous basis.

som er forbundet med anvendelse af disse love eller administrative bestemmelser, hæmmer deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutterne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at de i dette stykke omhandlede betingelser til stadighed er opfyldt.

Article 19

[1. The Member States shall require any natural or legal person who proposes to hold, directly or indirectly, a qualifying holding in a credit institution first to inform the competent authorities, telling them of the size of the intended holding. Such a person shall likewise inform the competent authorities if he proposes to increase his qualifying holding so that the proportion of the voting rights or of the capital held by him would reach or exceed 20 %, 33 % or 50 % or so that the credit institution would become his subsidiary.

Without prejudice to paragraph 2, the competent authorities shall have a maximum of three months from the date of the notification provided for in the first and second subparagraphs to oppose such a plan if, in view of the need to ensure sound and prudent management of the credit institution, they are not satisfied as to the suitability of the person concerned. If they do not oppose the plan, they may fix a maximum period for its implementation.

2. If the person proposing to acquire the holdings referred to in paragraph 1 is a credit institution, insurance undertaking or investment firm authorised in another Member State or the parent undertaking of a credit institution, insurance undertaking or investment firm authorised in another Member State or a natural or legal

Artikel 19

[1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at komme i besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis de påtænker at forøge deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når op på eller overstiger en tærskel på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet bliver deres datterselskab.

De kompetente myndigheder afslår inden for en frist på højst tre måneder fra datoen for den i første og andet afsnit nævnte underretning at give tilladelse til nævnte påtænkte forøgelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om den pågældende persons hæderlighed og egnethed, jf. dog stk. 2. Hvis de kompetente myndigheder ikke giver afslag, kan de fastsætte en frist for gennemførelsen af den omhandlede kapitalforøgelse.

2. Hvis den person, der foreslår at erhverve sig deltagelse som omhandlet i stk. 1, er et kreditinstitut,

Figur 7.3

person controlling a credit institution, insurance undertaking or investment firm authorised in another Member State, and if, as a result of that acquisition, the credit institution in which the acquirer proposes to hold a holding would become a subsidiary or subject to the control of the acquirer, the assessment of the acquisition shall be subject to the prior consultation provided for in Article 15.]

Amendment:

1. Member States shall require any natural or legal person or such persons acting in concert (hereinafter referred to as the proposed acquirer), who have taken a decision either to acquire, directly or indirectly, a qualifying holding in a credit institution or to further increase, directly or indirectly, such a qualifying holding in a credit institution as a result of which the proportion of the voting rights or of the capital held would reach or exceed 20 %, 30 % or 50 % or so that the credit institution would become its subsidiary (hereinafter referred to as the proposed acquisition), first to notify in writing the competent authorities of the credit institution in which they are seeking to acquire or increase a qualifying holding, indicating the size of the intended holding and relevant information, as referred to in Article 19a(4). Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive

forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at det kreditinstitut, hvori der erhverves kapitalandele, bliver et datterselskab eller bliver underlagt erhververens kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som omhandlet i artikel 15.]

Ændret til:

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (i det følgende benævnt "den påtænkte erhverver"), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut eller direkte eller indirekte yderligere at forøge sådan en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet derved bliver vedkommendes datterselskab, (i det følgende benævnt "den påtænkte erhvervelse"), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det kreditinstitut, hvori de enten søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante

2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.

2. The competent authorities shall, promptly and in any event within two working days following receipt of the notification, as well as following the possible subsequent receipt of the information referred to in paragraph 3, acknowledge receipt thereof in writing to the proposed acquirer.

The competent authorities shall have a maximum of sixty working days as from the date of the written acknowledgement of receipt of the notification and all documents required by the Member State to be attached to the notification on the basis of the list referred to in Article 19a(4) (hereinafter referred to as the assessment period), to carry out the assessment provided for in Article 19a(1) (hereinafter referred to as the assessment).

The competent authorities shall inform the proposed acquirer of the date of the expiry of the assessment period at the time of acknowledging receipt.

3. The competent authorities may, during the assessment period, if necessary, and no later than on the 50th working day of the assessment period, request any further information that is necessary to complete the assessment. Such request shall be made in writing and shall specify the additional information needed.

oplysninger, der er omhandlet i artikel 19a, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

2. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i stk. 3 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 19a, stk. 4, (i det følgende benævnt "vurderingsperioden"), til at foretage den i artikel 19a, stk. 1, omhandlede vurdering (i det følgende benævnt "vurderingen").

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

3. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er

Figur 7.5

For the period between the date of request for information by the competent authorities and the receipt of a response thereto by the proposed acquirer, the assessment period shall be interrupted. The interruption shall not exceed 20 working days. Any further requests by the competent authorities for completion or clarification of the information shall be at their discretion but may not result in an interruption of the assessment period.

4. The competent authorities may extend the interruption referred to in the second subparagraph of paragraph 3 up to thirty working days if the proposed acquirer is:

(a) situated or regulated outside the Community; or

(b) a natural or legal person not subject to supervision under this Directive or Directives 85/611/EEC [], 92/49/EEC [], 2002/83/EC [], 2004/39/EC or 2005/68/EC [].

5. If the competent authorities, upon completion of the assessment, decide to oppose the proposed acquisition, they shall, within two working days, and not exceeding the assessment period, inform the proposed acquirer in writing and provide the reasons for that decision. Subject to national law, an appropriate statement of the reasons for the decision may be made accessible to the public at the request of the proposed acquirer. This shall not prevent a Member State from allowing the competent authority to make such disclosure in the absence of a request by the proposed acquirer.

behov for.

I perioden mellom de kompetente myndigheters anmodning om opplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheters side om at supplere eller præcisere opplysningerne afhænger af de kompetente myndigheters skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

4. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 3, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er:

a) placeret eller er omfattet af lovgivning uden for Fællesskabet, eller

b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 85/611/EØF [], 92/49/EØF [], 2002/83/EF [], 2004/39/EF samt 2005/68/EF [].

5. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af deres vurdering at gøre innsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftlig herom og angive begrunnelsen for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrunnelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighet offentliggøre en sådan begrunnelse,

6. If the competent authorities do not oppose the proposed acquisition within the assessment period in writing, it shall be deemed to be approved.

7. The competent authorities may fix a maximum period for concluding the proposed acquisition and extend it where appropriate.

8. Member States may not impose requirements for notification to and approval by the competent authorities of direct or indirect acquisitions of voting rights or capital that are more stringent than those set out in this Directive.

Article 19a

1. In assessing the notification provided for in Article 19(1) and the information referred to in Article 19(3), the competent authorities shall, in order to ensure the sound and prudent management of the credit institution in which an acquisition is proposed, and having regard to the likely influence of the proposed acquirer on the credit institution, appraise the suitability of the proposed acquirer and the financial soundness of the proposed acquisition against all of the following criteria:

(a) the reputation of the proposed acquirer;

(b) the reputation and experience of any person who will direct the business of the credit institution as a result of the proposed acquisition;

uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

6. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

7. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

8. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

Artikel 19a

1. Ved vurderingen af den i artikel 19, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 19, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det kreditinstitut, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

a) den påtænkte erhververs omdømme

b) omdømmet og erfaringen hos den person, som kommer til at lede kreditinstituttet som følge af den påtænkte erhvervelse

Figur 7.7

<p>(c) the financial soundness of the proposed acquirer, in particular in relation to the type of business pursued and envisaged in the credit institution in which the acquisition is proposed;</p> <p>(d) whether the credit institution will be able to comply and continue to comply with the prudential requirements based on this Directive and, where applicable, other Directives, notably, Directives 2000/46/EC, 2002/87/EC and 2006/49/EC, in particular, whether the group of which it will become a part has a structure that makes it possible to exercise effective supervision, effectively exchange information among the competent authorities and determine the allocation of responsibilities among the competent authorities;</p> <p>(e) whether there are reasonable grounds to suspect that, in connection with the proposed acquisition, money laundering or terrorist financing within the meaning of Article 1 of Directive 2005/60/EC [] is being or has been committed or attempted, or that the proposed acquisition could increase the risk thereof.</p> <p>2. The competent authorities may oppose the proposed acquisition only if there are reasonable grounds for doing so on the basis of the criteria set out in paragraph 1 or if the information provided by the proposed acquirer is incomplete.</p> <p>3. Member States shall neither impose any prior conditions in respect of the level of holding that must be acquired nor allow their competent authorities to examine the proposed</p>	<p>c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, især i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes</p> <p>d) om kreditinstituttet kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2000/46/EF, 2002/87/EF og 2006/49/EF, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder</p> <p>e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv 2005/60/EF [], forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.</p> <p>2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.</p> <p>3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den</p>
---	---

Figur 7.8

acquisition in terms of the economic needs of the market.

4. Member States shall make publicly available a list specifying the information that is necessary to carry out the assessment and that must be provided to the competent authorities at the time of notification referred to in Article 19(1). The information required shall be proportionate and adapted to the nature of the proposed acquirer and the proposed acquisition. Member States shall not require information that is not relevant for a prudential assessment.

5. Notwithstanding Article 19(2), (3) and (4), where two or more proposals to acquire or increase qualifying holdings in the same credit institution have been notified to the competent authority, the latter shall treat the proposed acquirers in a non-discriminatory manner.

Article 19b

1. The relevant competent authorities shall work in full consultation with each other when carrying out the assessment if the proposed acquirer is one of the following:

(a) a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or management company within the meaning of Article 1a, point 2 of Directive 85/611/EEC (hereinafter referred to as the UCITS management company) authorised in another Member State or in a sector other

påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverv og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelse af kvalificerede deltagelser i det samme kreditinstitut, skal den uanset artikel 19, stk. 2, 3 og 4, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 19b

1. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden om vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

a) et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationselskab, jf. artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF, (i det følgende benævnt "administrationselskab for et

than that in which the acquisition is proposed;

(b) the parent undertaking of a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed; or

(c) a natural or legal person controlling a credit institution, assurance undertaking, insurance undertaking, reinsurance undertaking, investment firm or UCITS management company authorised in another Member State or in a sector other than that in which the acquisition is proposed.

2. The competent authorities shall, without undue delay, provide each other with any information which is essential or relevant for the assessment. In this regard, the competent authorities shall communicate to each other upon request all relevant information and shall communicate on their own initiative all essential information. A decision by the competent authority that has authorised the credit institution in which the acquisition is proposed shall indicate any views or reservations expressed by the competent authority responsible for the proposed acquirer.

investeringsinstitutt"), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes

b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringsselskab eller et administrationselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller

c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringselskab, et forsikringselskab, et genforsikringselskab, et investeringsselskab eller et administrationselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

2. De kompetente myndigheder udveksler uden unødigt forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

Article 20

[The Member States shall require any natural or legal person who proposes to dispose, directly or indirectly, of a qualifying holding in a credit institution first to inform the competent authorities, telling them of the size of his intended holding. Such a person shall likewise inform the competent authorities if he proposes to reduce his qualifying holding so that the proportion of the voting rights or of the capital held by him would fall below 20 %, 33 % or 50 % or so that the credit institution would cease to be his subsidiary.]

Article 20

The Member States shall require any natural or legal person who has taken a decision to dispose, directly or indirectly, of a qualifying holding in a credit institution first to notify in writing the competent authorities, indicating the size of his intended holding. Such a person shall likewise notify the competent authorities if he has taken a decision to reduce his qualifying holding so that the proportion of the voting rights or of the capital held would fall below 20 %, 30 % or 50 % or so that the credit institution would cease to be his subsidiary. Member States need not apply the 30 % threshold where, in accordance with Article 9(3)(a) of Directive 2004/109/EC, they apply a threshold of one-third.

Artikel 20

[Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. De pågældende personer skal ligeledes meddele de kompetente myndigheder, at de har til hensigt at formindske deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være deres datterselskab.]

Artikel 20

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis den pågældende har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være vedkommendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

Figur 7.11

Article 21

1. Credit institutions shall, on becoming aware of any acquisitions or disposals of holdings in their capital that cause holdings to exceed or fall below one of the thresholds referred to in Article 19(1) and Article 20, inform the competent authorities of those acquisitions or disposals.

They shall also, at least once a year, inform the competent authorities of the names of shareholders and members possessing qualifying holdings and the sizes of such holdings as shown, for example, by the information received at the annual general meetings of shareholders and members or as a result of compliance with the regulations relating to companies listed on stock exchanges.

2. The Member States shall require that, where the influence exercised by the persons referred to in Article 19(1) is likely to operate to the detriment of the prudent and sound management of the institution, the competent authorities shall take appropriate measures to put an end to that situation. Such measures may consist in injunctions, sanctions against directors and managers, or the suspension of the exercise of the voting rights attaching to the shares held by the shareholders or members in question.

Similar measures shall apply to natural or legal persons who fail to comply with the obligation to provide prior information, as laid down in Article 19(1).

Artikel 21

1. Kreditinstitutterne meddeler, så snart de har fået kendskab hertil, de kompetente myndigheder de erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at deltagelsen overskrider eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i artikel 19, stk. 1, og artikel 20.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året de kompetente myndigheder navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne, således som de bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling af aktionærer og selskabsdeltagere eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i artikel 19, stk. 1, omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og sund ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller ophævelse af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelserne til forudgående underretning som fastsat i artikel 19, stk. 1.

Figur 7.12

If a holding is acquired despite the opposition of the competent authorities, the Member States shall, regardless of any other sanctions to be adopted, provide either for exercise of the corresponding voting rights to be suspended, or for the nullity of votes cast or for the possibility of their annulment.

[3. In determining a qualifying holding and other levels of holding referred to in this Article, the voting rights referred to in Article 92 of Directive 2001/34/EC shall be taken into consideration.]

3. In determining whether the criteria for a qualifying holding in the context of Articles 19 and 20 and this Article are fulfilled, the voting rights referred to in Articles 9 and 10 of Directive 2004/109/EC, as well as the conditions regarding aggregation thereof laid down in Article 12(4) and (5) of that Directive, shall be taken into account.

In determining whether the criteria for a qualifying holding referred to in this Article are fulfilled, Member States shall not take into account voting rights or shares which investment firms or credit institutions may hold as a result of providing the underwriting of financial instruments and/or placing of financial instruments on a firm commitment basis included under point 6 of Section A of Annex I to Directive 2004/39/EC, provided that those rights are, on the one hand, not exercised or otherwise used to intervene in the management of the issuer and, on the other, disposed of within one year of acquisition.

Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, suspendere de tilsvarende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

[3. Ved fastsættelsen af begrebet kvalificeret deltagelse og de andre deltagelsessatser, der er omhandlet i nærværende artikel, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 92 i direktiv 2001/34/EF, i betragtning.]

3. Ved bestemmelse af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som led i artikel 19 og 20 og nærværende artikel er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF, samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som omhandlet i denne artikel er opfyldt, tager medlemsstaterne ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

Figur 7.13

Norges offentlige utredninger

2007 og 2008

Statsministeren:

Arbeids- og inkluderingsdepartementet:

Om grunnlaget for inntektsoppgjørene 2007.
NOU 2007: 3.

Ny uførestønad og ny alderspensjon til uføre.
NOU 2007: 4.

Om grunnlaget for inntektsoppgjørene 2008.
NOU 2008: 10.

Yrkessykdommer. NOU 2008: 11.

Barne- og likestillingsdepartementet:

Kvinner og homofile i trossamfunn. NOU 2008: 1.

Kjønn og lønn. NOU 2008: 6.

Med barnet i fokus. NOU 2008: 9.

Finansdepartementet:

Meglerprovisjon i forsikring. NOU 2007: 1.

En vurdering av særavgiftene. NOU 2007: 8.

Om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering.
NOU 2007: 10.

Individuell pensjonsordning. NOU 2007: 17.

Kultur momsutvalget. NOU 2008: 7.

Revisjonsplikten for små foretak. NOU 2008: 12.

Eierkontroll i finansinstitusjoner. NOU 2008: 13.

Fiskeri- og kystdepartementet:

Retten til fiske i havet utenfor Finnmark.

NOU 2008: 5.

Fornyings- og administrasjonsdepartementet:

Offentlig innkreving. NOU 2007: 12.

Forsvarsdepartementet:

Et styrket forsvar. NOU 2007: 15.

Helse- og omsorgsdepartementet:

Fordeling av inntekter mellom regionale helseforetak.

NOU 2008: 2.

Justis- og politidepartementet:

Lovtiltak mot datakriminalitet. NOU 2007: 2.

Frarådningssplikt i kredittkjøp. NOU 2007: 5.

Fritz Moen og norsk strafferettspleie. NOU 2007: 7.

Rosenborgsaken. NOU 2007: 9.

Den nye sameretten. NOU 2007: 13.

Samisk naturbruk og rettssituasjon fra Hedmark til
Troms. NOU 2007: 14.

Ny skiftelovgivning. NOU 2007: 16.

Fra ord til handling. NOU 2008: 4.

Bourbon Dolphins forlis den 12. april 2007.

NOU 2008: 8.

Kommunal- og regionaldepartementet:

Kultur- og kirke departementet:

Kunnskapsdepartementet:

Formål for framtida. NOU 2007: 6.

Studieforbund – læring for livet. NOU 2007: 11.

Sett under ett. NOU 2008: 3.

Landbruks- og matdepartementet:

Miljøvern departementet:

Nærings- og handelsdepartementet:

Olje- og energidepartementet:

Samferdselsdepartementet:

Utenriksdepartementet:

Offentlige publikasjoner

Opplysninger om abonnement,
løssalg og pris får man hos:
Akademika AS
Avdeling for offentlige publikasjoner
Postboks 84 Blindern, 0314 Oslo
E-post: offpubl@akademika.no
Telefon: 22 18 81 00
Faks: 22 18 81 01
Grønt nummer: 800 80 960

Publikasjonen er også tilgjengelig på
www.regjeringen.no